

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Година VIII - Број 18

Петак, 16. јула 1999. године
СРПСКО САРАЈЕВОАконтација претплате за 1999. годину
износи 300 КМ
Жиро-рачуни: ДИН 30270-603-4-6275
КМ 70270-603-5-6275
Тел.: (071) 783-571, Факс: (071) 783-147

478

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 14. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН О МАТИЧНИМ КЊИГАМА

1 - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

О личним стањима грађана воде се матична књига рођених, матична књига венчаних и матична књига умрлих.

У матичне књиге уписују се законом одређене чињенице о рођењу, закључивању брака и смрти, као и примедбе у вези са овим чињеницама.

Матичне књиге, изводи из матичних књига и уверења која се издају на основу матичних књига су јавне исправе.

Члан 2.

Матичне књиге рођених и умрлих воде се за свако насељено место (насеље-град, село) засебно, по матичним подручјима која одређује скупштина општине, а матичне књиге венчаних воде се као јединствене књиге у насељеним местима у којима се врши склапање брака.

Скупштина општине може одредити да се воде јединствене матичне књиге рођених и умрлих за два или више мањих насељених места, ако су та места просторно повезана тако да евентуалном променом општинских подручја не може доћи до раздвајања тих места у разне општине.

Члан 3.

Вођење матичних књига обезбеђује општина.

Матичне књиге непосредно води за то посебно овлашћени радник-матичар.

Матичар има заменика који замењује матичара у случају његове одсутности или спречености, са свим овлашћењима матичара.

Матичар и заменик матичара морају бити стручно оспособљени пре него што им се повери вођење матичних књига.

II - МАТИЧНА КЊИГА РОЂЕНИХ

Члан 4.

У матичну књигу рођених уписују се:

1. подаци о рођењу, и то: име и презиме и пол детета, дан, месец, година, час и место рођења детета, држављанство, националност и вероисповест;

2. подаци о родитељима детета, и то: име и презиме (за мајку и девојачко презиме), држављанство, пребивалиште и адреса стана;

3. признавање и утврђивање очинства и материнства, позаконење, усвојење и престанак усвојења, старатељство и престанак старатељства, закључење, престанак и поништење брака и оглашавање брака непостојећим, промена имена и презимена детета и промена имена и презимена родитеља, односно усвојеноца, промена држављанства, смрт и проглашење умрлим, продужење и престанак продужења родитељског права.

Члан 5.

Рођење детета пријављује се усмено или писмено ради уписа у матичну књигу рођених матичару матичног подручја на коме је место у коме се дете родило.

Рођење детета у саобраћајном средству у току превоза пријављује се матичару матичног подручја на коме је место где се путовање мајке завршило.

Члан 6.

Рођење детета мора се пријавити у року од 15 дана од дана рођења.

Ако је дете мртво рођено ван здравствене установе, рођење се мора пријавити у року од 24 сата од рођења детета, а ако то није могуће најкасније наредног дана. Ако тај дан није радни дан, рођење мртвог детета мора се пријавити најближој станици полиције.

Члан 7.

Рођење детета у здравственој установи дужна је пријавити здравствена установа.

Рођење детета ван здравствене установе дужан је да пријави отац детета, а ако он није у могућности да то учини или ако је непознат, рођење детета дужан је да пријави други члан домаћинства, односно лице у чијем стану је дете рођено или мајка чим зато буде способна или бабица или лекар ако су суделовали при порођају, а ако ових лица нема или нису у могућности да рођење детета пријаве, рођење је дужно да пријави лице које је сазнало за рођење.

Члан 8.

Лица која су по пропису о личном имену овлашћена да одређују лично име детета дужна су да ради уписа у матичну књигу рођених пријаве надлежном матичару лично име детета најкасније у року од два месеца од дана рођења детета.

По споразуму са родитељима, односно, са лицем коме је поверено старање о детету, име детета може да пријави матичару и друго опуномоћено лице.

Члан 9.

Ако се лично име или само име или презиме које се детету одређује састоји од више речи, лица овлашћена за одређивање личног имена детета приликом пријављивања личног имена детета матичару, дужна су дати изјаву којим ће се личним именом дете служити у правном саобраћају.

Члан 10.

Дете чији су родитељи непознати уписује се у матичну књигу рођених места где је нађено.

Упис се врши на основу решења надлежног органа старатељства.

Решење о упису садржи: име, презиме и пол детета, дан, месец, годину, сат и место рођења. Као место рођења уписује се место где је дете нађено.

Ако је дете чији су родитељи непознати усвојено, уписује се, на захтев усвојоца, а на основу решења надлежног органа старатељства, подаци о усвојоцу као подаци о родитељу нађеног детета, и то: име и презиме, држављанство, пребивалиште и адреса стана.

Орган старатељства доноси решење из ст. 2. и 3. овог члана на основу записника о наласку детета. Овај записник надлежни орган доставља надлежном матичару заједно са својим решењем.

Члан 11.

Чињеница рођења за лице које је држављанство Републике Српске стекло прирођењем (натурализацијом), уписује се у матичну књигу рођених према месту пребивалишта тог лица, а у случају да то лице нема пребивалиште у Републици Српској, онда се упис тог лица врши у матичним књигама рођених која се води у граду Бањој Луци.

Упис из претходног става врши се на основу решења о накнадном упису, које по службеној дужности доноси надлежни орган према месту пребивалишта лица које је држављанство стекло прирођењем.

III - МАТИЧНА КЊИГА ВЕНЧАНИХ

Члан 12.

Закључење брака уписује се у матичну књигу венчаних која се води у насељеном месту у коме је брак закључен.

Члан 13.

У матичну књигу венчаних уписују се:

1) Подаци о закључењу брака, и то: име и презиме, дан, месец, година и место рођења, држављанство, националност, вероисповест, пребивалиште и адреса стана брачних другова о њиховом презимењу.

2) Име и презиме родитеља брачних другова, име и презиме и пребивалиште кумова при закључивању брака, име и презиме службеног лица пред којим је брак закључен и име и презиме матичара.

3) Оглашавање брака непостојећим, поништење брака и престанак брака.

4) Име и презиме и пребивалиште пуномоћника, ако при закључењу брака једног брачног друга заступа пуномоћник.

Члан 14.

Пресуду којом се брак оглашава непостојећим или се поништава или се изриче развод брака, суд ће у року од 15 дана од дана када је постала правоснажна доставити надлежном матичару ради уписа у матичну књигу рођених и матичну књигу венчаних.

IV - МАТИЧНА КЊИГА УМРЛИХ

Члан 15.

У матичну књигу умрлих уписују се:

1. Подаци о смрти, и то: име и презиме умрлог, његово презиме пре закључења брака, пол, дан, месец, година, час и место смрти, дан, месец, година и место рођења, брачно стање, држављанство, националност и вероисповест, пребивалиште и адреса стана.

2. Име и презиме брачног друга и његово презиме пре закључења брака, ако је умрли био у браку, име и презиме родитеља умрлог, име и презиме и пребивалиште лица које је пријавило смрт, односно назив установе ако је смрт пријавила установа, место сахране и узрок смрти.

3. Проглашење несталог лица умрлим и податак о смрти који је доказан у судском поступку.

Члан 16.

Чињеница смрти пријављује се усмено или писмено ради уписа у матичну књигу умрлих матичару матичног подручја на коме је место где је смрт наступила.

Ако се не зна где је смрт наступила, чињеница смрти, уписује се у матичну књигу умрлих која се води за место где је леш нађен.

Чињеница смрти која је наступила у саобраћајном средству у току превоза, као и смрт која је наступила због саобраћајне незгоде на месту саобраћајне незгоде, уписује се у матичну књигу која се води за место где се умрли сахрањује.

Ако се у случајевима из претходног става лице које је умрло на територији Републике Српске сахрањује у иностранству, или ако је место сахране у другом ентитету по чијем закону матичар, на чијем подручју се налази место сахране, није надлежан за упис чињенице смрти, чињеница смрти пријављује се матичару матичног подручја на коме је место где је смрт наступила и уписује се у матичну књигу умрлих која се води за то место.

Члан 17.

Чињеница смрти мора се надлежном матичару пријавити пре сахране, а најкасније у року од три дана од дана смрти, односно од дана налаaska леша умрлог лица.

Сахрана умрлог лица, односно нађеног леша може се извршити: и пре пријављивања чињенице смрти матичару, на основу дозволе надлежног општинског органа, ако из оправданих разлога није било могуће пријавити чињеницу смрти матичару.

Члан 18.

Чињеницу смрти дужни су да пријаве чланови породице, односно чланови домаћинства са којима је умрли живео. Ако њих нема или су у немогућности да то учине, чињеницу смрти дужна су да пријаве друга лица са којима је умрли живео или други чланови породице који су сазнали за смрт, односно лица у чијем је стану смрт наступила, ако нема ових лица, чињеницу смрти дужно је пријавити лице које је прво за смрт сазнало.

Матичар је дужан, ако на било који начин сазна за чињеницу смрти која није пријављена, да покрене поступак за упис те чињенице смрти у матичну књигу умрлих.

Чињеницу смрти лица које је умрло у здравственој установи, касарни, казнено-поправној установи, хотелу, интернату или другој установи или предузећу - дужна је да пријави установа или предузеће у којој је лице умрло.

У случају налаaska леша чији идентитет није утврђен, чињеницу смрти дужан је да пријави орган који је саставио записник о наласку леша.

Члан 19.

Чињеница смрти уписује се на основу потврде о смрти коју издаје доктор медицине.

Без потврде о смрти од стране здравствене установе матичар не сме уписати чињеницу смрти у матичну књигу.

Чињеницу смрти непознатог лица матичар ће уписати у матичну књигу на основу записника о наласку леша.

Члан 20.

Проглашење несталог лица умрлим и смрт доказана у судском поступку уписује се у матичну књигу умрлих на основу правоснажне судске одлуке. Суд је дужан да ову одлуку достави у року од 15 дана од дана њене правоснажности матичару матичног подручја на коме је било последње пребивалиште умрлог.

Ако је последње пребивалиште умрлог било непознато или је у иностранству, суд ће одлуку доставити матичару матичног подручја на коме је место рођења тог лица, а ако је место његовог рођења у иностранству матичару матичног подручја на коме је седиште суда који је донео одлуку.

V - ЗАЈЕДНИЧКЕ ОДРЕДБЕ

Члан 21.

Матичне књиге воде се у два примерка. Други примерак матичних књига је препис или оверсна фотокопија првог примерка - изворника.

Члан 22.

Матичар уписује у матичну књигу само оне чињенице и податке који су му пријављени, односно које садржи акт надлежног органа.

У пријави за упис у матичну књигу морају се навести истински подаци.

Члан 23.

Надлежни орган дужан је да одлуку, односно други одговарајући акт о чињеницама и променама у вези са чињеницама које се уписују у матичне књиге као накнадни уписи и прибелешке доставити надлежном матичару у року од 15 дана од дана када је одлука постала правоснажна, односно од дана када је одговарајући акт сачињен.

Члан 24.

Ако матичну књигу у којој треба извршити накнадни упис води други матичар који је извршио упис у матичне књиге које он води дужан је у року од три дана од дана извршења уписа доставити извод из матичне књиге о извршеном упису матичару који води матичну књигу у коју треба извршити накнадни упис.

Матичар је дужан да о сваком упису чињенице смрти лица које је војни обвезник обавести надлежни орган одбране.

Ако се од страног држављанина матична књига у коју треба извршити накнадни упис води у иностранству, матичар који је извршио упис дужан је да у року из претходног става извод из матичне књиге о извршеном упису достави надлежном иностранном матичару дипломатским путем.

Члан 25.

Матичар је дужан да упис у матичну књигу изврши без одлагања.

Ако постоји основана сумња да су поједини подаци који се уписују у матичну књигу нетачни, матичар је дужан да пре уписа провери тачност података.

Члан 26.

Матичар је дужан да изврши упис у матичну књигу прочита лицу које пријављује чињеницу, односно сведоцима, и да то потврди у матичној књизи.

Упис у матичну књигу потписује лице које је пријавило чињеницу, сведоци и матичар.

Ако лице које је пријавило чињеницу, односно сведок одбије да потпише упис који је извршен у матичну књигу, матичар ће то потврдити у матичној књизи и о томе сачинити забелешку.

Члан 27.

Ако су чињенице рођења или смрти пријављене по истеку 30 дана од дана када су се десиле, матичар сме извршити упис ових чињеница у матичне књиге само на основу решења општинског органа, на чијем подручју се води матична књига у коју се има извршити упис.

Члан 28.

Грешке које је приметио пре закључења уписа у матичну књигу матичар може сам да исправи.

Члан 29.

Исправке у матичним књигама након закључења уписа могу се вршити само на основу одлуке надлежног органа.

Ако је за утврђивање чињенице која је погрешно уписана у матичну књигу надлежан општински орган исправка уписа те чињенице може се извршити само на основу решења тог органа.

За доношење решења о исправци у смислу претходног става надлежан је општински орган на чијем подручју се води матична књига у којој треба извршити исправку.

Члан 30.

Матичне књиге се закључују и оверавају крајем сваке године.

Изворник матичних књига чува матичар, а други примерак матичних књига чува надлежни општински орган.

Изворник и други примерак не смеју се чувати у истој згради, морају бити обезбеђени од оштећења или уништења услед пожара и других елементарних непогода, као и од доступности неовлашћеним лицима.

Члан 31.

У сваком накнадном упису или исправци у изворнику закључене матичне књиге матичар је дужан да одмах сачини извод о извршеном накнадном упису, односно исправци и да га најкасније у року од три дана достави органу који чува други примерак матичне књиге.

Члан 32.

Ако услед више силе или других сличних разлога поједине чињенице и подаци нису могли бити уписани у матичне књиге, накнадни упис тих чињеница и података у матичне књиге може се уписати само на основу решења надлежног општинског органа.

Решење о упису у смислу претходног става доноси надлежни општински орган на чијем подручју се води матична књига у коју се има извршити упис.

Члан 33.

Чињенице рођења, закључивање брака или смрти држављанин Републике Српске у иностранству или Федерацији БиХ уписује се у матичне књиге у Републици, и то:

1. Рођење - у матичну књигу рођених која се води за насељено место у коме је последње заједничко пребивалиште родитеља детета, а ако нису имали заједничко пребивалиште, у матичну књигу рођених која се води за насељено место у коме је последње пребивалиште једног од родитеља.

2. Закључење брака - у матичну књигу венчаних која се води у општини у којој су брачни другови имали последње заједничко пребивалиште, а ако нису имали заједничко пребивалиште - у матичну књигу венчаних у општини у којој је један од брачних другова имао пребивалиште.

3. Смрт - у матичну књигу умрлих која се води за насељено место у коме је било последње пребивалиште умрлог.

Ако се у случају из претходног става последње пребивалиште односних лица није могло утврдити или ако им је последње пребивалиште било у Федерацији БиХ, упис ће се извршити у одговарајућу матичну књигу по месту рођења односних лица. Ако ова лица нису ни рођена на територији Републике упис ће се извршити у одговарајућу матичну књигу која се води у Бањој Луци.

Члан 34.

Упис чињеница по одредбама претходног члана врши се на основу извода из матичне књиге иностраног органа. Овај извод дужна је поднети странка, ако међународним уговором није предвиђена обавеза иностраног органа да изведе из матичних књига доставља надлежном органу у Републици Српској.

Изузетно, чињеница рођења уписује се на основу решења надлежног општинског органа, ако се извод из матичне књиге рођених коју води инострани орган није могао прибавити на начин предвиђен у претходном ставу. Општински орган доноси ово решење по захтеву странке, а на основу доказа које предложи странка.

Ако у изводу матичне књиге венчаних иностраног органа нема забелешке о презимену брачних другова, забелешка о презимену уписане се на основу изјаве брачних другова.

Члан 35.

Изводи из матичних књига садрже последње податке који су уписани у матичне књиге од времена издавања извода.

Уверења која се издају на основу матичних књига садрже поједине податке уписане у матичне књиге или поједине чињенице о личном стању грађана које произилазе из тих података.

У изводу из матичних књига, односно у уверењу за лица чије се име или презиме или и име и презиме састоји из више речи, уписује се као лично име оно које је у смислу одредбе члана 9. овог закона изабрано као лично име којим се служи у правном саобраћају.

Члан 36.

Изводи из матичних књига или уверења о појединим подацима или о појединим чињеницама уписаним у матичне

књиге издају се на захтев заинтересованог лица. Издавање извода и уверења матичар ће одбити само ако је очигледно да се ради о злоупотреби.

Члан 37.

Право увида у матичне књиге има заинтересовано лице.

Увид у матичне књиге матичар неће дозволити лицу за које основано посумња да нема за то оправдан интерес.

Увид у списе и решења на основу којих се врши упис у матичне књиге дозволиће се лицу на које се ти подаци односе, или члану његове уже породице, или усвојоцу, односно староцу, а другом лицу - само ако има за то непосредан и на закону заснован интерес.

Члан 38.

Ако су матичне књиге уништене или нестале, њиховом обнављању мора се приступити без одлагања.

Обнављање уништених или несталих матичних књига врши надлежни општински орган.

Ради обнављања матичних књига грађани су дужни да дају податке који су им познати.

VI - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 39.

Новчаном казном од 50 КМ казниће се за прекршај:

1. Ко у прописаном року не пријави рођење детета (чл. 6. и 7. став 2.) или не одреди или да пријави лично име детета (члан 8.) или не пријави смрт у прописаном року (члан 16. став 1. и члан 17. став 1.).

2. Ко пре пријављивања смрти матичару изврши сахрану без дозволе надлежног органа (члан 16. став 2.).

Здравствена установа која у прописаном року не пријави рођење детета (чл. 4. и 5.) или не пријави смрт у прописаном року (члан 16. став 1. и члан 17. став 1.), казниће се за прекршај новчаном казном од 100 КМ, а одговорно лице у тој здравственој установи - новчаном казном до 50 КМ.

Против учиниоца прекршаја из тачке 1. став 1., као и прекршаја из претходног става мора се водити прекршајни поступак ако је пријављивање благовремено извршило друго лице.

Члан 40.

Новчаном казном од 100 КМ или казном затвора од 30 дана казниће се за прекршај ко свесно да неистините податке о чињеници рођења или смрти или друге податке у вези са тим чињеницама које се уписују у матичну књигу.

За прекршај из претходног става казниће се здравствена установа новчаном казном од 500 КМ, одговорно лице у тој здравственој установи казниће се новчаном казном до 100 КМ.

VII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 41.

Матичне књиге које су вођене до 9. маја 1946. године, као и извод из тих матичних књига и уверења која се издају на основу тих матичних књига, имају доказну снагу јавних исправа.

Изводе и уверења из матичних књига наведених у претходном ставу издаје матичар.

Матичне књиге из става 1. овог члана чува матичар.

Члан 42.

Овлашћује се министар управе и локалне самоуправе да у року од 30 дана донесе ближе прописе о вођењу и чувању матичних књига и списка, о начину вођења поступка и сачињавању записника о нађеном детету, о вршењу увида у матичне књиге и списе, о начину издавања извода и уверења на основу матичних књига, о обнављању уништених или несталих матичних књига, као и да пропише образце матичних књига, регистра матичних књига, извода из матичних књига и уверења која се издају на основу матичних књига.

Министар управе и локалне самоуправе у сагласности са министром здравља прописиће образац потврде о смрти.

Министар управе и локалне самоуправе у сагласности са директором Републичког завода за статистику може прописати образце за достављање статистичких података статистичкој служби.

Члан 43.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да се примењује Закон о матичним књигама („Службени лист СР БИХ”, бр. 12/74, 38/86 и 37/88) и Закон о основним подацима из матичне књиге („Службени лист СФРЈ”, број 8/73).

Члан 44.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-588/99
14. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

479

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН О ЗДРАВСТВЕНОМ ОСИГУРАЊУ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се систем обавезног и проширеног здравственог осигурања, права из осигурања, начин остваривања права и начела приватног здравственог осигурања.

Члан 2.

Обавезним здравственим осигурањем обухваћени су сви грађани Републике Српске и друга лица у складу са законом.

Члан 3.

Остваривање права из обавезног здравственог осигурања обезбеђује Фонд здравственог осигурања Републике Српске (у даљем тексту: Фонд) и послодавци под условима утврђеним овим законом и актима Фонда.

Члан 4.

Права из здравственог осигурања су:

- здравствена заштита,
- накнада плате за време привремене неспособности за рад, и
- друга права утврђена законом и актима Фонда.

Права из здравственог осигурања не могу се преносити на друга лица, не могу се уговором мењати нити се могу наслеђивати.

Члан 5.

Осигурана лица остварују здравствену заштиту у здравственим установама и другим организацијама са којима Фонд здравственог осигурања закључи уговор.

Члан 6.

Средства за здравствену заштиту осигураних лица обезбеђују се у Фонду здравственог осигурања уплатом доприноса осигураника, других обавезника доприноса и из других извора утврђених законом.

Члан 7.

Здравствена заштита у смислу овог закона подразумева мере којима се:

- унапређује здравље,
- спречавају и сузбијају болести и повреде,
- рано откривају обољења и благовремено лече,
- спречава онеспособљеност и врши оспособљавање за животне и радне функције после болести и повреда.

Члан 8.

Сва осигурана лица имају једнака права на здравствену заштиту.

Законом и актима Фонда се утврђује које групе осигураника и мере здравствене заштите имају приоритет, у остваривању здравствене заштите и друге погодности због посебног социјално-медицинског статуса и на основу других критеријума утврђених законом.

Члан 9.

Обавезно здравствено осигурање проводи Фонд здравственог осигурања Републике Српске као самостална организација којом управљају осигураници у складу са овим законом и другим прописима којима се регулишу одређена питања из организације и финансирања здравственог осигурања.

Фонд је правно лице.

Надзор над законитошћу рада Фонда врши министарство надлежно за послове здравља.

II - ОБАВЕЗНО ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ

1. Осигурана лица

а) Осигураници

Члан 10.

Обавезно осигурана лица према овом закону (у даљем тексту: осигураници) су:

1. лице у радном односу (у даљем тексту: осигураник - радник);

2. лице које самостално, у складу са законом обавља привредну или професионалну делатност као основно занимање (у даљем тексту: осигураник самосталних делатности);

3. лице које обавља свештеничку дужност или верску службу (у даљем тексту: осигураник верски службеник);

4. лице које обавља пољопривредну делатност (у даљем тексту: осигураник земљорадник);

5. лице коме је признато право на здравствено осигурање према Закону о правима бораца, ратних војних инвалида и породица погинулих бораца;

6. запослени за чијим радом је престала потреба док остварују накнаду према прописима о радним односима;

7. незапослено лице које је завршило средње, више и високо образовање док је редовно пријављено Републичком заводу за запошљавање;

8. ванредни студент док је редовно пријављен Републичком заводу за запошљавање;

9. корисник пензије и права на новчану накнаду у вези са преквалификацијом или доквалификацијом и запошљавањем, које је ово право остварило према прописима о пензијском и инвалидском осигурању;

10. држављанин Републике Српске који у целисти или делимично остварује пензију и инвалиднину од иностраног исплатиоца док има пребивалиште на територији Републике, ако међународним споразумом није другачије одређено;

11. лице које је корисник сталне новчане помоћи и лице смештено у установу социјалне заштите, ако нису осигурана по другом основу;

12. избегло и расељено лице, ако није осигурано по другом основу;

13. страни држављанин који се школује на територији Републике Српске, ако међународним споразумом није другачије одређено;

14. и друга лица за која је уплаћен допринос за здравствено осигурање.

Члан 11.

Осигураник-радник, у смислу овог закона је:

1. лице запослено у предузећу и код других домаћих правних и физичких лица;

2. активни официр, односно активни подофицир и војно лице по уговору;

3. лице запослено код осигураника самосталне делатности;

4. лице изабрано или именовано на одговарајућу функцију, ако за тај рад прима плату;

5. лице запослено у организацији или код послодавца упућено на рад у иностранство, под условом да није обавезно осигурано по прописима државе у коју је упућено на рад и ако међународним уговором није другачије одређено;

6. држављанин Републике Српске који је на територији Републике запослен код страних или међународних организација, страних конзуларних или дипломатских представништава и других страних правних или физичких лица, ако међународним уговором није другачије одређено;

7. страни држављанин и лице без држављанства које је на територији Републике Српске запослено код страних правних или физичких лица, као и код међународних организација или установа, сталних дипломатских или конзуларних представништава, ако је такво осигурање предвиђено међународним уговором.

Члан 12.

Осигураник самосталних делатности, у смислу овог закона је:

1. занатлија, угоститељ, превозник и друго лице које обавља привредну услужну или другу делатност, ако је делатност коју обавља регистрована у складу са прописима;

2. оснивач, односно власник предузећа, радње или њиховог дела који у њима обавља одређене послове, под условом да није обавезно осигуран по другом основу.

Члан 13.

Осигураником земљорадником, у смислу овог закона, сматра се лице које се бави пољопривредном делатношћу као јединим главним занимањем, ако по основу обављања, те делатности остварује средства за живот и под условом да није осигуран по другом основу.

б) Чланови породице осигураника

Члан 14.

Права из здравственог осигурања обезбеђују се и члановима породице лица из члана 10. тачка 1. до 3. и тачка 5. до 14. као и члановима домаћинстава из члана 10. тачка 4. овог закона, ако не остварују права из здравственог осигурања по неком другом основу.

Чланови породице, у смислу овог закона су:

1. чланови уже породице: брачни друг и деца рођена у браку или ван брака, усвојена и пасторчад, ако испуњавају услове из овог закона;

2. чланови шире породице које осигураник издржава.

Општим актом Фонда утврђује се ко се сматра чланом шире породице и услови под којима се сматра да га осигураник издржава.

Домаћинством, у смислу овог закона, сматра се заједница живота, привређивања и трошења средстава остварених радом њених чланова без обзира на сродство.

Члан 15.

Брачни друг осигураника има права из здравственог осигурања док је у браку са осигураником.

Разведени брачни друг коме је судском одлуком утврђено право на издржавање има права из здравственог осигурања, ако је у моменту развода био старији од 45 година (жена), односно 55 година (мушкарац) или без обзира на године живота ако му је у време развода утврђена неспособност за рад у смислу прописа о пензијском и инвалидском осигурању.

Члан 16.

Дете осигураника има права из здравственог осигурања до навршених 15 година, односно до навршене 26 године живота, ако је на редовном школовању, односно до навршених 27 година живота ако је за време редовног школовања био на одслужењу војног рока.

Дете из става 1. овог члана које је због болести прекинуло редовно школовање има права из здравственог осигурања и после старосне границе утврђене у ставу 1. овог

члана, али најдуже ополико времена колико је трајао прекид школовања због болести.

Ако дете из става 1. овог члана постане неспособно за самосталан живот и рад у смислу прописа о инвалидском осигурању пре него што истекну рокови за редовно школовање, има права из здравственог осигурања док таква неспособност траје.

Дете из става 1. овог члана које постане неспособно за самосталан живот и рад у смислу прописа о инвалидском осигурању и после узраста утврђеном у ставу 1. овог члана, има права из здравственог осигурања док таква неспособност траје, ако га осигураник издржава због тога што нема сопствених прихода за издржавање.

Деци осигураника која су старија од 15 година, а не налазе се на редовном школовању, обезбеђују се права из здравственог осигурања под условима који су општим актом Фонда утврђени за чланове шире породице.

- в) Лица којима се обезбеђују права из здравственог осигурања у случају повреде на раду и професионалне болести

Члан 17.

Права из здравственог осигурања утврђена овим законом само за случај повреде на раду и професионалног обољења, обезбеђују се:

1. ученицима и студентима који се у складу са законом налазе на обавезном производном раду, професионалној пракси или практичној настави;
2. лицима која раде волонтерски у складу са прописима о радним односима;
3. лицима за време омладинског радног ангажовања посредством задруге ученика, студената и незапослене омладине;
4. лицима за време учешћа у јавним радовима које организује политичко-територијална заједница;
5. лицима која се налазе на стручном оспособљавању, доквалификацији или преквалификацији по упуту надлежног Републичког завода за запошљавање;
6. лицима која у складу са прописима о радним односима обављају привремене или повремене послове.

- г) Лица којима се обезбеђује здравствена заштита на основу закључених међународних уговора у складу са одредбама овог закона

Члан 18.

Држављани земаља са којима је закључен међународни уговор о социјалном (здравственом) осигурању, остварују здравствену заштиту у обиму који је утврђен уговором.

2. Права из обавезног здравственог осигурања

Права из обавезног здравственог осигурања су:

- а) здравствена заштита,
- б) накнада плате за време привремене неспособности за рад,
- в) здравствена заштита

Члан 19.

Здравствена заштита обухвата:

1. Медицинске мере и поступке за унапређивање здравља, спречавање, сузбијање и рано откривање болести и других поремећаја здравља;
2. Лекарске прегледе и друге врсте медицинске помоћи у циљу утврђивања, праћења и проверавања здравственог стања;
3. Лечење оболелих и повређених и друге врсте медицинске помоћи;
4. Превенцију и лечење болести уста и зуба;
5. Медицинску рехабилитацију у болничким и ванболничким установама;
6. Лекове, помоћни материјал који служи за примену лекова и санитарски материјал потребан за лечење;
7. Протезе, ортопедска и друга помагала, помоћне и санитарне справе, стомато-протетску помоћ и стоматолошке материјале.

Члан 20.

Обим, садржај и начин остваривања здравствене заштите из претходног члана утврђује Фонд уз мишљење министарства надлежног за послове здравља.

Члан 21.

Здравственом заштитом у смислу члана 19. овог закона не сматрају се:

1. медицинска испитивања ради утврђивања здравственог стања, телесног оштећења и инвалидности у поступцима код других организација и органа, осим испитивања по упуту лекара, односно лекарске комисије;
2. здравствени прегледи ради запошљавања, уписа у средње и више школе, факултете и курсеве, добијање уверења за возачке дозволе, за судске и друге спорове и у другим случајевима када се преглед не обавља у циљу здравствене заштите;
3. преглед запослених упућених на рад у иностранство од стране организација као и мере превентивне здравствене заштите за приватна путовања у иностранство и здравствени преглед за та путовања.

Члан 22.

Осигурана лица остварују здравствену заштиту код доктора породичне медицине, консултативних и дијагностичких служби у дому здравља, апотеци, у болници, клиници и специјализованим болницама.

Одређене услуге се остварују у Заводу за заштиту здравља Републике Српске и другим организацијама.

Члан 23.

Доктор породичне медицине проводи мере из члана 19. тачка 1, 2. и 3. овог закона.

Делокруг рада и услове за рад доктора породичне медицине прописује министарство надлежно за послове здравља у складу са законом.

Члан 24.

Осигурана лица могу на терет Фонда користити здравствену заштиту у здравственим установама на основу упута доктора породичне медицине, осим у случајевима хитне медицинске помоћи.

Осигурана лица користе зубо-здравствену заштиту, као и услуге хигијенско-епидемиолошке службе без упута доктора породичне медицине.

Доктор породичне медицине је дужан да уз упут из става 1. овог члана, обезбеди потребну медицинску документацију у складу са Законом о здравственој заштити.

Члан 25.

Рехабилитацију у специјализованим установама као продужено болничко лечење, осигурана лица могу користити на основу упута надлежне лекарске комисије.

Члан 26.

Коришћење здравствене заштите у иностранству регулише Фонд својим актима у складу са законом.

Члан 27.

Осигурана лица користе здравствену заштиту у најближој здравственој установи на територији на којој имају пребивалиште.

Лицу које је осигурано као власник предузећа, односно радње или по основу самосталног обављања привредне или друге делатности обезбеђују се права из здравственог осигурања према седишту предузећа, односно радње, односно према месту обављања делатности.

Члан 28.

Права из обавезног здравственог осигурања може остваривати лице којем је утврђен статус осигураног лица.

Својство осигураног лица утврђује Фонд на основу пријаве за здравствено осигурање, а доказује се прописаном исправом (у даљем тексту: здравствена књижица).

Оверу здравствене књижице врши надлежна служба Фонда на основу доказа да је обвезник доприноса уплатио све доспеле обавезе по основу доприноса за здравствено осигурање до 10. у месецу за протекли месец.

Под подмиривањем доспелих обавеза од стране приватних послодаваца подразумева се да је послодавац измирио све обавезе за себе и за запослене раднике до 10. у месецу за протекли месец.

Лица која не могу доказати својство осигураника, односно осигураног лица на начин утврђен у овом члану, приликом коришћења права из здравственог осигурања дужна су сама сносити настале трошкове, осим у случају хитне медицинске помоћи.

Члан 29.

Здравствена заштита осигураним лицима обезбеђује се у складу са стандардима медицинских услуга које прописује министарство надлежно за послове здравља.

б) Накнада плата за време привремене неспособности за рад

Члан 30.

Привремену неспособност за рад утврђује овлашћени лекар појединац до 30 дана, а преко 30 дана надлежне лекарске комисије.

Општим актом Фонда утврдиће се начин именовања и надлежности стручно-медицинских органа из претходног става.

Члан 31.

Право на накнаду нето плате за време привремене неспособности за рад имају осигураници запослени у државним и приватним предузећима и установама.

Накнаду плате за првих 120 дана привремене неспособности за рад обезбеђује послодавац из својих средстава, а након тога најдуже до 12 месеци накнаду нето плате обезбеђује Фонд.

Члан 32.

Основ за обрачун накнаде плате за време привремене неспособности за рад је нето плата коју би радник остварио да је био на раду, с тим што не може бити већи од нето плате која служи као основ за обрачун и уплату доприноса за здравствено осигурање.

Члан 33.

Накнада плате за време привремене неспособности за рад одређује се најмање 70% од основа за накнаду из претходног члана, с тим да не може бити већа од 90% од плате коју би осигураник остварио да је био на раду.

Члан 34.

Фонд својим актима ближе уређује начин утврђивања нето накнаде која се исплаћује на терет Фонда и друга питања у вези са накнадом нето плате.

Општим актима државних предузећа, приватних предузећа и установа ближе се утврђују питања у вези исплате накнада плате на терет послодавца.

Члан 35.

Накнада плате припада осигураницима у складу са одредбама овог закона ако су:

1. услед болести или повреде привремено неспособни за рад,
2. спречени да раде због медицинског испитивања,
3. изоловани као клицоноше или због појаве заразе у њиховој околини,
4. одређени да негују оболелог члана уже породице под условима утврђеним овим законом односно актом Фонда,
5. спречени да раде због добровољног давања ткива и органа.

Члан 36.

Накнада плате осигуранику из члана 31. овог закона због неге оболелог члана уже породице млађег од 15 година припада најдуже до 15 дана у току календарске године, а ако је оболели члан уже породице старији од 15 година најдуже до 7 дана у току календарске године.

Члан 37.

Накнада плате, у складу са овим законом, припада од првог дана привремене неспособности за рад и за сво време трајања, али само за време за које би осигураник примао плату да није наступила привремена неспособност за рад.

Ако је привремена неспособност за рад настала због повреде на раду или професионалног обољења накнада плате припада осигуранику од првог дана спречености за рад и за сво време њеног трајања на терет послодавца.

Право на накнаду плате престаје када решење о утврђеној инвалидности према прописима о инвалидном осигурању постане правоснажно.

Члан 38.

У случају дужег трајања привремене неспособности за рад проузроковане болешћу или повредом, а најкасније до истека једне године непрекидне неспособности за рад, доктор породичне медицине је дужан да радника са потребном медицинском документацијом упуту надлежном органу за оцену радне способности, односно инвалидности према прописима о пензијском и инвалидном осигурању.

Организација пензијског и инвалидног осигурања дужна је да изврши оцену радне способности, односно инвалидности у року од 60 дана од дана подношења захтева за оцену радне способности, а за то време накнаду нето плате обезбеђује Фонд.

Истеком рока из претходног става накнаду плате обезбеђује надлежна организација за пензијско и инвалидно осигурање.

Члан 39.

Осигуранику не припада накнада плате:

1. ако је намерно проузроковао неспособност за рад,
2. ако је неспособност за рад проузроковао пијанством,
3. ако се за време привремене неспособности за рад бави привредном или другом активношћу којом остварује приход,
4. ако је намерно спречавао оздрављење,
5. ако се без оправданог разлога не подвргне лечењу, осим ако за лечење није потребан пристанак предвиђен посебним прописима,
6. ако се без оправданог разлога не јави лекару за оцену способности или се не одазове на лекарски, односно комисијски преглед у заказано време.

Осигуранику не припада накнада плате од дана када су утврђене околности из става 1. овог члана па све док трају те околности или њихове последице.

Ако се чињенице из става 1. овог члана утврде после остваривања права на накнаду, исплата накнаде осигуранику се обуставља.

Накнада плате не припада лицима на издржавању казне затвора и лицима према којима се спроводи мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи као и обавезног лечења алкохоличара и наркомана у здравственој установи.

Члан 40.

Сва правна и физичка лица дужна су Фонду доставити све податке у вези са пријавом и одјавом на здравствено осигурање, а ради остваривања права и обавеза из обавезног здравственог осигурања.

Рок за подношење пријаве на осигурање, одјаве и друге промене у току осигурања је 8 дана од дана када су се стекли услови за пријаву, одјаву, односно пријаву промене.

Лице за које послодавац не поднесе пријаву на обавезно здравствено осигурање може захтевати од Фонда да призна то својство.

Ако Фонд лицу за које је поднета пријава на здравствено осигурање, не призна својство осигураног лица или му то својство призна по неком другом основу, дужно је да о томе донесе решење.

Фонд општим актом ближе уређује начин пријављивања на здравствено осигурање, начин одјаве са осигурања и промене у осигурању.

Члан 41.

У поступку остваривања права утврђених овим законом примењују се одредбе Закона о општем управном поступку, ако овим законом није другачије одређено.

О правима утврђених овим законом у првом степену решава надлежна служба Фонда где је осигураник, односно осигурано лице пријављено на осигурање, а у другом степену Фонд.

Члан 42.

Против коначног акта Фонда може се покренути управни спор у року од 30 дана од дана пријема акта.

Члан 43.

Фонд води евиденцију у вези са остваривањем права из здравственог осигурања.

Фонд прописује евиденције у вези са остваривањем права из здравственог осигурања, податке који се у њима воде, обавезе у вези са остваривањем права из здравственог осигурања, образац здравствене књижице и поступак за њено издавање и коришћење.

Лично учешће у трошковима здравствене заштите осигураних лица

Члан 44.

Осигурана лица учествују у трошковима коришћења здравствене заштите.

Скупштина Фонда утврђује висину учешћа осигураних лица у трошковима коришћења здравствене заштите, као и категорије осигураних лица које не подлежу личном учешћу у трошковима коришћења здравствене заштите.

При утврђивању висине учешћа у трошковима коришћења здравствене заштите скупштина Фонда узима у обзир следеће критеријуме: тежина болести, висина трошкова испитивања и лечења и имовно стање осигураних лица.

Члан 45.

Личном учешћу у трошковима здравствене заштите не подлежу:

1. жене у току трудноће и до годину дана старости рођеног детета,
2. деца до навршених 15 година живота,
3. оболели од одређених заразних болести,
4. стара лица у складу са Законом.

Члан 46.

Личног учешћа у трошковима здравствене заштите ослобођена су осигурана лица код спровођења следећих мера:

- унапређивање здравља код појединаца и група становништва;

- спречавање и сузбијању болести и повреда према посебном програму;

- откривања и сузбијања фактора ризика одређених болести према посебном програму.

Програме за провођење мера из овог члана доноси министарство надлежно за послове здравља.

III - ОРГАНИЗАЦИЈА ОБАВЕЗНОГ ЗДРАВСТВЕНОГ ОСИГУРАЊА

Члан 47.

Обавезно здравствено осигурање спроводи се преко јединственог и самосталног Фонда.

Органи Фонда су: скупштина, извршни одбор, надзорни одбор и директор.

Члан 48.

Фондом обавезног здравственог осигурања управљају осигураници преко својих представника у скупштини Фонда обавезног здравственог осигурања.

Број чланова скупштине Фонда утврђује се статутом Фонда које бирају осигураници у сразмери са учешћем свог доприноса у Фонду.

Влада Републике Српске даје сагласност на статут Фонда.

Члан 49.

Скупштина Фонда у складу са законом и статутом Фонда врши следеће послове:

- доноси статут Фонда, уз претходну сагласност Владе,
- доноси планове и програме,
- стара се о ефикасном раду и пословању Фонда,
- усваја извештај о пословању и годишњи обрачун,
- утврђује критерије за финансирање здравственог осигурања и здравствене заштите,
- доноси одлуке, решења и друга акта на основу овлашћења и Закона,
- уређује послове и начин коришћења здравствене заштите у иностранству,
- утврђује висину доприноса осигураника на основу одлуке Владе о укупним средствима за здравствену заштиту која се остварују у оквиру здравственог осигурања,
- разматра и усваја минимални пакет основне здравствене заштите на основу расположивих средстава, уз претходну сагласност Владе,
- у заједници са здравственом комором одлучује о ценама здравствених услуга и начину уговарања између Фонда и здравствених установа,
- именује радна тела у циљу унапређења здравственог осигурања и здравствене заштите на појединим подручјима,
- бира извршни одбор и надзорни одбор,
- доноси пословник о свом раду,
- врши и друге послове утврђене законом и статутом Фонда.

Члан 50.

Извршни одбор је извршни орган скупштине Фонда.

Организација Фонда, број чланова, делокруг рада извршног и надзорног одбора утврђује се статутом Фонда.

Члан 51.

Директор Фонда представља Фонд, руководи Фондом и обавља друге послове утврђене законом и статутом Фонда.

Директора Фонда именује Влада Републике Српске.

IV - ФИНАНСИРАЊЕ ОБАВЕЗНОГ ЗДРАВСТВЕНОГ ОСИГУРАЊА

Члан 52.

Приход Фонда чине средства:

1. доприноса за обавезно и проширено здравствено осигурање,
2. из буџета,
3. донација,
4. из уступљеног дела посебног пореза на промет алкохола и дувана, других отровних и опојних материја,
5. по конвенцијама,
6. из регреса,
7. из других средстава у складу са законом.

Члан 53.

Обвезници плаћања доприноса су:

1. за осигураника радника - организација, односно послодавац код кога се осигураник налази у радном односу;
2. осигураних самосталне делатности - сам за себе;
3. за осигураника верског службеника - верска заједница у Републици;
4. за осигураника земљорадника - носилац земљорадничког домаћинства и остала лица којима је утврђен катастарски приход на основу обрачуна који врши надлежни орган општине;
5. за лица из члана 10. тачка 5. овог закона - надлежни државни орган за питање бораца, ратних војних инвалида и породица погинулих бораца;
6. за лица из члана 10. тачка 6, 7. и 8. овог закона - Републички завод за запошљавање;

7. за корисника пензије и остале осигуранике из члана 10. тачка 9. овог закона - надлежни орган пензијског и инвалидског осигурања;

8. осигураници из члана 10. тачка 10. овог закона - сами за себе ако није другачије одређено међународним споразумом;

9. за лица из члана 10. тачка 11. овог закона - општина на којој осигураник има пребивалиште;

10. за избегла и расељена лица - надлежни државни орган за питања избеглих и расељених лица;

11. осигураници - страни држављани који се школују на територији Републике Српске - сами за себе, ако није другачије одређено међународним споразумом;

12. за лица из члана 17. овог закона - организација, односно установа која их је ангажовала.

Члан 54.

Скупштина Фонда доноси одлуку о основицама и стопама доприноса за здравствено осигурање.

При утврђивању стопа доприноса скупштина Фонда, планирана средства за текућу годину усклађује са одлуком Владе Републике Српске о укупним средствима која се у тој години могу утрошити за здравствену заштиту, у оквиру здравственог осигурања.

У случају да укупно одобрена средства нису довољна за покривање законом утврђених права, Влада Републике Српске доноси одлуку о начину покривања недостајућих средстава.

Члан 55.

Допринос за здравствено осигурање из буџета за лица за које здравствено осигурање плаћа надлежни државни орган не може бити мањи од просечног доприноса по једном осигураном лицу у претходној години.

Члан 56.

При распоређивању средстава Фонда у текућој години скупштина Фонда дужна је да првенствено обезбеди средства за здравствене приоритете, примарну здравствену заштиту и основни пакет здравствене заштите.

Члан 57.

Фонд образује резерву.

Резерва Фонда образује се:

1. издавањем одређеног процента из средстава оствареним доприносом у висини коју одреди извршни одбор скупштине Фонда;

2. издавањем вишка дела прихода над расходима оствареног у претходној години.

Издавање за резерву врши се док резерве не достигну висину од 5% од расхода Фонда у претходној години.

Средства резерви Фонда могу се користити у току године за извршавање текућих обавеза Фонда.

Члан 58.

Односи између Фонда и здравствених установа (државних и приватних), у вези са пружањем здравствене заштите осигураним лицима, регулишу се уговором.

Члан 59.

Уговором из претходног члана овог закона уређују се нарочито: врста, обим и квалитет здравствених услуга које се пружају осигураним лицима Фонда, плаћање уговорених услуга, односно програма здравствене заштите, начин обрачунавања услуга, начин решавања спорних питања и друга међусобна права и обавезе уговорача.

Здравствене услуге пружене осигураним лицима у хитним случајевима плаћају се здравственој установи и у случају када није закључен уговор о пружању здравствених услуга.

Члан 60.

Фонд уговара услуге примарне здравствене заштите са доктором породичне медицине.

Фонд уговара са домом здравља консултативне услуге специјалиста и лабораторијске услуге које се врше по упуту доктора породичне медицине.

Фонд уговара здравствене услуге специјалистичких служби и услуга болничког лечења са болницама на свом подручју, које се врше по упуту доктора породичне медицине.

Фонд уговара услуге високо специјализоване здравствене заштите, односно услуге за које су потребна сложена дијагностичка испитивања и лечење са клиничким центром, специјалним болницама, заводима и институтима.

Фонд уговара са апотекама и апотекарским установама издавање лекова на рецепт утврђених позитивном листом лекова.

Члан 61.

Цене здравствених услуга утврђује Фонд и Здравствена комора Републике Српске.

Фонд и Здравствена комора утврђују јединствен ценовник здравствених услуга и лекова који усваја скупштина Фонда, а примењује се приликом пружања здравствених услуга без упута надлежног доктора породичне медицине и када се ради о услугама пруженим осигураницима проширеног и приватног осигурања.

У случају да се Фонд и Здравствена комора не сложе око питања цена здравствених услуга и других питања из заједничке надлежности спор решава арбитражна комисија коју образује министарство надлежно за послове здравља, а чине је по један представник из Фонда, Здравствене коморе и по један представник министарства надлежног за послове здравља и државног органа надлежног за послове финансија.

Комисија одлучује већином гласова.

V - НАКНАДА ШТЕТЕ У СПРОВОЂЕЊУ ЗДРАВСТВЕНОГ ОСИГУРАЊА

Члан 62.

Осигураник коме је на терет Фонда извршена исплата на коју није имао право, дужан је да врати примљени износ:

1. ако је на основу нетачних података за које је знао или морао знати да су нетачни или на други противправан начин остварио право из здравственог осигурања, односно примање на које није имао право или га је остварио у већем обиму него што му припада;

2. ако је остварио примање, а није пријавио настале промене које утичу на губитак или обим неког права, а знао је или је морао знати за те промене;

3. ако је примио новчане исплате у износу већем од онога који му је одређен решењем.

Рокови застарелости потраживања из претходног става овог члана почињу тећи од дана када је у управном поступку решењем којим је утврђено да исплаћено примање не припада осигуранику или му припада у мањем обиму, односно од дана када је извршена последња неправилна исплата.

Члан 63.

Фонд има право да захтева накнаду штете од лица које је проузроковало болест, повреду или смрт осигураника.

За штету коју је Фонд у случајевима из става 1. овог члана проузроковао радник на раду или у вези са радом, одговара предузеће, односно послодавац код кога радник ради у тренутку проузроковања штете.

Фонд има право, у случају из става 2. овог члана да захтева накнаду штете и непосредно од радника ако је штету проузроковао намерно.

Члан 64.

Фонд има право да захтева накнаду штете од предузећа, односно послодавца, ако су болест, повреда или смрт болесника настали услед тога што нису спроведене мере заштите на раду или друге мере за заштиту грађана.

Фонд има право да захтева накнаду штете од предузећа, односно послодавца и када је штета настала услед тога што је радник ступио на рад без прописаног претходног здравственог прегледа, а касније се здравственим прегледом утврди да радник према свом здравственом стању није био способан за рад на одређеном послу.

Члан 65.

Фонд има право да захтева накнаду штете од предузећа, односно послодавца:

1. ако је штета настала услед тога што нису дати подаци или што су дати неистинити подаци о чињеницама од којих зависи стицање или одређивање права;

2. ако је исплата извршена на основу неистинитих података у пријави о ступању радника на посао или што није поднесена пријава о променама које утичу на губитак или обим права или ако је пријава поднесена после прописаног рока.

Фонд има право да захтева накнаду штете од осигураника који је дужан сам да подноси пријаве или да даје одређене податке у вези са здравственим осигурањем, ако је штета настала услед тога што пријава није поднета или нису дати подаци или су дати неистинити подаци.

Члан 66.

Фонд има право да захтева накнаду штете од лекара који незаконито утврди спреченост за рад осигураника, ако је због тога Фонд исплатио накнаду.

Ако је штета из става 1. овог члана настала због незаконитог рада лекарских комисија за штету одговарају чланови лекарске комисије.

Фонд има право на накнаду штете, од лекара односно организације која обавља здравствену делатност, ако штета настане због неправилног лечења осигураника односно осигураног лица.

Члан 67.

Висина накнаде штете утврђује се према трошковима с тим у вези, новчаним накнадама исплаћеним осигуранику по одредбама овог закона и другим давањима на терет Фонда.

Члан 68.

Фонд има право да захтева накнаду трошкова лечења за своје осигуранике непосредно од заједнице осигурања имовине и лица која је настала употребом моторног возила осигураног код те заједнице.

Члан 69.

Према одредбама члана 62. до 67. овог закона накнаду штете може захтевати и предузеће и други послодавац који претрпи штету у спровођењу здравственог осигурања својих радника, као и други носиоци здравственог осигурања.

На накнаду штете Фонду, предузећу, послодавцима и другим носиоцима здравственог осигурања, коју претрпе у спровођењу здравственог осигурања, примењују се одредбе Закона о облигационим односима.

Члан 70.

Када Фонд утврди да му је у спровођењу здравственог осигурања проузрокована штета, позваће лице које је штету проузроковало да у одређеном року штету надокнади.

Ако у постављеном року штета не буде надокнађена захтев за накнаду штете Фонд може остварити тужбом код надлежног суда.

VI - ПРОШИРЕНО ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ

Члан 71.

Фонд може осигуравати грађане Републике Српске и друга лица за права која нису обухваћена обавезним здравственим осигурањем, за ослобађање учешћа у личним трошковима за здравствену заштиту, за остваривање здравствене заштите изнад прописаних права и друге здравствене услуге.

Члан 72.

Проширено здравствено осигурање могу обезбедити и предузећа и друга правна лица за своје запослене.

Члан 73.

Скупштина Фонда својим актом утврђује услове и начин коришћења права из проширеног здравственог осигурања.

Члан 74.

Средства из проширеног здравственог осигурања воде се на посебном рачуну.

Члан 75.

Директор Фонда врши управне и друге послове из проширеног осигурања у складу са статутом и одлуком скупштине Фонда о условима и начину коришћења права из проширеног здравственог осигурања.

VII - ПРИВАТНО ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ

Члан 76.

Грађани Републике Српске и друга лица могу се осигурати код приватне агенције за здравствено осигурање за права из здравственог осигурања и права која нису обухваћена обавезним и проширеним здравственим осигурањем.

Члан 77.

Услове за оснивање приватне организације здравственог осигурања, обавезе према осигураницима и начела организације прописије министарство надлежно за послове здравља.

Члан 78.

Приватне агенције здравственог осигурања уговарају пружање здравствених услуга директно са здравственим установама на основу јединствених цена здравствених услуга које утврђује Фонд и здравствене коморе.

Члан 79.

Надзор над законитошћу рада приватне агенције за здравствено осигурање врши министарство надлежно за послове здравља.

VIII - КОНТРОЛА И РЕВИЗИЈА

Члан 80.

Фонд врши контролу обрачуна и наплате доприноса и у том смислу има следећа овлашћења:

1. врши контролу и ревизију плата запослених и осталих личних примања која су од утицаја на утврђивање и висину доприноса за здравствено осигурање;

2. врши контролу и ревизију законитости и правилности обрачуна и благовременог плаћања доприноса;

3. испоставља платни налог ради принудне наплате доприноса кад утврди да обвезник уплате доприноса није своју обавезу уплате доприноса извршио на време и у целости,

4. врши обрачун камата за обвезнике доприноса који не уплате допринос у року доспелости према овом закону, по каматној стопи прописаној Законом о порезима на доходак грађана.

Члан 81.

У поступку контроле и ревизије из претходног члана, овлашћени контролор - ревизор Фонда има право да:

1. врши преглед пословних књига и друге документације;

2. контролише исплате са жиро-рачуна, текућих рачуна, девизних рачуна и готовинске исплате и плаћене доприноса;

3. привремено одузима поједине пословне књиге, документа и друга доказна средства од значаја за утврђивање обавезе уплате доприноса;

4. захтева помоћ радника најближег органа унутрашњих послова, ако без његове помоћи не може да изврши контролу и ревизију;

5. утврђује идентитет обвезника уплате доприноса и запослених који обављају делатност;

6. узима писмене изјаве од обвезника и сведока о чињеницама од значаја за утврђивање и наплату доприноса;

7. врши и друге послове неопходне за откривање и санкционисање избегавања обрачуна и уплате доприноса.

О утврђеном стању након контроле или ревизије, овлашћени контролор Фонда саставља записник.

IX - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 82.

Новчаном казном од 3.000 КМ до 15.000 КМ казниће се предузеће, односно здравствена установа, а одговорно лице новчаном казном од 200 КМ до 1.500 КМ:

1. ако противно одредбама овог закона ускрати или ограничи права која осигураннику припадају по овом закону;
2. ако прошири право осигуранника или омогући неко право лицу коме то право по овом закону не припада уопште или не припада у том обиму;
3. ако не води или неуредно води прописане евиденције о осигураницима;
4. ако ускрати давање појединих података Фонду или да нетачне податке и обавештења о осигураном лицу или спречи преглед пословних књига или евиденција које се одnose на здравствено осигурање;

5. ако не поднесе пријаву на здравствено осигурање осигуранника, одјаву, или промену пријаве, или ове пријаве поднесе по истеку прописаног рока, или поднесе неуредну пријаву, или пријаву са нетачним подацима о осигураннику;
6. ако ускрати потребну медицинску помоћ лицу које има право на здравствену заштиту по овом закону;

7. ако намерно спречи осигурано лице у остваривању права по овом закону или му помогне у противзаконитом коришћењу права из здравственог осигурања;

8. ако намерно омогући коришћење права из здравственог осигурања по овом закону лицу које нема на то право.

Новчаном казном од 1.000 КМ до 9.000 КМ казниће се приватни послодавац за прекршаје из овог члана.

Члан 83.

Новчаном казном од 100 КМ до 1.500 КМ казниће се осигурано лице:

1. ако свесно проузрокује неспособност за рад;
2. ако намерно спречи оздрављење или оспособљавање за рад;
3. ако за време боловања остварује зараду или се бави приватном делатношћу.

X - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 84.

Ступањем на снагу овог закона Фонд преузима имовину и запослене раднике Јавног фонда за здравствено осигурање Републике Српске.

Члан 85.

Фонд је дужан да усагласи своју организацију и опште акте у року од 6 месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 86.

До доношења аката из претходног члана примењиваће се одговарајући општи акти који су на снази на територији Републике Српске у моменту ступања на снагу овог закона.

Члан 87.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о здравственом осигурању („Службени гласник Републике Српске”, бр. 12/93 и 14/94).

Члан 88.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-604/99
15. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН
О ЗДРАВСТВЕНОЈ ЗАШТИТИ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се систем здравствене заштите и организација и рад здравствене службе.

Члан 2.

Здравственом заштитом се остварује највиши ниво здравља грађана као појединаца, њихових породица и друштва у целини.

Члан 3.

Здравственом заштитом у смислу овог закона сматрају се мере на унапређивању и очувању здравља људи, спречавању и сузбијању обољења и повреда, раном откривању обољења, благовременом лечењу и рехабилитацији.

Члан 4.

Систем здравствене заштите чине сви учесници у њеном обезбеђењу и остваривању као што су: грађани и њихове породице и заједнице, образовне, радне, хуманитарне и друге организације, здравствено осигурање, органи управе и други заинтересовани органи и организације.

Посебно место и улогу у систему здравствене заштите има здравствена служба која учествује у остваривању мера здравствене заштите као професионална медицинска делатност.

Члан 5.

Здравствену службу чине здравствене установе и радници и други органи и организације које се професионално баве пословима здравствене заштите.

Члан 6.

Основ и средишњи део система здравствене заштите је примарна здравствена заштита.

На нивоу примарне здравствене заштите грађани улазе у систем здравствене заштите и остварују све здравствене потребе које не захтевају сложеније испитивање и лечење.

Нивои специјализоване и високоспецијализоване здравствене заштите надовезују се на примарну здравствену заштиту и пружају јој организовану стручну подршку и помоћ.

Члан 7.

Носилац примарне здравствене заштите је амбуланта породичне медицине у којој ради један или више тимова породичног доктора који обезбеђује здравствену заштиту свих чланова породице и старају се о здрављу заједнице у којој делују.

Члан 8.

Мере од посебног друштвеног интереса у области здравствене заштите су:

- спречавање, сузбијање и гашење епидемија заразних болести као и спречавање и отклањање здравствених последица проузрокованих елементарним и другим појавама и несрећама,
- ерадикација заразних болести,
- праћење здравственог стања становништва, хигијенских прилика и епидемиолошке ситуације и предузимање мера на њиховом унапређивању,
- откривање и отклањање штетних фактора за здравље у животnoj и радној средини,
- обезбеђење довољних количина крви за редовне и ванредне прилике,
- обезбеђење основних лекова.

Мере из става 1. овог члана проводи систем јавног здравства.

За спровођење здравствене заштите из става 1. овог члана Влада Републике Српске доноси посебне програме.

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”,

II - ПРАВА И ДУЖНОСТИ ГРАЂАНА У ОСТВАРИВАЊУ ЗДРАВСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ

Члан 9.

При пружању здравствене заштите грађанима, здравствени радници су дужни да се придржавају начела једнакости.

Пријем грађана на испитивање и лечење и избор метода лечења и других медицинских поступака мора се заснивати искључиво на медицинским индикацијама.

Члан 10.

Здравствена установа и сваки здравствени радник дужни су да у оквиру својих могућности укажу хитну медицинску помоћ. Ако здравствена установа није у могућности да до краја реши хитни медицински случај, дужна је да таквог болесника након указане помоћи упуту у здравствену установу где је потребно лечење могуће.

Члан 11.

Хируршке и друге медицинске интервенције могу се предузимати само на основу пристанка оболелог или повређеног лица или након пристанка родитеља или старатеља ако је лице малолетно или није способно за расуђивање. Лекар је дужан да укаже на последице одбијања интервенције и у случају одбијања прибави писмену изјаву.

Сагласност из става 1. овог члана није потребна ако је оболело или повређено лице у бесвесном стању или се налази у непосредној животној опасности.

Члан 12.

Лице на испитивању или стационарном лечењу, односно члан породице лица на испитивању или стационарном лечењу ако је оно малолетно или неспособно за расуђивање или друго лице које има законску обавезу да се стара о оболелом лицу, има право да захтева мишљење конзилијума лекара.

О захтеву из претходног става одлучује директор здравствене установе.

Члан 13.

Подаци о болести и начину лечења оболелог лица представљају лекарску тајну. Здравствени радници могу бити ослобођени чувања лекарске тајне само у случајевима предвиђеним законом.

Члан 14.

Клиничка, епидемиолошка и друга медицинска истраживања при којима се врши преглед и тражи мишљење грађана могу се вршити само на основу њиховог добровољног пристанка.

Члан 15.

Започето лечење се може прекинути на захтев оболелог лица или породице у случају неспособности лица за расуђивање, ако и поред упозорења надлежног лекара о могућим последицама захтев за прекид лечења поставе у писменој форми.

Члан 16.

Лице коме се у здравственој установи пружа здравствена заштита дужно је да се придржава утврђеног реда и здравственог режима установе и да поштује личност и достојанство здравствених радника који му пружају здравствену заштиту.

Здравствени радници су дужни да поштују личност и достојанство грађана у пружању здравствене заштите.

Ако лице на испитивању и лечењу ремети ред и вређа достојанство здравствених радника и поред опомене надлежног лекара настави са таквим понашањем, може му бити ускраћено лечење под условом да то неће изазвати теже последице по стање здравља оболелог. Одлуку о ускраћивању лечења по овом основу може донети директор здравствене установе или лице које он овласти.

III - ЗДРАВСТВЕНЕ УСТАНОВЕ

Заједничке одредбе

Члан 17.

Здравствене установе обављају послове здравствене заштите као професионалну медицинску делатност.

Здравствена установа има својство правног лица које се стиче уписом у судски регистар.

Здравствену установу могу основати Република, град, општина и друга физичка и правна лица у складу са законом.

План мреже здравствених установа (у даљем тексту: План мреже) доноси Влада Републике Српске на основу Стратегије развоја здравствене заштите у Републици за одређени период.

Планом мреже утврђује се врста и број здравствених установа, њихови капацитети, структура и локација, као и референтне здравствене установе.

Члан 18.

Здравствена установа може почети са радом и обављати своју делатност ако има кадрове, медицинску и другу опрему и грађевинско техничке услове.

Стандарде за кадрове, опрему и грађевинско техничке услове прописује министар надлежан за послове здравља.

Члан 19.

Здравствена установа може почети са радом и обављати своју делатност када се актом министра надлежног за послове здравља утврди да постоје сви прописани услови, и када се региструје код надлежног суда, односно добије одобрење за рад.

Члан 20.

У погледу права, обавеза и одговорности запослених у здравственој установи примењују се прописи о радним односима, а у погледу назива - фирме здравствене установе примењују се одредбе закона.

Члан 21.

Здравствене установе дужне су да воде медицинску документацију и евиденцију и достављају индивидуалне, збирне и периодичне извештаје надлежном Заводу за заштиту здравља Републике Српске.

Медицинску документацију и извештаје из става 1. овог члана прописује министар надлежан за послове здравља.

Врсте здравствених установа

Члан 22.

Здравствене установе су:

1. Амбуланта,
2. Дом здравља,
3. Апотека,
4. Апотекарска установа,
5. Болница,
6. Завод за заштиту здравља Републике Српске,
7. Специјализовани завод,
8. Институт,
9. Клиника,
10. Клинички центар.

1. Амбуланта

Члан 23.

Амбуланта породичне медицине је основни облик организовања примарне здравствене заштите. Тим породичне медицине представља прву линију контакта и уласка грађана у систем здравствене заштите.

Амбуланта из става 1. овог члана, путем једног или више тимова породичне медицине, мерама промоције и превенције здравља, спречавања, сузбијања, раног откривања, благовременог лечења болести и рехабилитације обезбеђује:

- организовани здравствено васпитни рад,
- праћење здравственог стања становништва и предузимање мера на спречавању и сузбијању заразних болести,
- откривање и сузбијање ризика незаразних болести,
- дијагностику и лечење обољења за која нису потребна сложенија испитивања и лечења,

- кућно лечење болесника којима пије неопходно болничко лечење,
- продужено лечење и рехабилитацију болесника после отпуштања из болнице.

Члан 24.

Тим породичне медицине чине доктор медицине који има едукацију из породичне медицине и две медицинске сестре.

Тимом из претходног става руководи доктор медицине.

Тим породичне медицине организује пружање здравствене заштите непрекидно 24 часа.

Грађани слободно бирају породичног доктора за период од најмање једне године.

Члан 25.

Одобрење за рад амбуланте коју оснива физичко лице издаје министар надлежан за послове здравља.

2. Дом здравља**Члан 26.**

Дом здравља је здравствена установа која организује примарну здравствену заштиту по систему породичне медицине.

Дом здравља обезбеђује: породичну медицину, децу, превентивну и општу стоматологију, хигијенско епидемиолошку делатност, хитну медицинску помоћ, ампулиране лекове и потребан санитетски материјал и лабораторијску дијагностику.

Дом здравља може организовати: РТГ дијагностику и амбуланте за специјалистичке консултације.

Члан 27.

Дом здравља је дужан да обезбеди својим амбулантама породичне медицине положај и услове утврђене овим законом, као и право на самостално располагање средствима која остваре својим радом, што ће се регулисати посебним актом дома здравља.

3. Апотека**Члан 28.**

Апотека врши снабдевање становништва и здравствених установа лековима и медицинским средствима и даје упутство за њихову правилну употребу.

Апотека може да израђује магистралне лекове и галенске препарате.

Апотека располаже довољном количином лекова прописаних националном листом есенцијалних лекова Републике Српске.

У обављању своје делатности апотека прати савремена стручна и научна достигнућа у области фармакологије и пружа грађанима информације о правилној употреби лекова и хигијенско-дијететских средстава.

4. Апотекарска установа**Члан 29.**

Апотекарска установа обавља делатност двеју или више апотека утврђену овим законом.

Члан 30.

Одобрења за рад апотеке коју оснива физичко лице издаје министар надлежан за послове здравља.

5. Болница**Члан 31.**

Болница представља први реферални ниво у организацији здравствене заштите на који се упућују оболели и повређени грађани ради испитивања и лечења методом сложеније дијагностике и лечења, која не могу бити збринута на нивоу примарне здравствене заштите, изузев хитних случајева који се директно упућују у болницу. Породични доктор упућује своје болеснике ради специјалистичког испитивања или стационарног лечења. У ургентним случајевима болница је дужна да прими болес-

ника на лечење без упуте породичног доктора и да га о томе одмах обавести. Породични доктор дужан је да унапред обезбеди пријем и уз болесника упуту прописану здравствену документацију. Након обављеног испитивања или лечења болница је дужна да породичном доктору упуту извештај о лечењу болесника, о његовом стању и препорученим даљим мерама.

Болница је дужна да омогући породичном доктору непосредан увид у здравствено стање, медицинску документацију и присуство медицинским интервенцијама опасним по живот болесника.

Члан 32.

Болница може бити општа и специјална.

Општа болница пружа здравствену заштиту лицима свих узраста и оболелих од разних болести.

Специјална болница пружа здравствену заштиту лицима одређених добних група, односно оболелим од одређених болести.

Члан 33.

Општа болница се организује као болница са најмање четири болничка одељења.

Члан 34.

Општа болница има одељења за: педијатрију, интерну медицину, гинекологију и акушерство, хирургију, ортопедију и физијатрију, заразне болести, психијатрију, неурологију, кожане болести, очне болести, урологију, пулмологију и оториноларингологију.

Члан 35.

Општа болница са најмање четири болничка одељења има: одељење за педијатрију, одељење за интерне болести, одељење за гинекологију и акушерство и одељење за хирургију.

Члан 36.

Места у којима ће бити опште болнице одређују се планом мреже.

6. Завод за заштиту здравља Републике Српске**Члан 37.**

Завод за заштиту здравља Републике Српске (у даљем тексту: Завод) је високо специјализована здравствена установа која: прати здравствено стање становништва, епидемиолошку ситуацију и хигијенске прилике, предлаже и предузима мере за спречавање извора ширења заразних болести, за отклањање штетних фактора у животној средини и за унапређење здравља становништва и у којој се обавља настава и научно-истраживачки рад.

Завод систематски, врши санитарну контролу воде за пиће и површинских вода, намирница и ваздуха и има функцију школе народног здравља.

Члан 38.

Регионални заводи за заштиту здравља су организациони делови Завода који покривају територију дефинисану планом мреже.

Регионални завод за заштиту здравља има одељење за епидемиологију, за хигијену и социјалну медицину и службе за микробиолошке и хигијенске анализе.

Број, место и седишта регионалних завода као и територија коју покривају утврђује се планом мреже.

7. Специјализовани завод**Члан 39.**

Специјализовани завод прати и проучава стања у области за коју је основан, испитује методе дијагностике и лечења, предлаже и спроводи мере за унапређење здравствене заштите и учествује у изградњама и примени доктринарних ставова.

Специјализовани завод се оснива за област од ширег социјално медицинског значаја: трансфузија крви, медицине рада и спортске медицине, физикалне медицине и рехабилитације и др.

Члан 40.

Завод за трансфузију крви прикупља и прерађује крв од добровољних давалаца крви, прати и проучава стања у области трансфузије крви, предлаже и предузима мере на унапређењу добровољног давалаштва крви и службе трансфузије крви.

Стара се о остваривању Републичког програма за трансфузију крви.

Члан 41.

Врсте и делатности специјализованих завода одредиће се планом мреже.

8. Институт

Члан 42.

Институт обавља специјализовану, поликлиничку и болничку или само специјализовану, поликлиничку здравствену делатност.

Институт се може основати за обављање делатности из једне или више грана медицине, односно стоматологије, односно области здравствене заштите.

Институт обавља и образовну и научно-истраживачку делатност, у складу са законом.

Институт може обављати делатност ако, у складу са прописима о научној делатности и овим законом, има одговарајуће кадрове, опрему и просторије.

9. Клиника

Члан 43.

Клиника је здравствена установа која обавља специјалистичку поликлиничку и болничку здравствену делатност из одређене гране медицине односно стоматологије.

Клиника обавља наставну и научно-истраживачку делатност за област за коју је основана.

10. Клинички центар

Члан 44.

Клинички центар је високо специјализована здравствена, научно-истраживачка и наставна установа у којој се испитују и лече болесници и повређена лица за чије испитивање не постоје услови на првом рефералном нивоу.

Клинички центар је установа другог рефералног нивоа у којој се у начелу може обавити најсложенија дијагностика и лечење.

У саставу клиничког центра су клинике и заводи који представљају највише стручне институције у одређеној области медицине.

Члан 45.

Здравствене установе: апотекарску установу, Завод за заштиту здравља Републике Српске, Институт и Завод за трансфузију крви може основати само Република.

IV - РЕГИСТАР ЗДРАВСТВЕНИХ УСТАНОВА

Члан 46.

Здравствене установе чији су оснивачи физичка лица уписују се у судски регистар или регистар установа који води министарство надлежно за послове здравља.

Здравствене установе из члана 22. став 1. тач. 1. и 3. чији су оснивачи лица из става 1. овог члана уписују се у регистар министарства здравља, а установе из тач. 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9. и 10. уписују се у судски регистар.

Регистар издатих одобрења за рад амбуланте и апотеке чији је оснивач физичко лице води министарство надлежно за послове здравља.

Услов за оснивање амбуланте и апотеке и образац регистра прописује министар.

V - ОРГАНИ ЗДРАВСТВЕНЕ УСТАНОВЕ

Члан 47.

Органи здравствене установе су: директор, управни и надзорни одбор.

Здравственим установама управља директор и управни одбор у складу са законом.

Здравствена установа може имати и заменика директора.

Члан 48.

Директора здравствене установе именује и разрешава оснивач.

Када је општина оснивач здравствене установе, именовање и разрешење директора врши се уз сагласност министра надлежног за послове здравља.

Члан 49.

Број чланова и састав управног и надзорног одбора те поступак именовања и разрешења утврђује се актом о оснивању и законом.

Статутом здравствене установе утврђује се: делатност, унутрашња организација, управљање, пословање, услови за именовање директора, као и друга питања од значаја за рад установе.

Сагласност на статут здравствене установе даје оснивач уз прибављено мишљење министарства надлежног за послове здравља.

VI - РАДНО ВРЕМЕ

Члан 50.

Здравствене установе су дужне организовати и обезбедити пружање здравствене заштите у току 24 часа кроз редовно радно време, сменски рад, прераспodelу радног времена, дежурство, приправност и др.

Дежурством се сматра рад радника у здравственој установи након истека редовног радног времена.

Сталном приправношћу сматра се обавеза радника, када није у здравственој установи да мора бити доступан здравственој установи, ради пружања здравствене заштите у хитним случајевима.

Исплата плате и накнаде за рад здравствених радника по свим основама из овог члана вршиће се у складу са законом, колективним уговором и одлуком надлежног органа здравствене установе.

Члан 51.

Здравствени радник запослен у јавној здравственој установи чији је оснивач Република или јединица локалне самоуправе не може обављати здравствену делатност, нити бити запослен у другој здравственој установи без сагласности директора установе у којој се налази у радном односу.

VII - ОБАВЕЗЕ У СЛУЧАЈУ ШТРАЈКА

Члан 52.

Радници запослени у здравственој установи имају право на штрајк у складу са законом.

За време штрајка здравствена установа је дужна да у зависности од делатности обезбеди континуирано и несметано: обављање редовних вакцинација према утврђеним роковима, спровођење хигијенско-епидемиолошких мера за случај опасности од избијања епидемија, односно за време трајања епидемије заразних болести; дијагностику и терапију и превоз хитних стања чијим би се неблаговременим лечењем угрозио живот и битно погоршало здравље; снабдевање лековима; исхрану хоспитализованих болесника и друге видове неопходне медицинске и друге помоћи.

VIII - ФИНАНСИРАЊЕ ЗДРАВСТВЕНИХ УСТАНОВА

Члан 53.

Здравствене установе стичу средства за рад од:

- фондова здравственог осигурања,
- буџета,
- корисника здравствене заштите,
- обављања научно-истраживачке и наставне делатности,
- других извора.

Члан 54.

Здравствена установа стиче средства за рад извршавањем програма здравствене заштите, према врстама,

обиму и квалитету здравствених услуга који се вреднују ценама појединачних услуга, програма у целини или по становнику, односно броју одређених грађана.

Члан 55.

Цене здравствених услуга споразумно утврђују надлежни фонд здравственог осигурања и здравствена комора. У случају да се не постигне споразум у одређеном року образује се арбитражна комисија коју одређује министар здравља.

Члан 56.

Држављани земаља са којима не постоје међународни уговори плаћају трошкове здравствене заштите по утврђеним ценама.

Члан 57.

Посебним прописом министарства надлежног за послове здравља утврђује се поступак за наплату трошкова ако је здравствена установа указала хитну медицинску помоћ, а није била у могућности да наплати трошкове.

IX - МУЛТИСЕКТОРСКА САРАДЊА У ЗДРАВСТВЕНОЈ ЗАШТИТИ

Члан 58.

Ради активног учешћа у прихватању и остваривању мера здравствене заштите, подршке и помоћи здравственим установама и здравственим радницима као и могућности што непосреднијег учешћа у исказивању својих потреба у месној заједници у општини, образују се одбори за здравље.

Чланови одбора се бирају из реда грађана и других заинтересованих организација као што су образовне и социјалне установе, предузећа, стручне и хуманитарне организације.

Здравствена установа успоставља сарадњу са одбором и пружа информације о питањима здравствене заштите од интереса за грађане и о својим активностима.

Чланове одбора именује савет месне заједнице, односно скупштина општине за одбор на нивоу општине.

X - ЗДРАВСТВЕНИ РАДНИЦИ И ЗДРАВСТВЕНИ САРАДНИЦИ

1. Заједничке одредбе

Члан 59.

Здравствену заштиту у смислу професионалног медицинског рада могу пружити само лица која имају одговарајућу стручну спрему.

Здравствени радници су лица са стеченим средњим, вишим и високим образовањем медицинске струке.

Здравствени сарадници су лица са стеченим средњим, вишим или високим образовањем, других струка, који обављају одређене послове здравствене делатности у здравственој установи.

Члан 60.

Здравствени радници су: доктор медицине, доктор стоматологије, дипломирани фармацеут, виша медицинска сестра, виши медицински техничар, виши здравствени техничар (са ближом ознаком смера), медицинска сестра - техничар, лабораторијски техничар, фармацеутски техничар и зубни техничар (са ближом ознаком смера).

Члан 61.

Здравствени радници могу обављати здравствену делатност уз следеће услове:

- доктор медицине ако има диплому о завршеном медицинском факултету и положен стручни испит,
- доктор стоматологије ако има диплому о завршеном стоматолошком факултету и положен стручни испит,
- дипломирани фармацеут ако има диплому о завршеном фармацеутском факултету и положен стручни испит,
- здравствени радници са вишом и средњом медицинском школом ако имају диплому о завршеној школи и положен стручни испит.

Здравствени сарадници могу обављати одређене послове ако имају диплому о завршеној одговарајућој школи и положен стручни испит.

Здравствени радници су самостални у свом делокругу рада и дужни су да се придржавају упутства здравственог радника који руководи организационом јединицом у којој раде или здравственог радника са вишим степеном школске спреме у процесу рада и одговорни су му за свој рад.

Члан 62.

Здравствени радници са високом стручном спремом обавезно се удружују у здравствену комору у складу са законом.

Доктор медицине и доктор стоматологије као и дипломирани фармацеут за рад на пословима здравствене заштите мора имати доказе да је члан здравствене коморе.

Члан 63.

Приправнички стаж за дипломиране фармацеуте и здравствене сараднике са високом стручном спремом траје 9 месеци, а за здравствене раднике и сараднике са вишом и средњом спремом 6 месеци.

Члан 64.

Приправнички стаж се изводи по одобреном програму кроз практични рад и под непосредним надзором овлашћеног здравственог радника који је провео најмање три године у струци. О извођењу приправничког стажа води се прописна евиденција.

Члан 65.

По истеку приправничког стажа здравствени радници и здравствени сарадници дужни су да положе стручни испит у року од 3 месеца.

Стручни испит полаже се пред комисијом коју образује министар надлежан за послове здравља.

Обавези обављања приправничког стажа пре полагања стручног испита не подлежу здравствени радници високе стручне спреме који су завршили шестогодишње школовање и положили завршни испит.

Члан 66.

План и програм приправничког стажа, образац за вођење евиденције и начин полагања стручног испита прописује министар надлежан за послове здравља.

2. Стручно оспособљавање и усавршавање здравствених радника

Члан 67.

Здравствени радници и здравствени сарадници дужни су да стално прате савремена достигнућа у медицини и да се усавршавају у свом раду.

Здравствене установе су дужне да обезбеде континуирано усавршавање здравствених радника и здравствених сарадника у оквиру њихових радних места.

Члан 68.

Здравствена комора најдуже сваких 5 година врши проверу знања доктора медицине, доктора стоматологије и дипломираних фармацеута и издаје уверење на основу ког се може даље обављати здравствена делатност.

Доктори медицине и стоматологије и дипломирани фармацеути који не добију уверење из става 1. овог члана позивају се на поновну проверу знања након 3 месеца. Здравствени радници који не добију уверење након поновне провере знања не могу обављати здравствену делатност.

Члан 69.

Начин провере знања других здравствених радника прописује министар надлежан за послове здравља.

3. Специјализација

Члан 70.

Специјализација здравствених радника и здравствених сарадника са високом стручном спремом је посебан вид стручног усавршавања који се организује у циљу оспособљавања за обављање стручног рада у одређеним областима здравствене заштите.

Члан 71.

Захтев за специјализацију подноси здравствена установа министарству здравља на основу свог плана специјализација. Министар здравља одобрава специјализацију ако се утврди да постоји потреба и да се не нарушава утврђена пропорција броја породичних доктора и специјалиста као и утврђена пропорција између појединих специјалистичких грана.

Министар здравља доноси средњорочни план специјализација по прибављеном мишљењу Завода за заштиту здравља Републике Српске у коме се утврђује пропорција између броја породичних доктора и пропорције унутар специјалистичких грана.

Члан 72.

Захтев за специјализацију може поднети доктор медицине, стоматологије, дипломирани фармацеут и здравствени сарадник.

Члан 73.

Доктори медицине могу специјализирати у следећим гранама медицине: анестезиологија са реанимацијом, дерматовенерологија, дечија хирургија, епидемиологија, физикална медицина и рехабилитација, гинекологија и акушерство, хигијена-здравствена екологија, инфектологија, интерна медицина, клиничка фармакологија, клиничка физиологија, максиларно-фацијална хирургија, медицина рада, медицина спорта, медицинска биохемија, медицинска микробиологија са паразитологијом, неурохирургија, неурологија, психијатрија, нуклеарна медицина, офталмологија, породична медицина, општа хирургија, ортопедија са трауматологијом, оториноларингологија, патолошка анатомија, педијатрија, пластична и реконструктивна хирургија, пнеумофизиологија, радиологија, социјална медицина са организацијом и економијом здравствене заштите, судска медицина, трансфузиологија, ургентна медицина и урологија.

Члан 74.

Доктори стоматологије могу стицати специјализацију из: максиларно-фацијалне хирургије, оралне хирургије, болести уста и зуба, ортопедије вилица (ортодонција), превентивне и дечије стоматологије и стоматолошке протетике.

Члан 75.

Дипломирани фармацеути могу стицати специјализацију у следећим гранама: медицинска биохемија, фармацеутска технологија са фармакодинамиком, токсиколошка хемија, санитарна хемија, испитивање и контрола лекова, лековито биље и фармакоинформатика и клиничка фармакологија.

Члан 76.

Здравствени сарадници са високим образовањем одговарајуће струке могу стицати специјализацију у следећим областима: снабдевање водом и дистрибуција отпадних вода и материјала, санитарно-комунална техника, санитарна хемија, санитарно-медицинска електротехника, медицинска нуклеарна физика, медицинска психологија, медицинска педагогија, медицинска биологија, здравствена статистика и клиничка дефектологија.

Члан 77.

Здравствени радници и здравствени сарадници који су стекли звање специјалисте могу стицати специјализацију и из усмерених специјалистичких области.

Члан 78.

Специјалистички стаж се обавља у здравственој установи која испуњава услове прописане законом.

Члан 79.

План и програм специјализација, усмерених специјализација, дужину трајања, начин обављања стажа и полагања испита, услове које морају да испуњавају здравствени радници и здравствене установе у којима се обавља специјализација, образац специјалистичке књижице и диплому о положеном специјалистичком испиту доноси министар надлежан за послове здравља.

Члан 80.

Специјалистички испит се полаже пред комисијом коју образује министар надлежан за послове здравља.

Члан 81.

Здравствени радници и здравствени сарадници који су стекли специјализацију у другим земљама могу обављати здравствену делатност ако им је нострификована диплома.

Нострификацију дипломе специјализације стечене у другим земљама врши министар надлежан за послове здравља.

Члан 82.

Доктори медицине, доктори стоматологије и дипломирани фармацеути који су постигли запажене резултате у здравственој заштити и дали допринос резултатима у својој струци, доказали резултате у стручном усавршавању кадрова и објавили више радова стручних публикација, а имају 12 година стажа у струци могу добити назив примаријус.

Назив примаријус додељује министар здравља на предлог здравствене коморе.

Ближе услове за добијање назива примаријус прописује министар надлежан за послове здравља.

XI - НАДЗОР НАД СТРУЧНИМ РАДОМ

Члан 83.

Стручни рад здравствених установа и здравствених радника подлеже унутрашњем и вањском стручном надзору.

Сврха стручног надзора је да се установи да ли здравствена установа и здравствени радници и сарадници обављају здравствену делатност у складу са достигнућима савремене медицинске и других наука и да ли за такав рад постоје одговарајући услови.

Члан 84.

За стручни рад у здравственој установи одговоран је директор, руководиоци организационих јединица, односно тима здравствених радника.

Вањски надзор над стручним радом организује министар здравља преко стручњака појединца или комисије.

Стручњаци појединце или комисију именује министар здравља са листе стручњака коју предлаже здравствена комора.

Члан 85.

Вањски стручни надзор се обавља редовно једном у 3 године и ванредно ако за то постоје посебни разлози.

Захтев за ванредни надзор може поставити грађанин који није задовољан лечењем или његова породица и организације здравственог осигурања.

Министар цени оправданост захтева и одлучује о ванредном надзору.

Члан 86.

По обављеном надзору стручњак појединац или комисија подноси извештај о нађеном стању и предлаже мере које треба предузети ако нађено стање није задовољавајуће. Министар доноси решење са роком за отклањање недостатака.

Уколико здравствена установа не поступи у складу са решењем у предвиђеном року министар може донети решење о привременој забрани рада целе установе или појединих служби, здравственог радника и здравственог сарадника.

Члан 87.

У надзору над стручним радом не могу учествовати стручњаци са нижим стручним звањем од највишег стручног звања које има стручњак у чијој се служби врши надзор.

XII - ЗДРАВСТВЕНА ИНСПЕКЦИЈА

Члан 88.

Здравствена инспекција врши надзор над спровођењем закона, других прописа и општих аката као и над

спровођењем прописаних мера у области здравствене заштите које се односе на:

- усаглашеност организације и рада здравствене установе и других облика обављања здравствених делатности са одредбама овог закона;

- остваривање здравствене заштите у здравственим установама, односно другим облицима здравствене делатности;

- спровођење налога донетих при вршењу надзора над стручним радом;

- и друге послове надзора у складу са законом.

Инспекцијски надзор врше здравствени инспектори.

Послове здравственог инспектора може да врши лице које има завршен медицински, стоматолошки, фармацеутски или правни факултет и положен стручни испит.

Члан 89.

У вршењу послова здравствене инспекције, здравствени инспектор је овлашћен да:

- оствари непосредан увид и тражи податке и извештаје о извршењу закона, других прописа и општих аката;

- забрани спровођење мера које су супротне закону или на закону основаним прописима;

- нареди да се утврђене неправилности и недостаци отклоне у одређеном року;

- нареди да се у одређеном року изврши прописана мера која није извршена;

- забрани самостални рад здравственом раднику који не испуњава услове у погледу стручне спреме или обавља делатност супротнo закону;

- забрани рад здравствене установе, односно њеног дела уколико здравствена установа не спроведе налоге дате при вршењу надзора над стручним радом;

- нареди друге мере потребне за спровођење овог закона и прописа донесених на основу овог закона;

- поднесе надлежном органу пријаву за покретање поступка против правног лица, физичког и одговорног лица.

Члан 90.

Трошкове настале у поступку по захтеву странке сноси подносилац захтева.

Министар надлежан за послове здравља прописује начин утврђивања висине трошкова из става 1. овог члана.

XIII - УТВРЂИВАЊЕ УЗРОКА СМРТИ И ОБДУКЦИЈА

Члан 91.

За свако умрло лице доктор медицине утврђује време и узрок смрти.

Узрок смрти се утврђује прегледом медицинске документације умрлог лица или обдукцијом.

Члан 92.

За лице умрло у здравственој установи узрок смрти утврђује здравствена установа.

За лице умрло ван здравствене установе узрок смрти се утврђује најкасније 12 часова по пријему пријаве смрти.

Члан 93.

У случају да доктор медицине који утврђује узрок смрти установи или посумња да је смрт наступила од заразне болести, дужан да о томе обавести надлежни орган санитарне инспекције, а о насилној смрти надлежан орган за унутрашње послове.

Члан 94.

Обдукција се обавезно врши:

- кад је лице умрло у здравственој установи, а није утврђен тачан узрок смрти;

- кад је лице умрло пре истека 48 часова од пријема на болничко лечење;

- на захтев лекара који је лечио умрло лице;

- на захтев државног органа кад то налажу епидемиолошки и санитарни разлози или на захтев истражног судије;

Обдукција се може вршити и на захтев ужег члана породице.

Трошкове обдукције сноси обвезник плаћања трошкова лечења умрлог лица.

Трошкове обдукције на захтев државног органа сноси буџет Републике, односно општине.

Члан 95.

Надлежни орган скупштине општине одређује потребан број доктора медицине за утврђивање времена и узрока смрти за лица умрла ван здравствене установе.

Средства за трошкове из става 1. овог члана обезбеђује буџет.

Члан 96.

Умрло лице се сахрањује након што је смрт утврђена у времену од 24-48 часова од наступања смрти.

На захтев санитарне инспекције сахрана се може обавити, пре или после тог рока.

Члан 97.

Са деловима људског тела који су хируршким захватом или на други начин одстрањени поступа се у складу са прописом који доноси заједнички републички орган надлежан за здравље и републички орган надлежан за комуналне послове.

XIV - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 98.

Новчаном казном од 1.000 до 15.000 КМ казниће се здравствена установа која:

1. не укаже грађанину хитну медицинску помоћ (члан 10.);

2. не упуту грађанина у другу одговарајућу здравствену установу ако нема услова за пружање одређеног вида здравствене заштите (члан 10.);

3. изврши хируршку и другу медицинску интервенцију без претходног пристанка одређеног лица (члан 11. став 1.);

4. не укаже на последице које могу да наступе због одбијања медицинске интервенције (члан 11. став 1.);

5. открије професионалну-лекарску тајну (члан 13.);

6. отпочне са радом и обавља делатност без утврђивања постојања прописаних услова (члан 19.);

7. не води медицинску документацију и евиденцију и не доставља одговарајуће извештаје (члан 21.);

8. не обезбеди минимум здравствене заштите за време штрајка (члан 52.);

9. не спроводи мере које су наређене у поступку обављања стручног надзора (члан 86.);

10. не усагласи организацију и општа акта са овим законом у прописаном року (члан 102.).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у здравственој установи новчаном казном од 100 до 1.500 КМ.

Новчаном казном од 1.000 до 8.000 КМ казниће се за прекршај из става 1. тач. 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9. и 10. овог члана и здравствени радник или друго физичко лице као оснивач здравствене установе.

Новчаном казном у износу од 9.000 КМ казниће се за прекршај здравствени радник који отпочне са радом и обавља делатност без утврђивања постојања прописаних услова (члан 19.).

XV - ДОНОШЕЊЕ ПОДЗАКОНСКИХ АКТА

Члан 99.

Влада Републике Српске ће у року од 3 месеца од дана ступања на снагу овог закона донети план мреже здравствених установа из члана 17. овог закона.

Члан 100.

Министар надлежан за послове здравља ће у року од 90 дана од ступања на снагу овог закона прописати:

1. услове за оснивање здравствених установа (члан 18.);
2. образац регистра издатих одобрења за рад амбуланти и апотека (члан 46. став 3.);
3. услове за обављање послова ван пуног радног времена (члан 51. став 3.);
4. план и програм приправничког стажа, образац за вођење евиденције и начин полагања стручног испита (члан 66.);
5. начин провере знања других здравствених радника (члан 69.);
6. план и програм специјализација, усмерених специјализација (члан 79.); и
7. ближе услове за добијање назива примаријус (члан 82. став 3.).

Члан 101.

Министарство здравља ће најдаље у року од 6 месеци од дана ступања на снагу овог закона донети средњорочни план специјализација (члан 71. став 2.).

XVI - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 102.

Здравствене установе, друга правна лица која у смислу овог закона обављају здравствену делатност, ускладиће своју организацију, рад и опште акте са одредбама овог закона у року од годину дана, а физичка лица у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

До оснивања амбуланти породичне медицине, односно почетка рада тимова породичне медицине, послове примарне здравствене заштите обављаће домови здравља.

Члан 103.

До доношења плана мреже здравствених установа, постојеће здравствене установе настављају са радом у складу са Одлуком о плану мреже здравствених установа („Службени гласник Републике Српске”, број 26/93).

Члан 104.

Приправнички, односно специјализантски стаж који је започет према прописима који су важили пре ступања на снагу овог закона обавиће се у складу са овим законом, ако је то повољније за приправника, односно специјализанта.

Члан 105.

До доношења подзаконских аката утврђених овим законом примењиваће се акти Владе и министарства који су важили до ступања на снагу овог закона.

Члан 106.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о здравственој заштити („Службени гласник Републике Српске”, бр. 12/93, 14/94 и 21/96).

Члан 107.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-612/99
15. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

481

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН

О РАЧУНОВОДСТВУ

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом се:

1. прописује државна регулација и саморегулација у области рачуноводственог, ревизорског и финансијског извештавања у Републици Српској,

2. уређује вођење пословних књига, састављање књиговодствене документације правних лица која обављају делатност с циљем остваривања добити у Републици Српској.

Вођење пословних књига и активности из става 1. овог члана обављају се у складу са одредбама овог закона, прописима донесеним на основу њега, кодексима рачуноводствених и ревизорских начела и етике за професионалне рачуновође и ревизоре и рачуноводственим стандардима и стандардима ревизије.

ДЕФИНИЦИЈА ТЕРМИНА

Члан 2.

Термини кориштени у овом закону имају следеће значење:

МРС - Међународни рачуноводствени стандарди, објављени од стране Комитета за међународне рачуноводствене стандарде (IASB).

МСР - Међународни стандарди ревизије, објављени од стране Међународног савеза рачуновођа (IFAC).

Државна регулација рачуноводственог, ревизорског и финансијског извештавања

Правила и норме државних органа за рачуноводствено, ревизорско и финансијско извештавање усвојене путем законодавних и нормативних аката.

Саморегулација рачуноводственог, ревизорског и финансијског извештавања

Систем тумачења и објашњења термина међународних рачуноводствених и ревизорских стандарда и праксе и методолошких смерница за њихову примену за предузета која послују с циљем остваривања добити.

Привремени стандарди рачуноводственог и ревизорског извештавања

Стандарди рачуноводственог, ревизорског и финансијског извештавања донесени за она питања која нису регулисана активним законодавством Републике Српске или Међународним рачуноводственим стандардима или Међународним стандардима ревизије или службена тумачења, објашњења и смернице истих.

Правно лице

Лица која обављају делатност с циљем постизања добити, регистрована код надлежног органа као правна лица.

Рачуновођа

Одговорно лице, са одговарајућом лиценцом, за вођење пословних књига и састављање рачуноводствених извештаја, према Кодексу.

Ревизор

Одговорно лице, са одговарајућом лиценцом, за ревизију пословних књига и састављање ревизорских извештаја, према Кодексу.

РАЧУНОВОДСТВЕНИ И РЕВИЗОРСКИ СТАНДАРДИ

Члан 3.

Република Српска доноси рачуноводствене стандарде и стандарде ревизије који се потпуно усклађују са МРС и МСР.

Кодекс, стандарде и привремене стандарде рачуноводственог и ревизијског извештавања доноси, објављује и ажурира Савез рачуновођа и ревизора Републике Српске (у даљем тексту: СРР РС) или орган којег овласти министар финансија.

РАЧУНОВОДСТВЕНИ ИЗВЕШТАЈИ И ИЗВЕШТАЈИ
О ПОСЛОВАЊУ

Члан 4.

Вођење пословних књига, састављање и потписивање рачуноводствених извештаја правних лица може да обавља

само стручно лице са лиценцом рачуновође, сходно Кодексу.

Члан 5.

Правно лице утврђује стање средстава, обавеза, капитала, приходе, расходе и финансијски резултат од почетка пословне године до дана утврђивања стања:

1. на дан 31. децембра - годишњи обрачун и
2. на дан 30. јуна - полугодишњи обрачун.

Члан 6.

Рачуноводствени извештаји се састављају на обрасцима и у роковима које пропише министар финансија.

Члан 7.

Правно лице доставља надлежном органу којег одреди министар финансија, полугодишњи обрачун до краја јула текуће године, а годишњи обрачун до краја фебруара текуће године за претходну годину.

РЕВИЗИЈА РАЧУНОВОДСТВЕНИХ ИЗВЕШТАЈА

Члан 8.

Ревизија рачуноводствених извештаја је испитивање рачуноводствених извештаја извршених у складу са стандардима ревизије, а ради давања мишљења о тома да ли они објективно и истинито приказују стање средстава, обавеза, капитала и финансијског резултата пословања и да ли су при њиховој изради поштовани рачуноводствени стандарди.

Члан 9.

Обавезује се министар финансија да донесе прописе о оснивању, организацији и раду правних лица која врше ревизију, те о лицима која обављају ревизију, а у складу са VIII ЕУ Директивом, Кодексом, стандардима и одредбама овог закона.

Ревизију рачуноводствених извештаја обављају правна лица за ревизију из Републике Српске.

Ревизију рачуноводствених извештаја може да обавља само стручно лице са лиценцом ревизора.

На захтев правног лица код којег се врши ревизија, ревизију могу обављати правна лица за ревизију из Ф Б и Х и страна ревизорска предузећа заједно са правним лицима за ревизију из Републике Српске.

НЕЗАВИСНЕ ПРОФЕСИОНАЛНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

Члан 10.

Савез рачуновођа и ревизора Републике Српске врши следећа јавна овлашћења:

1. доноси рачуноводствене, ревизорске и привремене стандарде и даје тумачења и објашењење истих;
2. доноси Кодекс начела и професионалне етике рачуновођа и ревизора;
3. доноси предлоге обавезујућих упутстава из области рачуноводства које прописује Министарство финансија, или их само доноси уколико га за то овласти министар финансија;
4. доноси програм за полагање испита за стицање стручних звања дефинисаних овим законом;
5. образује комисију за полагање испита и спроводи полагање испита за стицање стручних звања по овом закону;
6. врши нострификацију иностраних лиценци за стручна звања свих нивоа, по овом закону;
7. води регистар лица која су стекла стручна звања по овом закону.

За вршење јавних овлашћења која су овим законом поверена Савезу, Савез својим општим актом утврђује начине и критерије извршења ових овлашћења.

Члан 11.

Контролу над вршењем јавних овлашћења Савеза врши Министарство финансија РС.

Министар финансија Републике Српске даје сагласност на део општих аката Савеза који се односи на вршење јавних овлашћења.

Савез подноси министру финансија годишњи извештај о вршењу јавних овлашћења најкасније до 31. марта текуће године за претходну годину.

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 12.

1. Казном затвора од 3 месеца до 3 године казниће се за кривично дело законски представник правног лица, у чијим су пословним књигама и финансијском извештају, у намери да се стекне материјална корист за нечији рачун или неком нанесе штета, неистинито исказани стање средстава, обавеза и капитала.

2. Новчаном казном од 1.500 КМ до 17.000 КМ казниће се за прекршај правно лице:

- ако не води пословне књиге (члан 1.);
- ако се у пословним књигама догађаји утемељују на неверодостојним документима, супротно Кодексу и Стандардима (члан 3.);
- ако пословне књиге не води лице са лиценцом (члан 4.);
- ако се не обави попис средстава обавеза и капитала и не прикаже стварно стање у пословним књигама (члан 5.);
- ако на време не састави и преда рачуноводствене извештаје (члан 7.);
- ако не обезбеди ревизију рачуноводствених извештаја (члан 9.).

За радње из става 1. ове тачке казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 500 КМ до 1.700 КМ.

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 13.

Прописе за извршавање овог закона донеће министар финансија у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона, а стандарди и Кодекс ће се донети до 31. децембра 1999. године.

Члан 14.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о рачуноводству („Службени гласник Републике Српске”, број 17/93).

Члан 15.

Овај закон ступа на снагу осам дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”, а примењиваће се од 1. јануара 2000. године.

Број: 01-600/99
15. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

482

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН О БАНКАМА

1 - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се оснивање, организација, пословање, начин управљања и престанак рада правних лица која обављају послове примања новчаних депозита и давања кредита, као и других послова у складу са овим законом (у даљем тексту: банка) у Републици Српској.

Банка се оснива и послује као акционарско друштво.

Члан 2.

Нико не може у своје име и за свој рачун примити или омогућити примање депозита у новцу нити давати кредите

на подручју Републике Српске, ако нема дозволу Агенције за банкарство (у даљем тексту: Агенција) у складу са овим законом.

Нико не може користити реч „банка“ или изведенице те речи у смислу означавања делатности, производа или услуга, без дозволе или овлашћења Агенције у складу са овим законом, осим ако је таква употреба утврђена и одобрена посебним законом или међународним споразумом, или је из контекста у којем се користи реч „банка“ јасно да се она не односи на банкарске делатности.

Банка не може у свом називу користити реч која би могла асоцирати на било коју републичку установу уколико би то, по оцени Агенције, могло довести јавност у забуну.

Члан 3.

Агенција неће издати дозволу за пословање правном лицу основаном са намером да привуче уплате депозита обећањем финансијске или друге добити на основу геометријског или другог прогресивног повећања броја лица која уплаћују депозите.

Агенција је овлашћена да код надлежног органа покрене поступак одузимања имовине и пословних књига и ликвидације правних лица које обављају делатност из става 1. овог члана.

Члан 4.

Банку могу основати домаћа и страна, правна и физичка лица.

Банку могу основати најмање 2 оснивача.

Члан 5.

Банке са седиштем изван Републике Српске могу уз одобрење Агенције отворити представништво у Републици Српској.

Уз захтев за одобрење за отварање представништва подноси се:

1. подаци о називу, правном статусу и седишту банке,
2. статут банке,
3. подаци о финансијском пословању банке,
4. акт о оснивању представништва,
5. назив и седиште представништва,
6. делатност представништва,
7. програм рада представништва,
8. подаци о руководним лицима,
9. овлашћење за лице одговорно за рад и заступање представништва,
10. оверена изјава банке за преузимање одговорности за све обавезе које ће настати у пословању представништва.

Представништво, у смислу овог закона, је организациони део банке у којем се не обављају банкарски послови, него се врши презентовање, прикупљање и давање информација.

Решење о издавању дозволе по захтеву из овог члана Агенција је дужна донети у року од 60 дана од дана пријема захтева.

Члан 6.

Банка са седиштем изван подручја Републике Српске може у своје име и за свој рачун примати новчане депозите и давати кредите на подручју Републике Српске путем филијале која је за то овлашћена од стране Агенције, у складу са чланом 39. и 40. овог закона.

Банка са седиштем изван Републике Српске уз захтев за одобрење за отварање филијале у Републици Српској дужна је приложити оверену изјаву да свом својом имовином одговара за обавезе које произилазе из пословања филијале.

Филијала банке у смислу одредаба овог закона је пословни део банке, са овлашћењима утврђеним статутом банке.

II - ИЗДАВАЊЕ ДОЗВОЛЕ ЗА РАД БАНКЕ

Члан 7.

Дозволу за рад банке даје Агенција.

Захтев за издавање дозволе за рад оснивачи подносе Агенцији писмено, а садржи следеће:

1. уговор о оснивању потписан од свих оснивача, нацрт статута и других оснивачких аката према одлуци Агенције;
2. податке о квалификацијама и искуству предвиђеног руководства банке;
3. износ оснивачког и других облика капитала банке;
4. план и пројекције пословања који, између осталог, садржи врсте предвиђених делатности и структуру организације банке;
5. списак оснивача банке;
6. податке неопходне за утврђивање бонитета оснивача.

Члан 8.

Решење о издавању дозволе по захтеву из члана 7. овог закона Агенција је дужна донети у року од 60 дана од дана пријема захтева.

Решење Агенције којом се одбија издавање дозволе или се постављају услови или ограничења везана за дозволу, мора садржавати образложење одбијања захтева или услова и ограничења садржаних у дозволи.

Против решења из става 1. овог члана може се у року од 8 дана од дана достављања усложити приговор Управном одбору Агенције.

Члан 9.

Дозвола за рад банке је услов за упис у судски регистар.

Агенција ће подносиоцу захтева уручити дозволу за рад само ако је претходно уплаћен износ оснивачког капитала из члана 21. овог закона и ако је уверена:

1. да ће банка испуњавати услове из овог закона и да су документоване перспективе за будуће финансијско стање банке;
2. да предвиђени чланови руководства банке имају високу стручну спрему и искуство на пословима за које се банци издаје дозвола, као и да се против истих не води кривични поступак и да нису осуђивани;
3. да сва лица која имају 15% и више од укупних гласачких права у банци (у даљем тексту: значајно гласачко право) имају задовољавајућу финансијску способност и одговарајуће пословно искуство.

Уколико је подносилац захтева правно лице, критеријм из става 2. тачка 2. и 3. овог члана примењују се на сваког члана органа управљања и руковођења правног лица и лица које у њој имају гласачко право.

Чланови руководства банке у смислу одредаба овог закона су радници банке који имају посебна овлашћења и одговорности, у складу са статутом банке.

Начин уплате оснивачког капитала прописује Агенција.

Члан 10.

Банци са седиштем изван Републике Српске може се издати дозвола за отварање филијале или супсидијарног лица у Републици Српској само ако та банка има дозволу за обављање банкарских послова издату од надлежне институције за издавање дозвола и супервизију банака.

Супсидијарно лице у смислу одредаба овог закона је правно лице у коме друго правно лице или група повезаних правних лица имају 50% или више од укупних гласачких права која им омогућавају контролу над управљањем и пословном политиком правног лица.

Члан 11.

У случају из члана 10. овог закона, Агенција издаје дозволу након консултација са институцијом надлежном за издавање дозвола и супервизију банке оснивача и пријема извештаја о извршеној контроли банке оснивача.

Члан 12.

Уколико постоје уске везе између банке и других физичких или правних лица, Агенција ће издати дозволу само ако те везе не спречавају успешно провођење функција Агенције.

Уске везе у смислу одредаба овог закона су односи између повезаних лица, утврђени прописом Агенције.

Члан 13.

Агенција је дужна одбити издавање дозволе за оснивање супсидијарног лица, филијале или представништва банке са седиштем изван подручја Републике Српске, ако закони или други прописи који се односе на банке са седиштем изван подручја Републике Српске на било који начин спречавају или ометају успешно провођење контролних функција Агенције.

Агенција је овлашћена и дужна да тражи од банака да јој достављају податке и документе неопходне за праћење испуњавања услова из става 1. овог члана.

Члан 14.

Својство правног лица банка стиче уписом у судски регистар.

Пријава за упис у судски регистар подноси се најкасније 30 дана од дана добијања дозволе за рад.

У судски регистар се уписују и организациони делови банке, у складу с прописима о упису у судски регистар.

Члан 15.

Дозвола за рад банке се издаје на неодређено време и није преносива.

Дозволом за рад банке одређују се послови којима се банка може бавити.

Члан 16.

Банка може имати филијале, представништва и друге организационе делове (у даљем тексту: делови банке), у складу са одредбама чл. 39. и 40. овог закона, који немају својство правног лица.

Изузетно од претходног става, филијала коју у Републици Српској отвара банка са седиштем изван Републике Српске има својство правног лица.

Члан 17.

Агенција води регистар банака, у којем се евидентирају назив и адреса банке и њених делова, и чувају документи из члана 32. став 3. овог закона.

Евиденције и друге информације које се односе на банке којима је укинута дозвола за рад бришу се из регистра.

Подаци из регистра банака објављују се јавно.

Члан 18.

Агенција може одузети дозволу за рад у случају:

1. захтева банке из члана 19. овог закона;
2. кажњавања банке за прекршаје из члана 74. овог закона;
3. несолвентности банке, у складу са чланом 63. овог закона;
4. предлога привременог управника из члана 67. овог закона;
5. утврђивања да је дозвола издата на основу неистинитих података;
6. да пријава за упис у судски регистар није поднесена у прописаном року, или банка није почела са обављањем банкарских послова у року од 90 дана од уписа у судски регистар, или банка не прима новчане депозите нити даје кредите дуже од шесет месеци;
7. спајања, припајања или поделе банке;
8. да је износ капитала и резерви банке мањи од минималног износа утврђеног законом и прописима Агенције;
9. одлуке власника банке да ликвидирају банку, или престанка постојања банке као правног лица;
10. да банка није омогућила Агенцији или другом овлашћеном лицу да изврши супервизију или ревизију банке.

Против решења о одузимању дозволе за рад банке може се уложити приговор Управном одбору Агенције у року од 8 дана од дана достављања решења.

Члан 19.

Банка може поднети захтев Агенцији да јој одузме дозволу за рад.

Агенција је дужна донети и банци доставити решење по захтеву из става 1. овог члана, најкасније 60 дана од дана пријема захтева.

Решење којим је одбила захтев банке из става 1. овог члана, Агенција је дужна образложити.

Против решења из става 2. овог члана, може се уложити приговор Управном одбору Агенције у року од 8 дана од дана достављања решења.

Члан 20.

Решењем из члана 18. овог закона, Агенција утврђује дан на који се одузима дозвола за рад банке.

Решење о одузимању дозволе за рад објављује се у „Службеном гласнику Републике Српске“ и у једном домаћем дневном листу који се издаје на територији Републике Српске.

Од дана одузимања дозволе за рад, утврђеног решењем из члана 18. овог закона, банци је забрањено да се бави банкарским делатностима из члана 42. овог закона и банка је дужна окончати постојеће уговоре о депозиту, исплатити своје обавезе и ликвидирати своју активу, у року од 90 дана од дана на који је одузета дозвола за рад.

У спровођењу радњи из става 3. овог члана, банка је обавезна примењивати одредбе овог закона на исти начин као да поседује дозволу за рад.

III - ВЛАСНИШТВО, УПРАВЉАЊЕ И РУКОВОЂЕЊЕ БАНКОМ

Члан 21.

Минимални износ оснивачког капитала банке, и најнижи износ нето капитала који банка мора одржавати, не могу бити мањи од 5.000.000 КМ.

Банка не може смањити капитал нити угрозити његову структуру откупом властитих акција, без претходног писменог одобрења Агенције.

Одредбе става 1. и 2. овог члана примењују се и на филијале банака чије је седиште ван подручја Републике Српске.

Члан 22.

Физичко или правно лице, самостално или у споразуму са другим лицима, не може стећи или повећати значајно гласачко право у банци преко 20%, 33% и 50% учешћа у капиталу банке или у укупном броју акција с правом гласа, без одобрења Агенције.

За добијање одобрења из става 1. овог члана, заинтересовано лице подноси Агенцији писмени захтев, са подацима о свом пословању, финансијској способности и другим подацима у складу са прописима Агенције.

Агенција је дужна одговорити на захтев из става 2. овог члана у року од 60 дана од дана пријема захтева.

Члан 23.

Банка не може, непосредно или посредно, без претходног одобрења Агенције имати:

1. значајан акционарски интерес у правном лицу који, према његовој тренутној нето вредности, прелази 5% основног капитала банке утврђеног посебном одлуком Агенције (у даљем тексту: основни капитал); или

2. укупну нето вредност свих акционарских интереса банке у другим правним лицима изнад 20% основног капитала банке.

Банка не може, непосредно или посредно, имати акционарски интерес у једном правном лицу који прелази 15% њеног основног капитала, нити акционарске интересе у правним лицима у укупној вредности већој од 60% основног капитала банке.

Члан 24.

Агенција може да одбије издавање одобрења за стицање или повећање значајног интереса у банци у случају:

1. несигурног финансијског стања подносиоца захтева;
2. недостатка компетентности и искуства подносиоца захтева, због којег би могли бити угрожени интереси банке или њених депонената;

3. ако би издавање таквог одобрења довело до кршења одредбе из члана 43. овог закона;

4. ако је подносилац захтева доставио информације које су нетачне или нису у складу са претходним одредбама овог члана и прописа Агенције, или је подносилац захтева одбио да достави податке које је Агенција тражила ради доношења одлуке по захтеву.

Члан 25.

Ако је подносилац захтева из члана 22. став 2. овог закона правно лице, критерији из члана 23. и 24. овог закона примењују се и на сваког члана органа управљања или власника значајног интереса у том правном лицу.

Члан 26.

У случају захтева мултилатералних кредитних или регионалних развојних институција или када се ради о стицању акција без права гласа, Агенција може одобрити да се не примењују одређени услови и ограничења утврђени одредбама члана 22. до 25. овог закона.

Члан 27.

Банка може вршити статусне промене спајања, припајања или поделе, само уз претходно писмено одобрење Агенције.

Банка је дужна поднети захтев за одобрење статусне промене, са елаборатом о економској оправданости и планом пословања исходне банке или банака у складу са прописима Агенције.

Статусна промена банке која није извршена у складу са одредбама ст. 1. и 2. овог члана нема правно дејство.

Члан 28.

Агенција може да одбије издавање одобрења за статусну промену банке ако оцени да исходна банка не би била у стању да испуњава захтеве у погледу капитала, руководства и заштите депонената.

Члан 29.

Агенција је дужна одбити издавање одобрења за статусну промену банке ако би та промена на било који начин спречавала или ометала успешно вршење надзорних функција Агенције.

Члан 30.

Банка је дужна од Агенције затражити сагласност на:

1. промене уговора о оснивању и статута банке,
2. оснивање банке или организационих јединица банке ван територије Републике Српске,
3. измену назива и седишта банке.

О захтеву за давање сагласности Агенција је дужна да одлучи у року од 60 дана од дана пријема захтева.

Члан 31.

Статутом банке обавезно се утврђује: седиште, делатност, надлежности, начин рада органа банке, износ оснивачког и друге врсте капитала; врсте, број и номинална вредност акција и права гласа везана за акције и начин доношења општих аката.

Банка је дужна доставити Агенцији оверен примерак статута и других општих аката банке, листу радника банке овлашћених да преузимају обавезе у име банке, са границама овлашћења и оверен преглед потписа овлашћених радника.

Статут, као и измене и допуне статута банке, ступају на снагу уз претходно прибављену сагласност Агенције.

Општим актима које доноси управни одбор банке, у складу са статутом банке утврђују се:

1. структура, организација и управа банке, укључујући делове банке и њихове делатности, руководна места и одnose у вези са извештавањем;
2. дужности директора сваког одеа као и јединице којом управља и руководи;
3. функције интерне контроле и ревизије и других сталних интерних комисија;
4. границе овлашћења чланова органа управљања и радника банке.

Члан 32.

Органи управљања банке су: скупштина, управни одбор и надзорни одбор.

Банком руководи директор банке.

Статутом и општим актима банке може се предвидети формирање и других тела, њихове надлежности и одговорности.

Члан 33.

Скупштину банке чине акционари банке који поседују акције са правом гласа.

Скупштина банке доноси статут и проглашава банку основаном.

Скупштина банке:

1. именује и разрешава чланове управног одбора и надзорног одбора и утврђује накнаду за њихов рад из нето добити банке;
2. одлучује о повећању капитала банке;
3. доноси стратешки план банке;
4. одлучује о статусним променама банке;
5. усваја годишњи извештај управног одбора, надзорног одбора и директора банке;
6. доноси пословник о раду скупштине.

Члан 34.

Управни одбор банке управља пословањем банке у складу са овим законом, прописима Агенције и другим прописима.

Управни одбор има непарни број од најмање 5, а највише 11 чланова, чији мандат траје највише четири године, уз могућност поновног именовања.

Члан управног одбора банке не може бити:

1. члан надзорног одбора или управног одбора у вине од пет других акционарских друштава регистрованих у Републици Српској;
2. директор или радник исте банке;
3. лице које према одредбама других закона не може бити члан управног одбора;
4. лице које се налази или се у последње две године налазило на функцији директора или заменика директора Агенције, осим ако је добило претходну сагласност Управног одбора Агенције.

Управни одбор банке:

1. сазива скупштину акционара банке;
 2. припрема предлоге за скупштину банке и проводи њене одлуке;
 3. разматра и усваја извештаје о пословању банке, у току године;
 4. подноси скупштини акционара извештај о пословању банке;
 5. доноси планове и утврђује пословну политику банке;
 6. доноси акте о унутрашњој организацији, систематизацији послова, радним односима, платама и друге опште акте;
 7. усваја годишњи обрачун банке;
 8. обезбеђује провођење одговарајуће интерне контроле банке;
 9. обезбеђује провођење одговарајуће интерне и вањске ревизије;
 10. формира резерве на терет трошкова за кредитне губитке, успоставља резерве из нето добити банке и утврђује дивиденде;
 11. именује и разрешава директора банке;
 12. именује вањског ревизора банке;
 13. обавља друге послове у складу са статутом, општим актима банке и прописима Агенције.
- Управни одбор банке, као ни његови чланови појединачно, не могу преносити своја овлашћења на друга лица.

Члан 35.

Надзорни одбор банке има најмање 3, а највише 7 чланова, чији мандат траје највише четири године, уз могућност поновног именовања.

Члан надзорног одбора не може бити директор или радник исте банке.

Надзорни одбор банке:

1. надзире примену закона и прописа у пословању банке, и о томе информисе управни одбор;
2. даје мишљење о питањима поднесеним од стране управног одбора, као и о битним питањима која се односе на пословање банке;
3. налаже органима банке да отклоне неправилности у раду;
4. информисе Агенцију и друге надлежне институције и органе о утврђеним неправилностима у пословању банке;
5. подноси скупштини банке извештај о свом раду уз годишњи извештај о пословању банке;
6. обавља друге послове, у складу са статутом и актима банке и прописима Агенције.

Рад надзорног одбора утврђује се општим актом.

Члан 36.

Директор банке је одговоран за законито пословање и спровођење утврђене пословне политике.

Директор банке не може бити именован без претходне писмене сагласности Агенције.

Директор банке не може бити:

1. члан управног одбора исте банке или друге банке регистроване у Републици Српској, осим ако та банка има уске везе са банком чији је он директор;
2. лице које према одредбама других закона не може бити директор;
3. лице које се налази или се у последње две године налазило на функцији директора или заменика директора Агенције, осим ако је добило претходну сагласност Управног одбора Агенције.

Директор банке:

1. представља и заступа банку;
2. извршава одлуке скупштине, управног одбора и надзорног одбора банке;
3. организује рад и руководи пословањем банке;
4. одлучује о свим питањима која нису у надлежности скупштине, управног одбора и надзорног одбора банке;
5. обавља друге послове, у складу са законом, статутом и актима банке.

Директор може пренети део овлашћења на друга лица.

Члан 37.

Лица која се именују за чланове руководства банке морају испуњавати услове утврђене прописима Агенције и општим актима банке.

Члан 38.

Чланови органа и руководства банке и сви запослени у банци, за време рада у банци, дужни су информације до којих су дошли радећи у банци чувати као пословну тајну и не смеју их употребити у своју личну корист, нити пружати другим лицима, осим Агенцији, укључујући контролоре и ревизоре које је она именovala, и другим надлежним органима, у складу са законом.

Лица из става 1. овог члана дужна су чувати пословну тајну и након престанка рада у банци, односно обављања функције.

Члан 39.

Делови банке могу се основати само уз писмено одобрење Агенције.

Агенција може одбити захтев банке за оснивање дела банке ако:

1. предвиђени кадрови, просторије и опрема не задовољавају захтеве утврђене прописима Агенције;

2. пословање или финансијско стање банке указује да оснивање дела банке не би било у складу с интересом њених депонената.

Члан 40.

Начин пословања и контролу делова банака у Републици Српској и банака са седиштем изван Републике Српске, прописује Агенција посебним актом.

IV - ПОСЛОВАЊЕ БАНКЕ

Члан 41.

Банка је дужна да своје пословање обавља у складу са законом, прописима Агенције, условима и ограничењима утврђеним дозволом, те одговарајућим пословним и рачуноводственим начелима и стандардима.

Банка је дужна у свом пословању непрекидно одржавати адекватан капитал односно солвентност, потребан обим ликвидних средстава односно способност плаћања и кредитну способност, те осигуравати диверзификацију своје активе.

Диверзификација у смислу овог закона је проширење активе пласирањем средстава у више различитих правних лица.

Члан 42.

Банка може обављати само следеће делатности:

1. примање новчаних депозита и других новчаних средстава;
2. давање и узимање кредита и финансијски лизинг;
3. давање свих облика јемства;
4. учешће, куповина и продаја инструмената тржишта новца и капитала за свој или туђи рачун;
5. услуге платног промета и преноса новца;
6. куповина и продаја стране валуте;
7. издавање и управљање средствима плаћања (укључујући кредитне картице путне и банкарске чекове);
8. чување и управљање хартијама од вредности и другим вредностима;
9. услуге финансијског менаџмента;
10. куповина и продаја хартија од вредности;
11. друге послове који произилазе из претходно наведених.

Члан 43.

Банка не сме улазити у трансакције или учествовати у било којим делатностима које представљају нелојалну конкуренцију на финансијском тржишту.

Члан 44.

Банка је дужна придржавати се стопа ограничења и ризика везаних за билансне и ванбилансне ставке, активу, капитал и његову структуру, утврђених прописима Агенције.

Прописима из става 1. овог члана утврђују се следећи минимални захтеви и стандарди:

1. управљање ликвидношћу;
2. излагања кредитном ризику;
3. процене квалитета и класификације активе и резерви које банка мора формирати на основу такве класификације, те услова под којим се обрачунате, а ненаплаћене камате на некавалитетне кредите не могу сматрати приходом банке;
4. забрана, ограничење или услова који се односе на врсте и облике кредита и улагања, усклађивање рокова доспећа и камата везаних за активу и обавезе, непокривене позиције у девизном подбилансу, и друго.

Банка је дужна одржавати акционарски капитал и нето капитал, у складу са одредбама члана 21. овог закона, и истовремено најмање у износу од 8% укупне ризичне активе, при чему најмање једна половина њеног капитала мора да се састоји од основног капитала.

Капитал, акционарски капитал и пондерисана актива банке утврђује се у складу с прописима које доноси Агенција.

Члан 45.

Максимално излагање банке кредитном ризику према појединачном кориснику или групи повезаних корисника не сме прећи износ од 40% основног капитала банке, са следећом структуром и додатним ограничењима да:

1. износ необезбеђеног кредита појединачном кориснику или групи повезаних корисника не сме бити већи од 5% основног капитала банке;

2. кредит појединачном кориснику или групи повезаних корисника у износу већем од 25% основног капитала банке, мора бити потпуно обезбеђен квалитетним залогом чија вредност, утврђена по реалним ценама, прелази износ кредита.

Велико излагање банке кредитном ризику представља укупну изложеност банке кредитном ризику према појединачном кориснику или групи повезаних корисника у износу већем од 15% основног капитала банке, при чему збир свих великих излагања банке кредитном ризику не сме прећи износ од 300% основног капитала банке.

Два или више корисника сматрају се „групом повезаних корисника“, када због њихових међусобних односа изложеност банке према њима представља јединствену изложеност банке кредитном ризику, под условима који се ближе уређују прописима Агенције.

Члан 46.

Банка не сме у своја стална средства улагати више од 50% износа њеног основног капитала без посебне дозволе Агенције.

За друге депозитне организације Агенција може прописати посебне захтеве опрезног пословања.

Члан 47.

Документацију и евиденције о обављеним трансакцијама банка је дужна чувати у складу са законским прописима.

Члан 48.

Банка је дужна редовно извештавати своје клијенте о условима међусобног пословања, а посебно о условима који се односе на депозите и кредите који су им дати, укључујући и годишњу каматну стопу.

Члан 49.

Приликом пословања у име или за рачун лица повезаног с банком, банка не може том лицу пружати повољније услове у односу на друга лица која нису повезана с банком.

Лицима повезаним с банком, у смислу става 1. овог члана, сматрају се нарочито:

1. чланови органа банке, директор и запослени у банци и чланови уже породице ових лица;

2. лица која имају значајно гласачко право и чланови њихових породица;

3. правно лице у којем банка има значајна гласачка права;

4. правно лице у којем значајна гласачка права има исто лице које има значајна гласачка права у банци; и

5. правно лице у којем је власник значајног интереса, директор или члан управног одбора једно од лица из тачке 1-4. овог става.

Банка не може лицу запосленом у банци давати кредит већи од износа утврђеног прописима Агенције.

Агенција доноси прописе којим се обезбеђује примена ограничења утврђених одредбама става 1-3. овог члана.

Члан 50.

Банка не сме стицати, вршити конверзије или трансфере, нити посредовати приликом стицања, конверзије или трансфера новца или друге имовине, за коју зна или би могла основано претпоставити да је стечена вршењем кривичног дела.

Сваки члан органа банке, директор, члан руководства и запослени у банци дужан је без одлагања обавестити Агенцију, односно на њен захтев доставити информације о било којој активности банке за коју зна или може основано претпоставити да је противна забрани из става 1. овог члана.

Члан 51.

Условне отварања рачуна код банака са седиштем ван Републике Српске прописује Агенција.

Агенција може прописати услове банкама за обављање услуга платног промета у складу са прописима о платном промету.

V - КЊИГОВОДСТВО, РЕВИЗИЈА И КОНТРОЛА

Члан 52.

Банка и њена супсидијарна лица дужни су уредно, ажурно и континуирано водити књиговодствене евиденције пословања и припремати годишње финансијске извештаје, који на адекватан начин приказују њихове активности и финансијско стање, у облику и са садржајем утврђеним законом, међународним рачуноводственим стандардима и прописима Агенције.

Књиговодствене евиденције и финансијски извештаји банке морају исказивати и финансијско стање њених супсидијарних лица појединачно и на консолидованој основи.

Члан 53.

Банка и њена супсидијарна лица дужни су именовати, уз одобрење Агенције, независног вањског ревизора, који:

1. банци даје савете о примени рачуноводствених стандарда;

2. припрема и органима управљања банке подноси годишњи извештај, са његовим мишљењем да ли финансијски извештаји дају потпун, тачан и веродостојан преглед финансијског стања банке, у складу с одредбама овог закона и прописима Агенције;

3. информисае органе банке и Агенције о противправном поступању радника банке или њеног супсидијарног лица, или неправилности или недостатку у управљању или пословању банке или њеног супсидијарног лица, за које је сазнао, а који могу проузроковати материјални губитак за банку или њено супсидијарно лице.

Банка је дужна на захтев Агенције одмах доставити додатне податке и мишљење ревизора о банци и њеним супсидијарним лицима, на рачун банке, односно њених супсидијарних лица.

Члан 54.

Банка је дужна доставити Агенцији годишњи финансијски извештај у року од 75 дана, а извештај вањског ревизора у року од шест месеци од истека те пословне године на коју се извештај односи.

Банка је дужна да извештај вањског ревизора у скраћеном облику, у року 15 дана по његовом пријему, објави у једним од дневних листова на подручју Републике Српске и о томе, уз доставу копије објаве, одмах обавести Агенцију.

Члан 55.

Банка је дужна припремати и достављати Агенцији извештаје о пословању, ликвидности, солвентности и рентабилности, за себе и своја супсидијарна лица појединачно и на консолидованој основи, у облику, са садржајем и у роковима утврђеним прописима Агенције.

Банка и свако њено супсидијарно лице и делови банке са седиштем ван Републике Српске, подлежу контроли и ревизији од стране Агенције.

Субјекти из става 2. овог члана дужни су примити контролоре и ревизоре које је Агенција именovala и у потпуности сарађивати с њима.

VI - ПОСТУПАК СТЕЧАЈА И ЛИКВИДАЦИЈЕ

Члан 56.

Поступак стечаја и ликвидације банака проводи се по посебном закону ако овим законом то није регулисано.

VII - ПРИВРЕМЕНА УПРАВА И ЛИКВИДАЦИЈА

Члан 57.

Агенција може именовати привременог управника банке када оцени:

1. да је прекршен закон, пропис или одлука Агенције, чиме су озбиљно угрожени интереси депонената;

2. да је својим пословањем банка проузроковала или може проузроковати значајно погоршање њеног капитала или финансијског стања, или друге озбиљне ризике по интересе депонената;

3. да је банка прекршила и наставља са повредом прописа из члана 69. овог закона;

4. да је банка прикрила од Агенције или њених контролора и ревизора пословне књиге, документе, евиденције или имовину банке, или је одбила приступ овлашћених лица тим књигама;

5. да је оправдан захтев управног одбора, надзорног одбора, генералног директора или скупштине акционара банке за именовање привременог управника банке;

6. да је капитал банке мањи од 50% висине капитала из члана 44. став 3. овог закона;

7. да банка не плаћа доспеле финансијске обавезе, 15 дана непрекидно или 30 дана са прекидима у трајању 45 дана.

Агенција је дужна именовати привременог управника банке када банци одузме дозволу за рад и када оцени да је банка несолвентна према одредбама овог закона и прописима Агенције.

Члан 58.

Банка се сматра несолвентном када Агенција, према прописима које доноси, утврди да је вредност обавеза већа од вредности њених средстава.

У поступку оцене солвентности, вредност средстава и обавеза банке процењује се у складу са стандардима и процедурама утврђеним прописима Агенције, при чему се у вредности средстава и обавеза банке за будући период укључује и реална процена износа прихода и расхода банке за тај период.

Агенција је дужна одузети дозволу за рад банци за коју утврди да је несолвентна.

Одлука Агенције о несолвентности банке је коначна.

Члан 59.

Привременог управника банке Агенција именује решењем, у којем је дужна навести разлоге именовања, у складу са чланом 57. овог закона.

Решење о именовању, разрешењу или продужетку мандата привременог управника банке, без одлагања се доставља привременом управнику и банци у којој је именован, објављује у „Службеном гласнику Републике Српске” и уписује у регистар банака из члана 17. овог закона и судски регистар код надлежног суда.

Члан 60.

Привремени управник банке има право неограниченог приступа и контроле свих пословних просторија банке, финансијске активе, рачуноводствених и других евиденција, и остале активе банке и њених супсидијарних лица.

Привремени управник је дужан одмах по пријему одлуке о именовању предузети мере заштите и спречавања отуђења или злоупотребе активе и документације банке и њених супсидијарних лица.

У предузимању мера из става 2. овог члана, привремени управник овлашћен је, према сопственој процени, захтевати помоћ надлежних државних органа.

Члан 61.

Привремени управник је овлашћен и одговоран за заштиту имовине и наставак пословања банке.

Даном именовања привременог управника, сва овлашћења органа управљања и руковођења, заступника и акционара банке престају и преносе се на привременог управника, у складу са решењем Агенције о његовом именовању.

Привремени управник овлашћен је:

1. да врши продају имовине и откуп обавеза банке, с циљем очувања одговарајуће вредности банке;

2. да поништи или једнократно допуни уговоре које је банка склопила, укључујући промене каматних стопа, накнада и рокова доспећа;

3. да доноси одлуке о отпуштању, суспензији и распоређивању запослених у банци;

4. да суспендује прикупљање депозита;

5. да закључује и потписује уговоре и преузима обавезе у име и за рачун банке;

6. да подноси и улаже захтеве и тужбе у име и за рачун банке, те заступа банку у судском и управном поступку; и

7. да обустави све исплате члановима органа, руководства и акционарима банке.

Привремени управник може одређена овлашћења пренети на друга лица.

Привремени управник дужан је проводити законе, прописе и налоге Агенције.

Члан 62.

Привремени управник је дужан да сачини писмени извештај о финансијском стању и перспективи банке, са пројекцијом биланса стања и документованим претпоставкама на основу којих је анализа урађена, укључујући податке који се односе на каматне стопе и мере за побољшање активе, трошкове одржавања активе и непредвиђене обавезе, и доставити Агенцији у року од 60 дана од дана именовања, ако одлуком Агенције није утврђен дужи рок.

Привремени управник у извештају из става 1. овог члана предлаже једну или више следећих мера:

1. коначно укидање дозволе за рад и ликвидацију банке, с проценом износа активе која ће бити реализована у ликвидацији банке;

2. санацију банке, укључујући и повећање капитала банке до прописаног минимума, у складу са законом и прописима Агенције;

3. продају делова имовине и/или откуп обавеза банке, односно продају банке;

4. спајање или припајање банке са другом банком.

Члан 63.

Уколико привремени управник у свом извештају не предложи једну од мера из члана 62. став 2. тачке 2-4. овог закона, Агенција је дужна донети одлуку о коначном укидању дозволе за рад и ликвидацији банке, у року од 30 дана од дана пријема извештаја привременог управника.

Приликом одлучивања о плану мера предложеном у извештају привременог управника, Агенција је дужна ценити и потребу заштите интереса депонената и осталих поверилаца банке, те утврдити постојање реалних претпоставки да се предложени план успешно проведе у периоду од 12 месеци по доношењу одлуке Агенције о извештају привременог управника.

Агенција може изменити или допунити план предложен од привременог управника, приликом усвајања извештаја или током спровођења плана.

Када на основу извештаја привременог управника коначно одузме дозволу за рад и донесе одлуку о ликвидацији банке, Агенција може по властитој процени, узимајући у обзир активу и пасиву банке која није ликвидирана у спровођењу плана привременог управника, именовати ликвидационог управника, у складу са чланом 65. овог закона, или поднети надлежном суду захтев за покретање поступка стечаја и именовања стечајног управника банке.

Изузетно од одредаба закона којим се уређује принудно поравнање, стечај и ликвидација правних лица, само Агенција може поднети захтев за покретање поступка стечаја банке.

Члан 64.

Овлашћења привременог управника банке престају:

1. решењем Агенције, или истеком мандата утврђеног решењем о именовању или каснијим решењем о продужењу првобитног мандата;

2. решењем Агенције о коначном укидању банкарске дозволе и ликвидације банке; или

3. решењем Агенције о именовању ликвидационог управника банке.

Члан 65.

Ако на основу извештаја привременог управника одлучи да банку прода, припоји другој банци или ликвидира, Агенција може именовати ликвидационог управника за провођење те одлуке.

Ликвидационог управника банке Агенција именује решењем, у којем наводи и разлоге именовања, у складу са ставом 1. овог члана.

За ликвидационог управника банке може бити именовано лице које испуњава услове у погледу професионалних квалификација, искуства и поверења, утврђене овим законом и прописима Агенције.

Решење о именовању, разрешењу или продужетку мандата ликвидационог управника банке Агенција без одлагања доставља ликвидационом управнику и банци у којој је именован, објављује је у „Службеном гласнику Републике Српске“, и уписује у регистар банака из члана 17. овог закона и судски регистар код надлежног суда.

Цаном именовања ликвидационог управника, престају сва овлашћења чланова органа и вишег руководства и права акционара банке.

Ликвидациони управник дужан је поступати у складу са законом, прописима и налозима Агенције, и за обављање својих овлашћења и одговорности одговоран је Агенцији.

Ликвидациони управник банке, осим овлашћења привременог управника из члана 61. овог закона, има овлашћења да:

1. прода имовину и откупљује обавезе банке, делимично или у целини;
2. прода банку или је припоји другој банци, уз сагласност Агенције;
3. ликвидира банку и у том поступку одлучује о осованости и исплати обавеза банке.

Поступак утврђивања потраживања и расподеле активе и пасиве приликом ликвидације банке уређује се прописима Агенције.

Током провођења плана продаје банке или њеног припајања другој банци, ликвидациони управник подноси Агенцији извештај о реализацији плана, најмање једном тромесечно.

Током провођења плана продаје банке или њеног припајања другој банци, Агенција може уз прибављено мишљење ликвидационог управника, обуставити тај поступак и донети одлуку о ликвидацији банке.

Члан 66.

На предлог привременог управника или ликвидационог управника, Агенција може депозите у банци и друге обавезе банке прогласити делимично или потпуно блокираним, најдуже до једне године.

Одлуку из става 1. овог члана Агенција доноси искључиво ради правилног и потпуног провођења плана привременог управника, односно функција ликвидационог управника, који је овлашћен и дужан такву одлуку проводити на начин којим се обезбеђује максимална заштита вредности депозита и средстава у банци.

Члан 67.

У процесу ликвидације банке или дела банке, исплата обавеза врши се по следећем редоследу приоритета:

1. дугови банке по основу зајмова датих банци или других обавеза банке створених током привремене управе или поступка ликвидације банке у складу са овим законом;
2. потраживања осигураних кредитора до вредности њиховог осигурања;
3. депозити физичких лица, највише до износа од 5.000 КМ по депоненту;

4. остали депозити, укључујући депозите физичких лица изнад износа од 5.000 КМ по депоненту;

5. потраживања осталих поверилаца; и

6. потраживања акционара банке.

Члан 68.

Продају имовине, откуп обавеза, или расподелу активе и пасиве, односно продају или припајање банке, привремени управник или ликвидациони управник дужан је провести тако да:

1. постигне максималну цену таквом продајом или расподелом, ради заштите депонената и осталих поверилаца банке;
2. осигура равноправност могућих купаца или партнера за припајање;
3. онемогући било коју врсту дискриминације приликом надметања и разматрања понуда; и
4. обезбеђује да купац или партнер за припајање буде лице или банка у претежном власништву и под контролом приватних лица, осим ако је то, уз писмено одобрење Агенције, банка у државном власништву чији је план приватизације одобрен од надлежног државног органа, или банка у претежном власништву стране државе или владе.

VIII - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 69.

Новчаном казном од 1.700 до 17.000 КМ казниће се за прекршај банка, односно друго правно лице, ако:

1. се бави примањем новчаних депозита или других наплативих новчаних средстава или даје кредите без дозволе Агенције, супротно одредби члана 2. став 1. овог закона;
2. у свом називу користи речи супротно одредбама члана 2. став 3. овог закона;
3. директно или индиректно прикупља депозите на начин из члана 3. овог закона;
4. настави да обавља банкарску делатност супротно забрани из члана 20. став 3. овог закона;
5. не ликвидира своју активу и не исплати своје обавезе у складу са чланом 20. став 3. овог закона;
6. не одржава капитал и нето капитал у складу са чланом 22. став 1. и 2. овог закона;
7. без одобрења Агенције прекорачи ограничења из члана 22. став 1. овог закона;
8. без сагласности Агенције предузима радње и активности спајања, припајања или поделе банке супротно одредби члана 27. став 1. и примењује акте банке супротно одредби члана 30. овог закона;
9. своје активности не обавља у складу с интерним актима из члана 31. овог закона;
10. за досије Агенције не доставља потребна акта у складу са чланом 31. став 2. овог закона;
11. за директора банке именује лице супротно одредби из члана 36. став 3. овог закона;
12. своје пословање обавља супротно одредби члана 41. овог закона;
13. улази у трансакције или учествује у делатностима супротно забрани нелојалне конкуренције из члана 43. овог закона;
14. не придржава се ограничења у пословању из члана 44-46. овог закона;
15. не чува документацију и евиденције у складу са одредбама члана 47. овог закона;
16. своје клијенте редовно не извештава у складу са чланом 48. овог закона;
17. обавља трансакције с повезаним лицима супротно одредбама члана 49. овог закона;
18. суделује у трансакцијама противно одредбама члана 50. овог закона;
19. не именује независног вањског ревизора у складу са чланом 53. овог закона;

20. не достави Агенцији извештаје у складу са чланом 54. и 55. став 1. овог закона;

21. у поступку контроле банке не сарађује са Агенцијом у складу са одредбама члана 55. овог закона.

За прекршаје из става 1. овог члана може се у сразмери и са висином причињене штете или неизвршене обавезе прописати новчана казна највише до двадесетоструког износа причињене штете или неизвршене обавезе која је предмет прекршаја.

За прекршаје из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у банци, односно другом правном лицу новчаном казном од 200 до 2.000 КМ.

Све новчане казне прописане у овом члану се уплаћују у буџет Републике Српске.

Физичком лицу кажњеном за прекршај из става 2. овог члана може се изрећи и заштитна мера забране обављања послова из банкарске делатности у трајању до пет година. Ова забрана се јавно објављује.

Члан 70.

Прекршајни поступак у првом степену води и решење доноси Комисија за прекршаје коју именује директор Агенције у складу са законом.

Комисија има три члана и води прекршајни поступак у складу са Законом о прекршајима и овим законом.

Члан 71.

Агенција за сваки случај појединачно изриче прописане мере овим чланом. Агенција може предузети једну или више активности из овог члана према банци, члановима њених органа управљања, радницима банке или лицима која имају значајно гласачко право, и то:

1. издати писмено упозорење;

2. сазвати скупштину акционара или других власника банке у циљу расправе и разматрања санационих мера које треба предузети;

3. издати писмени налог:

а) да банка престане и да се уздржи од прекршаја овог закона и прописа Агенције, те предузимање мера за санацију, или

б) у циљу наметања посебних захтева за опрезним пословањем који се разликују од оних који се иначе примењују за дату банку;

4. издати писмени налог који садржи упутства у вези каматне стопе, рока доспећа или других услова који се примењују у пословању банке;

5. изрећи новчане казне у складу са овим законом;

6. издати писмени налог о привременој суспензији чланова органа управљања или радника банке када:

а) утврди да су таква лица направила један од прекршаја који су наведени у члану 69. овог закона; или

б) ако таква лица не испуњавају услове за квалификацијом, искуством или другим условима који су одређени прописом Агенције;

7. издати писмени налог којим се забрањује да једно или више лица која поседују значајан интерес у банци имају право гласа или којом се тражи од таквих лица да продају или распродају читав или било који део њихових интереса у банци, у складу са законом и у року који се одреди налогом, када:

а) Агенција утврди да су таква лица намерно или грубо починила један од прекршаја који су наведени у члану 69. овог закона;

б) Агенција утврди чињенице које оправдавају одбијање издавања одобрења за стицање или повећање значајног интереса; или

в) је значајан интерес стечен или повећан без претходног одобрења Агенције;

8. одредити додатне услове за рад банке у обиму који је потребан да се исправи учињени прекршај;

9. именовати саветника за банку;

10. именовати вањског ревизора на трошак банке, под условима које је поставила Агенција;

11. именовати привременог управника у складу са одредбама овог закона;

12. укинути дозволу за рад банке.

Ако је лице на које се односи став 2. овог члана оптужено за криминалне радње, Агенција може издати писмени налог којим се такво лице привремено суспендује са његових позиција у банци.

Против решења из овог члана може се у року од 8 дана од дана пријема доставити приговор директору Агенције.

Мере утврђене овим чланом не спречавају примену других казни утврђених другим законом.

IX - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 72.

Правно лице које је добило дозволу за рад у складу са Законом о банкама и другим финансијским организацијама („Службени гласник Републике Српске”, број 15/96) и Законом о Агенцији за банкарство Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/98) наставља са радом по одредбама овог закона и дужно је ускладити своје пословање са одредбама овог закона најкасније у року од 6 месеци до дана ступања на снагу овог закона.

Члан 73.

Прописе и опште акте по овом закону који се односе на пословање банака, Агенција је дужна донети најкасније у року од 6 месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 74.

Услови за оснивање, пословање и престанак рада других финансијских организација регулисале се посебним законом.

Члан 75.

Даном ступања на снагу овог закона престају важити Закон о банкама и другим финансијским организацијама („Службени гласник Републике Српске”, број 15/96) и одредбе других прописа који произилазе из тог закона.

Члан 76.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-596/99
15. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

483

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 14. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН

О ЗЕМЉОРАДНИЧКИМ ЗАДРУГАМА

1 - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Земљорадничка задруга је облик организовања земљорадника (у даљем тексту: задругари), добровољно удружених, да би задовољили своје заједничке економске, социјалне и културне потребе и аспирације, кроз заједничко поседовање и демократско контролисано привређивање (пословање).

Члан 2.

Земљорадничке задруге (у даљем тексту: задруге) уређују односе међу својим члановима на принципима:

- добровољности и отворености према чланству,
- демократске контроле послова од стране чланова,

- учешћа чланова у расподели користи и покрићу штете у раду,

- пословне аутономије и независности,
- образовања, обуке и информисања чланова,
- сарадње међу задругама и бриге за заједништво.

Члан 3.

Задруга је правно лице и оснива се као општа и специјализована (ратарска, воћарска, сточарска, виноградарска, пчеларска, итд.).

Члан 4.

Намена задруге је заједничко коришћење свих средстава потребних за унапређивање и развој привредне делатности задругара са циљем побољшања и повећања резултата те делатности.

Поред делатности из претходног става, задруга може да обавља, без обзира на средства, једну или више следећих делатности:

1. обезбеђивање или побољшавање производње, пласмана и продаје, посебно за извоз, пољопривредних и шумских производа, који су пореклом са имања задругара, одмах из производње или после чувања, кондиционирања или прераде, као и све радње за организацију територије задругара (мелиорације, уређење инфраструктуре, итд.);
2. снабдевање задругара производима, опремом и уређајима, прикладном стоком и свим другим неопходним за њихова газдинства, укључујући и израду и припрему свих потребних производа за задругаре, као и поправке и одржавање пољопривредних машина и уређаја;
3. обезбеђивање потребне услуге задругарима, искључиво на њиховим газдинствима, стављањем им на располагање: материјала, пољопривредних машина, стоке, средстава за техничко оспособљавање и стручно усавршавање, резултата огледних и аналитичких организација, као и одговарајућу кадровску помоћ;
4. обављање за рачун задругара свих послова и задатака који нормално спадају у оквир пољопривредног занимања;
5. организовање штедно-кредитних послова у задрузи;
6. оснивање јединица за сеоски туризам; и
7. обављање других делатности, сагласно задружним правилима које служе развоју основних делатности задруге.

Члан 5.

Пословни задружни савези обављају за своје чланице исте послове као и земљорадничке задруге за чланове - задругаре и за њих важе прописи о земљорадничким задругама, ако није друкчије одређено.

Члан 6.

Зависно од циљева оснивања и потребних средстава за оснивање и пословање, задруге се оснивају и послују уложима и другим властитим средствима задругара у складу са уговором о оснивању и задружним правилима.

Висина оснивачког улога одређује се уговором о оснивању и задружним правилима.

Члан 7.

Задруга се не може организовати као предузеће или други незадружни облик организовања, нити се може припојити или спојити с предузећем или другим правним лицем које није задруга.

Члан 8.

Задруга у правном промету иступа у своје име и за свој рачун, у своје име и за рачун задругара или у име и за рачун задругара.

Задруга врши послове из претходног става само за своје чланове - задругаре.

Послове из става 1. овог члана, задруга може под одређеним условима да склапа и са другим правним и физичким лицима:

1. ако тако предвиђају њена задружна правила;
2. ако правила задруге предвиђају периодичне ревизије надлежног задружног савеза.

Задруга приходе из става 3. овог члана посебно утврђује и књиговодствено исказује и остварени нето приход искључиво усмерава за развој и унапређење производње задругара или задруге.

Члан 9.

Задруга у правном промету одговара за своје обавезе свом својом имовином.

За обавезе које се нису могле измирити из имовине задруге одговарају задругари солидарно, најмање износом свога удела, ако уговором о оснивању, односно задружним правилима, није предвиђено да одговарају већим износом.

Задружним правилима утврђује се рок, који не може бити краћи од годину дана, у коме задругар коме је тај статус престао, одговара за обавезе задруге настале за време док је био задругар.

Члан 10.

Свака задруга мора својим задружним правилима да утврди зону (подручје) задружне активности у Републици.

II - ОСНИВАЊЕ ЗАДРУГЕ

Члан 11.

Задругу може основати најмање десет земљорадничких и других физичких лица која имају у својини или по другом основу користе земљиште, објекте или средства за рад у пољопривреди (у даљем тексту: задругари).

Члан 12.

Задруга се оснива закључивањем уговора о њеном оснивању, који садржи одредбе о:

- 1) фирми и седишту задруге;
- 2) именима, занимању и адреси оснивача;
- 3) имену лица које ће обављати послове привременог директора задруге;
- 4) делатности задруге;
- 5) износу средстава потребних за оснивање задруге и начину обезбеђења тих средстава;
- 6) износу и облику удела појединог оснивача или износу средстава појединог оснивача;
- 7) одговорности задругара за обавезе задруге;
- 8) начину и року уплате;
- 9) начину сазивања и року у коме су оснивачи обавезни да сазову оснивачку скупштину, као и начину доношења одлука;
- 10) другим питањима значајним за оснивање задруге.

Члан 13.

На оснивачкој скупштини задруге доносе се, већином гласова оснивача, задружна правила.

На оснивачкој скупштини задруге врши се избор органа задруге, осим ако оснивачи задруге не одлуче да избор органа задруге обаве у накнадном року, али не дужем од 30 дана од дана одржавања оснивачке скупштине.

Члан 14.

Задружна правила садрже одредбе о:

- 1) фирми и седишту задруге;
- 2) делатности задруге;
- 3) задружним принципима;
- 4) статусним променама и престанку задруге;
- 5) заступању и представљању задруге;
- 6) условима и начину стицања статуса задругара;
- 7) условима и начину престанка статуса задругара;
- 8) облику и износу удела које уписују задругари и року уплате удела;
- 9) начину и року уплате, односно уношења средстава оснивача;
- 10) одговорности задругара за обавезе задруге;
- 11) осталим правима и обавезама задругара;

12) расподели добити, односно вишка прихода над расходима и покривању губитака, односно мањака у пословању;

13) делу добити, односно вишка прихода над расходима који се распоређују у обавезни резервни фонд;

14) избору, опозиву и делокругу органа задруге;

15) начину одлучивања скупштине задруге, избору, опозиву и правима и обавезама представника задругара, ако скупштину чине представници задругара;

16) повраћају удела;

17) задружној књизи;

18) задружној ревизији;

19) обавештавању задругара и пословној тајни;

20) међузадружној сарадњи и задружном образовању задругара;

21) општим актима задруге и начину њиховог доношења;

22) другим питањима значајним за пословање задруге.

Члан 15.

Задруга се сматра основаном и стиче својство правног лица уписом у судски регистар (у даљем тексту: регистар).

Пријава за упис у регистар подноси се надлежном суду у року од 30 дана од дана одржавања оснивачке скупштине.

Уз пријаву за упис у регистар подносе се:

1) оснивачки акти;

2) задружна правила;

3) записник са оснивачке скупштине;

4) друге исправе и докази у складу с овим законом и прописима којима се уређује упис у регистар.

III - СТИЦАЊЕ И ПРЕСТАНАК СТАТУСА ЗАДРУГАРА

1. Стицање статуса задругара

Члан 16.

Физичка лица - оснивачи задруге стичу статус задругара оснивањем задруге.

Члан 17.

Статус задругара после оснивања задруге стиче се по основу захтева и приступне изјаве којом потписник прихвата права, обавезе и одговорности задругара, утврђене уговором о оснивању, односно задружним правилима.

Приступна изјава садржи нарочито: доказ о извршеној уплати, односно уношењу удела или уплати чланарине или изјаву потписника да ће у одређеном року уплатити, односно унети удео, и изјаву потписника да прихвата одредбе уговора о оснивању, односно задружна правила о одговорности за обавезе задруге и да је упознат са обавезама задруге насталим пре потписивања приступне изјаве.

Члан 18.

Одлуку о стицању статуса задругара доноси орган задруге одређен задружним правилима.

Задруга је дужна да најкасније у року од 30 дана од дана пријема захтева, писмено обавести подносиоца захтева да ли је захтев прихваћен.

Ако задруга о својој одлуци не обавести подносиоца захтева у року из става 2. овог члана, сматраће се да захтев није прихваћен.

Подносилац захтева чији је захтев одбијен, има право жалбе скупштини задруге, у року утврђеном задружним правилима.

По прихватању захтева за стицање статуса задругара, подносилац захтева потписује приступну изјаву и тиме стиче статус задругара.

Члан 19.

Основне имовинске обавезе које преузима задругар учлањањем у задругу су:

1. обавезе потпуне или делимичне производње у земљорадничкој задрузи у складу са задружним правилима

(начин, време и други услови те сарадње, као и санкције у случају неизвршавања тих обавеза);

2. обавеза уписа или прибављања одређеног броја удела, сразмерно сарадњи са задругом и у складу са уговором о оснивању.

Скупштина задруге не може да уведе обавезу потпуне сарадње са задругом без сагласности свих задругара.

Члан 20.

Нико не може бити, са истим имањем или истом делатношћу, задругар у два или више земљорадничких задруга истовремено.

2. Престанак статуса задругара

Члан 21.

Статус задругара престаје иступањем из задруге, искључењем из задруге, смрћу задругара или престанком задруге.

Члан 22.

Задругар може да иступи из задруге на основу писмене изјаве о иступању.

Статус задругара престаје даном кад задруга прими његову писмену изјаву о иступању, ако задружним правилима није одређен отказни рок.

Ако задругар има доспеле обавезе према задрузи, статус задругара престаје по подмирењу тих обавеза, али не пре истека отказног рока.

Члан 23.

Задругар може бити искључен из задруге због разлога утврђених задружним правилима.

Одлуку о искључењу задругара доноси орган одређен задружним правилима.

Одлука о искључењу мора бити образложена.

Против одлуке о искључењу задругар може поднети жалбу одређеном органу задруге, у року утврђеном задружним правилима.

Одлуку по жалби задругара надлежни орган задруге доноси у року утврђеном задружним правилима.

Ако одлука по жалби задругара није донесена у року из става 5. овог члана, сматраће се да је жалба одбијена.

Статус задругара престаје даном који је одређен одлуком о искључењу.

Ако је против одлуке о искључењу задругар поднео жалбу, статус задругара престаје даном доношења одлуке о одбијању жалбе на одлуку о искључењу, а ако одлука по жалби није донета у року из става 5. овог члана, даном истека тог рока.

Члан 24.

Наследници умрлог задругара могу стећи статус задругара, с правима и обавезама умрлог задругара, ако о томе одлучи орган задруге одређен задружним правилима и ако испуњавају услове за стицање статуса задругара.

Члан 25.

Даном престанка статуса задругара престају права и обавезе задругара, осим имовинских права и обавеза утврђених уговором о оснивању, задружним правилима и овим законом.

IV - КЊИГА ЗАДРУГАРА

Члан 26.

Задруга је дужна да уредно води књигу задругара.

У књигу задругара уписују се: име, адреса и занимање задругара, датум стицања статуса задругара, облик и износ уписаних удела, датум и износ уплате, односно уношења удела или чланарине, датум и начин престанка статуса задругара, датум повраћаја удела и други подаци од интереса за задругу, одређени задружним правилима.

Задруга је дужна да трајно чува књигу задругара.

Књига задругара има карактер јавне исправе.

Поверљивост задруге и друга лица која имају правни интерес могу тражити увид у књигу задругара.

V - ОБАВЉАЊЕ СТРУЧНИХ И ДРУГИХ ПОСЛОВА У ЗАДРУЗИ

Члан 27.

Задругар може обављати стручне и друге послове у задрузи према својим стручним способностима, у складу са задружним правилима.

За обављање стручних и других послова у задрузи, задруга може запошљавати лица изван реда задругара или те послове поверити другим правним и физичким лицима.

Члан 28.

Лице запослено у задрузи може постати задругар те задруге ако уплати, односно унесе удео у складу са задружним правилима.

VI - УПРАВЉАЊЕ ЗАДРУГОМ И ОРГАНИ ЗАДРУГЕ

Члан 29.

Задругом управљају задругари.

У управљању задругом задругари имају једнако право гласа (један задругар један глас).

Члан 30.

У управљању задругом могућа је и пондерација права гласа, према количинским мерилима (у односу на обим сарадње у задрузи), или по квалитетним мерилима (у односу на врсту обавеза које има члан у производној сарадњи).

Задружним правилима може се утврдити лимит у учешћу гласова појединог члана задруге у укупном броју гласова у скупштини сходно ставу 1. овог члана.

Члан 31.

Органи задруге су: скупштина, управни одбор, надзорни одбор и директор задруге, ако овим законом није другачије одређено.

Председник и чланови управног одбора, директор задруге, председник и чланови надзорног одбора бирају се на време одређено задружним правилима, које не може бити дуже од пет година, уз могућност поновног избора.

1. Скупштина задруге

Члан 32.

Скупштину задруге чине сви задругари.

Скупштина задруге:

- 1) доноси задружна правила;
- 2) утврђује пословну политику задруге;
- 3) одлучује о статусним променама и престанку задруге;
- 4) одлучује о оснивању задружног предузећа и другог облика организовања;
- 5) усваја годишњи обрачун и извештаје о пословању;
- 6) доноси програме и планове развоја;
- 7) одлучује о расподели добити, односно вишка прихода над расходима и покривању губитака, односно мањака;
- 8) бира и опозива председника и чланове управног одбора и председника и чланове надзорног одбора;
- 9) бира и разрешава директора задруге;
- 10) доноси пословник о свом раду;
- 11) одлучује о другим питањима утврђеним законом, уговором о оснивању и задружним правилима.

Члан 33.

Ако задруга има више од 100 задругара, задружним правилима може се одредити да се послови из делокруга скупштине задруге преносе на скупштину представника задругара.

Представници задругара бирају се на време које не може бити дуже од пет година, уз могућност поновног избора.

Начин и поступак избора, као и питања која се односе на права и обавезе чланова скупштине представника задругара уређују се задружним правилима.

Члан 34.

Скупштина задруге одржава се најмање једанпут годишње.

Сазивање седнице скупштине задруге, начин одлучивања, начин рада и друга питања која се односе на рад и одлучивање скупштине уређују се задружним правилима.

Члан 35.

О доношењу задружних правила, статусним променама и престанку задруге, расподели добити, односно вишка прихода над расходима и покривању губитака, односно мањака, избору и опозиву председника и чланова управног одбора и председника и чланова надзорног одбора и избору и разрешењу директора задруге - скупштина одлучује већином гласова укупног броја својих чланова, ако задружним правилима није предвиђено да се те одлуке доносе другом квалификованом већином.

2. Управни одбор

Члан 36.

Управни одбор састоји се од најмање пет чланова.

Чланови управног одбора бирају се из реда задругара.

Ако у задрузи има више од 20 запослених који нису задругари, један члан управног одбора бира се из реда тих запослених.

Члан 37.

Задруга са мање од 20 задругара не мора образовати управни одбор.

Ако задруга не образује управни одбор, послове из надлежности управног одбора обавља орган задруге одређен задружним правилима.

Члан 38.

Управни одбор:

- 1) спроводи пословну политику задруге;
- 2) разматра и предлаже скупштини задруге усвајање годишњег обрачуна;
- 3) усваја периодични обрачун;
- 4) припрема предлоге одлука за скупштину задруге и извршава одлуке скупштине;
- 5) припрема извештаје о пословању, билансу средстава и билансу успеха и спровођењу пословне политике;
- 6) предлаже расподелу добити, односно вишка прихода над расходима и начин покривања губитака, односно мањака;
- 7) доноси инвестиционе одлуке у складу са оснивачким актом и задружним правилима;
- 8) доноси пословник о свом раду;
- 9) обавља и друге послове одређене законом, уговором о оснивању и задружним правилима.

Члан 39.

Управни одбор може одлучити ако седници присуствује више од половине чланова.

Управни одбор доноси одлуке већином гласова присутних чланова, ако задружним правилима није предвиђена друга квалификована већина.

Сазивање седнице, начин рада и друга питања која се односе на рад и одлучивање управног одбора уређују се задружним правилима.

Члан 40.

Председник и чланови управног одбора одговарају солидарно за штету коју својом одлуком проузрокују ако је та одлука донесена грубом непажњом или с намером да се штета проузрокује.

Лица из става 1. овог члана не сносе одговорност за штету ако су била против доношења одлуке и ако су издвојила своје мишљење у записник.

3. Надзорни одбор**Члан 41.**

Надзорни одбор састоји се од најмање три, а највише пет чланова.

Чланови надзорног одбора бирају се из реда задругара.

Члан 42.

Надзорни одбор:

1) врши надзор над законитошћу рада управног одбора и директора;

2) прегледа периодичне и годишње обрачуне и утврђује да ли су сачињени у складу с прописима;

3) утврђује да ли се пословне књиге и друга документа задруге воде уредно и у складу с прописима, а може их дати на вештачење;

4) прегледа извештаје који се подносе скупштини о пословању и о билансима задруге;

5) разматра извештаје ревизора и предлаже мере за отклањање уочених неправилности;

6) прегледа предлоге за расподелу добити, односно вишка прихода над расходима;

7) обавештава скупштину задруге а, по потреби, и управни одбор и директора задруге, о резултатима надзора;

8) подноси скупштини задруге годишњи извештај о свом раду;

9) доноси пословник о свом раду;

10) обавља и друге послове одређене овим законом и задружним правилима.

Члан 43.

Управни одбор и директор задруге дужни су да надзорном одбору дају обавештења о пословању задруге и омогуће му несметан рад.

Надзорни одбор дужан је да захтева сазивање седнице скупштине задруге ако у вршењу надзора утврди да су повређени интереси задруге, а нарочито ако утврди теже неправилности у раду задруге.

Члан 44.

Надзорни одбор може одлучивати ако седници присуствује више од половине чланова.

Надзорни одбор доноси одлуке већином гласова присутних чланова, ако задружним правилима није друкчије предвиђено.

4. Директор задруге**Члан 45.**

Директор задруге организује и води пословање задруге, заступа задругу, стара се о законитости и одговара за законитост рада задруге и обавља друге послове утврђене законом, оснивачким актом и задружним правилима.

Осим удела које уписује као члан - задругар, директор задруге мора, у складу са задружним правилима, уписати одређени број задружних удела који су непреносиви и представљају гаранцију за вршење његове функције, док та функција траје.

Члан 46.

Ако директор задруге није изабран, скупштина задруге именоване вршиоца дужности директора.

Вршилац дужности директора обавља ту функцију до именовања директора задруге, а најдуже годину дана.

Члан 47.

Директор задруге може бити разрешен због губитка у пословању, кршења закона, неспособности, као и из других разлога утврђених задружним правилима.

Директор задруге сноси и материјалну одговорност за одлуке које је донео, а којима је задрузи нанесена материјална штета.

5. Ограничење избора**Члан 48.**

Председник и чланови управног одбора, директор задруге и председник и чланови надзорног одбора не могу бити лица која су осуђена за кривична дела против привреде и службене дужности за која су наступиле правне последице осуде, док те последице трају.

Директор задруге не може бити биран за председника управног одбора и председника и члана надзорног одбора.

Члан управног одбора не може бити биран за члана надзорног одбора.

6. Клаузула конкуренције**Члан 49.**

Председник и чланови управног и надзорног одбора и директор задруге не могу за свој или туђи рачун обављати делатност која спада у делатност задруге, нити могу бити задругари или запослени у другој задрузи, односно власници и запослени у предузећу или другом правном лицу које обавља исту или сличну делатност као задруга, ако се тако утврди задружним правилима.

Задружним правилима и колективним уговором могу се утврдити забране из става 1. овог члана и за задругаре и поједине запослене у задрузи.

Ако председник и члан управног одбора, надзорног одбора или директор прекрше забране из става 1. овог члана, задруга их може опозвати, односно разрешити дужности, а ако се забрана односи и на задругаре и поједине запослене, задруга их може искључити из задруге, односно изрећи им престанак радног односа.

Задружним правилима могу се прописати и друге мере за случај да се прекрше забране из става 1. овог члана.

Задружним правилима може се утврдити да забрана из става 1. овог члана траје и после губитка својства из тог става, али не дуже од две године.

VII - ИМОВИНА ЗАДРУГЕ**Члан 50.**

Задруга користи средства по основу улога задругара, средства задружне имовине, средства у државној својини и средства других домаћих и страних физичких и правних лица.

Члан 51.

Задруга користи имовину насталу по основу улога задругара.

Улози из претходног става могу бити: покретне и непокретне ствари, новчана средства и хартије од вредности и друга имовинска права.

Улози из става 1. (новчани и неновчани) изражавају се у новчаном износу, уз књиговодствену ревалоризацију у складу са законским прописима и одлуком скупштине задругара.

Ревалоризација из претходног става се може обавити повећањем номиналне вредности постојећих удела или издавањем нових удела.

Члан 52.

Средства стечена радом и пословањем задруге или их је задруга стекла по другим основама, представљају задружну имовину.

Имовина из претходног става не може се претварати у уделе задругара, нити се на било који начин може ставити у незадружну функцију.

Задружна имовина - опрема и објекти и сл., када се не користе из економских разлога, може се продати или дати у закуп уз обавезу усмеравања добијених финансијских средстава за набавку нових средстава за производњу.

Задружна имовина води се на посебном фонду.

Члан 53.

Вредност неновчаног удела из члана 51. споразумно процењују оснивачи, а после оснивања задруге - орган одређен задружним правилима.

Члан 54.

Ако задругар уложи право својине на једну ствар или више ствари, у погледу одговорности за материјалне и правне недостатке ствари сходно се примењују правила уговора о купопродаји.

Ако задругар уложи право на употребу ствари, одговоран је за материјалне и правне недостатке ствари према правилима уговора о закупу, односно послузи.

Ако задругар уложи потраживање, одговоран је за постојање и наплативост потраживања.

Члан 55.

Удели се не могу враћати, залагати, нити бити предмет извршена за обавезе задругара за време трајања статуса задругара.

Члан 56.

По престанку статуса задругара валоризовани удели враћају се задругарима, односно њиховим наследницима.

Удели се враћају у облику, на начин и у року утврђеним овим законом и задружним правилима.

Удели се не могу враћати пре престанка одговорности задругара за обавезе задруге.

Члан 57.

Удели задругара се воде на име.

У задрузи се води регистар удела задругара изражен у новчаном износу, у који се задругари уписују хронолошким редом.

За уписане уделе задруга није обавезна давати вредносне папире, него може издати сертификате за те уделе.

Задружни удели су недељиви.

Члан 58.

На задружне уделе не деле се дивиденде, али се исти могу окаматити.

Камату на уделе задругара утврђује скупштина на основу извештаја о пословању задруге, с тим што њена висина не може да буде виша од ексконтне стопе коју примењују банке.

Кamate из претходног става се могу исплатити ако је финансијско пословање задруге било позитивно.

VIII - РАСПОДЕЛА ДОБИТИ, ОДНОСНО ВИШКА И ПОКРИВАЊЕ ГУБИТАКА, ОДНОСНО МАЊАКА**Члан 59.**

Добит у финансијском пословању задруге представља вишак прихода над расходима.

Приходе које је задруга остварила у своме пословању са другим правним и физичким лицима (члан 8. закона) као и субвенције од државе, невладиних организација и заједница, задруга може користити само за материјална улагања (набавка пољопривредног земљишта, опреме, основног стада, грађевинских објеката, за финансирање стручне пољопривредне службе и сл.) или за трајна обртна средства задруге.

Члан 60.

У посебни резервни фонд задруге мора се сваке године уложити противвредност од најмање 5% вредности улога чланова задруге.

Средства из претходног става се акумулирају све док се не достигне највиши износ имовине задруге при њеном оснивању.

Средства из става 1. се користе за повраћај задружних улога задругарима који излазе из задруге, уз претходно испуњен услов да одлазак из задруге не ремети њено добро пословање, не доводи је у позицију да не може да извршава обавезе према повериоцима, те уколико се реална вредност имовине задруге при оснивању, након повраћаја задружних улога, не смањи испод 49%.

Члан 61.

Осим законом утврђеног резервног фонда задруга може задружним правилима предвидети постојање других фондова.

Члан 62.

Део добити, односно вишак прихода над расходима који задруга не унесе у фондове, расподељује се задругарима у складу са овим законом и задружним правилима.

Члан 63.

Задруга покрива губитак, односно мањак, на терет обавезног резервног фонда.

Ако се губитак, односно мањак, не може покрити из обавезног резервног фонда, покрива се из других фондова и средстава за друге намене, а ако се не може покрити ни из тих средстава, губитак ће се покрити на терет удела.

IX - ДЕЛАТНОСТ, СЕДИШТЕ И ФИРМА ЗАДРУГЕ**1. Делатност****Члан 64.**

Задруга може обављати све делатности за које је регистрована.

Задруга може да отпочне обављање делатности, да обавља делатност и да мења услове њеног обављања кад надлежни орган донесе решење да су испуњени услови у погледу техничке опремљености, заштите на раду и заштите и унапређења животне средине, као и други прописани услови.

2. Седиште**Члан 65.**

Седиште задруге је место у коме се обавља делатност задруге.

Ако се делатност задруге обавља у више места, седиште задруге одређује се задружним правилима.

3. Фирма**Члан 66.**

Фирма је назив под којим задруга послује.

Фирма садржи ознаку врсте задруге, ознаку „задруга“, ознаку назива задруге, ознаку потпуне одговорности и седиште задруге.

Право и обавезу да у фирми користе ознаку „задруга“ имају само задруге које су основане и које послују у складу са овим законом.

На захтев надлежног органа, заинтересоване задруге или задружног савеза, суд који води регистар брисаће из регистра задругу ако утврди да није основана и не послује у складу са овим законом, а користи ознаку „задруга“.

Задруга може имати и скраћену ознаку фирме, која садржи скраћену ознаку врсте задруге, ознаку „задруга“, ознаку назива и ознаку потпуне одговорности (п.о.)

X - ВОЂЕЊЕ ПОСЛОВНИХ КЊИГА И САСТАВЉАЊЕ РАЧУНОВОДСТВЕНИХ ИСКАЗА**Члан 67.**

Задруга води пословне књиге и саставља и подноси рачуноводствене исказе и пословне извештаје на начин прописан законом којим се уређује рачуноводство.

Ревизија рачуноводствених исказа задруге врши се у складу са законом којим се уређује ревизија.

XI - ПРЕСТАНАК ЗАДРУГЕ**Члан 68.**

Задруга престаје:

1) ако јој је изречена мера забране обављања делатности због тога што не испуњава услове за обављање делатности, а у року одређеном у изреченој мери не испуни те услове, односно не промени делатност;

2) спајањем са другом задругом, припајањем другој задрузи, односно поделом на више нових задруга;

3) истеком времена за које је основана, а скупштина задруге пре истека тог времена не одлучи да задруга настави пословање;

4) ако престану да постоје природни и други услови за обављање делатности;

5) ако се правоснажном одлуком суда утврди ништавост уписа у регистар;

6) одлуком скупштине задруге;

7) ако се број задругара смањи испод броја прописаног за оснивање задруге, а у року од шест месеци се не повећа до прописаног броја, о чему је задруга дужна да обавести суд код кога је уписана у регистар;

8) ако не обавља делатност дуже од две године непрекидно;

9) стечајем;

10) у другим случајевима утврђеним законом.

У случајевима из става 1. тач. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8. и 10. овог члана спроводи се, по правилу, ликвидација задруге.

У случају из става 1. тачке 6. овог члана скупштина задруге не може одлучити о престанку задруге ако се одређени број задругара, који не може бити мањи од броја потребног за оснивање те врсте задруге, пре доношења одлуке о престанку задруге писмено изјасни да задруга не престаје.

У случају из претходног става гласа се поименично, а за задругаре који су гласали за престанак задруге - сматра се да су иступили из задруге.

Члан 69.

Задруга губи својство правног лица брисањем из регистра.

Брисање задруге из регистра објављује се у „Службеном гласнику Републике Српске“.

У случају престанка задруге спајањем, припајањем или поделом, имовина задруге преноси се на њене правне следбенике.

У другим случајевима престанка задруге, после намирења поверилаца и повраћаја удела задругарима, преостала задружна имовина преноси се републичком задружном савезу чија је задруга била чланица, за оснивање нове задруге, односно задружном савезу основаном на територији на којој је било седиште те задруге и користи се за оснивање нове задруге, односно за развој задруге на територији на којој је било седиште те задруге.

ХП - ЗАДРУЖНИ САВЕЗИ

Члан 70.

Задружни савези (по гранама производње, регионални и Задружни савез Републике Српске) су самосталне интересне и стручне пословне организације, које се оснивају ради унапређења делатности задруга и заштите њихових заједничких интереса.

Задружни савез Републике Српске

Члан 71.

Задружни савез Републике Српске обавља следеће послове:

1) пружа стручну и другу помоћ при оснивању и унапређењу пословања задруге;

2) заступа интересе задруга пред државним органима и организацијама и банкарским и другим финансијским организацијама у области задругарства;

3) организује и подстиче стручно усавршавање, научно-истраживачки рад и информативно-издавачку и пропагандну делатност од интереса за унапређење задругарства;

4) одлучује о преносу, односно давању на коришћење имовине која им је предата по престанку задруге, у складу са овим законом;

5) доноси правила задружног савеза;

6) организује арбитражу и уређује начин њеног рада;

7) прикупља податке потребне за вођење задружне статистике;

8) представља задруге у иностранству и остварује сарадњу с међународним задружним организацијама;

9) организује суд части и уређује начин његовог рада;

10) обезбеђује обављање задружне ревизије;

11) стара се о унапређењу задругарства;

12) води евиденцију о задругама (задружни регистар) и задружну статистику;

13) обавља друге послове прописане овим законом и правилима задружног савеза.

Члан 72.

Задружни савез је правно лице.

Задружни савез оснивају задруге, закључивањем уговора о оснивању и доношењем правила задружног савеза.

Уговором о оснивању утврђују се задаци и послови савеза, фирма, седиште и органи савеза, стицање чланства у савезу и друга питања од интереса за оснивање савеза.

Члан 73.

Правилима задружног савеза уређују се: задаци, обавезе и одговорности савеза, органи савеза и њихов делокруг, начин њиховог избора, услови и начин њиховог опозива, мандати, начин представљања задруга пред надлежним органима, јавност рада, начин обављања стручних и других послова и друга питања значајна за рад задружног савеза.

Члан 74.

Средства за рад задружног савеза обезбеђују се у складу са уговором о оснивању.

ХП - ЗАДРУЖНА РЕВИЗИЈА

Члан 75.

Задружна ревизија је испитивање: примене задружних принципа у задрузи, пословања задруге са задругарима и трећим лицима, имовинско-правних односа и међусобних односа задруге и запослених, као и примене општих и задружних правила у погледу оснивања, организовања и целокупног пословања задруге.

Члан 76.

Задружна ревизија обавезна је за све задруге и може бити редовна и ванредна.

Редовна задружна ревизија обавља се сваке друге године, а ванредна - по одлуци органа задруге, односно на захтев задружног савеза, надлежних државних органа, одређеног броја задругара утврђеног задружним правилима или поверилаца задруге.

Ако се задруга не подвргне редовној задружној ревизији у року из става 2. овог члана, односно у року утврђеном одлуком или захтевом за спровођење ванредне ревизије, ревизија ће се обавити по налогу задружног савеза за Републику.

Трошкове редовне задружне ревизије сноси задруга, а трошкове ванредне задружне ревизије - подносилац захтева, ако је захтев био неоснован.

Члан 77.

Задружну ревизију обавља Задружни савез Републике.

Члан 78.

Задруга је дужна да ревизору стави на располагање исправе и документацију и пружи друге информације неопходне за обављање ревизије и састављање извештаја о извршеној ревизији.

Ревизор може да учествује у раду седнице органа задруге, давањем одговора и мишљења о свим питањима која су предмет задружне ревизије.

Члан 79.

Ревизор је дужан да састави писмени извештај о обављеној ревизији.

Извештај из става 1. овог члана садржи налаз и оцену о питањима која су предмет задружне ревизије.

Извештај о обављеној ревизији садржи образложење дате оцене.

Члан 80.

Задружни савез Републике дужан је да извештај о обављеној ревизији, с примедбама и упутствима, достави задрузи и задружном савезу у који је задруга учлањена.

Задруга може доставити Задружном савезу Републике приговор на извештај о обављеној задружној ревизији у року од 15 дана од дана пријема извештаја.

Извештај о обављеној задружној ревизији постаје коначан даном истека рока за достављање приговора, односно даном када задруга прими одлуку задружног савеза Републике о одбијању приговора.

Члан 81.

Задруга је дужна, у року од 60 дана од дана када је извештај о обављеној ревизији постао коначан, да обавести Задружни савез Републике о свом поступању по примедбама и упутствима из тог извештаја.

Члан 82.

Ако Задружни савез Републике, на основу извештаја о задружној ревизији, оцени да је учињено кривично дело или прекршај, дужан је да надлежном органу поднесе пријаву за покретање поступка.

Члан 83.

Ако Задружни савез Републике, на основу извештаја о обављеној задружној ревизији, оцени да су испуњени услови за ликвидацију задруге, подноси суду који води регистар пријаву за покретање поступка ликвидације задруге.

О поднесеној пријави из става 1. овог члана Задружни савез Републике обавештава субјекте из члана 80. овог закона.

Члан 84.

Задружна ревизија обавезна је за задружне савезе.

Задружну ревизију из претходног става обављају пуномоћници Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарства).

Одредбе чл. 75. до 83. овог закона сходно се примењују и на задружне савезе.

XIV - ПОВЕРАВАЊЕ ЈАВНИХ ОВЛАШЋЕЊА

Члан 85.

Задружни савез Републике врши следећа јавна овлашћења:

- 1) доноси општа правила којима се уређује примена задружних принципа и друга питања од значаја за пословање земљораничких задруга;
- 2) доноси правила којима се прописују услови које морају испуњавати ревизори који обављају задружну ревизију, садржину извештаја о обављеној ревизији, као и друга питања од значаја за задружну ревизију задруге;
- 3) утврђује методологију регистра који води Задружни савез Републике и други задружни савези.

Правилима савеза одређује се који ће органи савеза донети правила из тач. 1. и 2. овог члана.

Члан 86.

Надзор над вршењем јавних овлашћења задружних савеза врши Министарство.

Члан 87.

Ако Министарство утврди да се јавна овлашћења не врше у складу са овим законом, наложиће да се утврђене неправилности отклоне у одређеном року.

Задружни савез Републике подноси Министарству годишњи извештај о вршењу јавних овлашћења, најкасније до 31. марта текуће године за претходну годину.

XV - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 88.

Новчаном казном од 833 до 16.660 КМ казниће се за прекршај задруга:

- 1) ако обавља делатност за коју не испуњава прописане услове или та делатност није у складу с предметом пословања те врсте задруге или ако отпочне обављање делатности, обавља делатност или мења услове њеног обављања

пре него што надлежни орган донесе решење да су испуњени услови у погледу техничке опремљености, заштите на раду и заштите и унапређења животне средине као и други прописани услови (члан 64.);

- 2) ако се у року предвиђеном овим законом не подвргне редовној задружној ревизији (члан 76. став 2.).

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у задрузи новчаном казном од 250 до 1.666 КМ.

Члан 89.

Новчаном казном од 833 до 8.333 КМ казниће се за прекршај Задружни савез Републике ако не обезбеди задружне ревизије - редовне и ванредне, у роковима утврђеним чланом 76. овог закона.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у Задружном савезу Републике новчаном казном од 166 до 1.500 КМ.

Члан 90.

Новчаном казном од 500 до 15.000 КМ казниће се за прекршај задруга:

- 1) ако не води или уредно не води књигу задругара (члан 26. став 1.);

2) ако не омогући повериоцу задруге или другом лицу које има правни интерес увид у књигу задругара (члан 26. став 5.);

3) ако у својој фирми користи ознаку: „задруга“, а није основана и не послује у складу са овим законом, или ако је основана и послује у складу са овим законом, а у својој фирми не користи ознаку: „задруга“ (члан 66. став 3.);

4) ако по истеку рока предвиђеног овим законом не обавести суд код ког је уписана у регистар да се број задругара смањно испод броја прописаног за оснивање задруге (члан 68. став 1. тачка 7.).

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у задрузи, а за радњу из става 1. тачка 3. овог члана - одговорно лице у правном лицу, новчаном казном од 160 до 1.000 КМ.

XVI - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 91.

Задруга може да користи средства у државној својини по разним основама.

Средства у државној својини која задруга користи по разним основама, задруга не може отуђити нити ставити под хипотеку.

Члан 92.

На делатност, седиште, фирму, матични број, одговорност органа за незаконите одлуке, одговорност чланова органа за штету причињену задрузи, ограничење избора за члана управног одбора, заступање, прокуру, обавештавање, пословну тајну, клаузулу конкуренције и застарелост потраживања, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује правни положај предузећа, ако овим законом није drukчије одређено.

Члан 93.

Даном ступања на снагу овог закона постојеће задруге и задружни савези настављају да раде на начин и под условима под којима су уписани у регистар.

Постојеће задруге и задружни савези дужни су да усагласе своју организацију, стање имовине, пословање и опште акте с одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Постојеће задруге и задружни савези, који не поступе по одредби става 2. овог члана престају са радом и суд ће их после спроведеног поступка ликвидације брисати из регистра.

Члан 94.

Предузећа или делови предузећа која су настала на основама ранијих задруга, могу са личним изјашњавањем њихових радника, задругара и коопераната организовати у задругу у складу са одредбама овог закона.

Члан 95.

Ако је поступак оснивања или статусне промене задруге и задружног савеза, као и поступак избора органа и доношења задружних правила и других општих аката задруга, односно задружног савеза био у току на дан ступања на снагу овог закона, окончаће се по одредбама овог закона.

Члан 96.

Средства која су задруге удружиле путем разних уговора, самоуправних споразума и договора, о удруживању рада и средстава за изградњу прерадних и других индустријских капацитета, вратиће се задругама - удруженицима, путем издавања акција без накнаде, од стране корисника удружених средстава, када се исти трансформишу у акционарско друштво.

Када се корисник удружених средстава из става 1. овог члана трансформише у друштво са ограниченом одговорношћу, удружена средства задруга уписују се као оснивачки улог задруге у овом друштву.

Члан 97.

Имовина која је била у власништву задруга и задружних савеза, односно савеза задруга, после 1. јула 1993. године, а која је организационим односно статусним променама или на други начин пренета без накнаде другим корисницима који нису задруге или задружни савези, биће враћена задрузи исте врсте чија је имовина била, односно задружном савезу, који врши функцију задружних савеза чија је имовина била, ако ње нема онда задрузи исте врсте која послује на подручју на коме је пословала задруга која је била власник имовине чији се повраћај тражи, односно задружном савезу који врши функцију задружног савеза, односно савеза задруге чија је имовина била.

Члан 98.

Задруга, односно задружни савез из претходног члана (у даљем тексту: подносилац захтева), подноси захтев за враћање имовине правном лицу коме је имовина пренета без накнаде, односно његовом правном следбенику (у даљем тексту: обезбеник враћања имовине).

У случају да се у року од 90 дана од дана подношења захтева из става 1. овог члана не постигне споразум о враћању имовине, подносилац захтева може у року од две године од дана ступања на снагу овог закона, односно од дана формирања новоосноване задруге, покренути управни поступак пред надлежним општинским органом.

Против другостепеног решења у управном поступку може се водити управни спор.

Члан 99.

Ако се имовина из члана 97. и 98. овог закона не може вратити у облику у коме је пренета без накнаде подносилац захтева има право да тражи новчану противвредност имовине ако се са обезбеником враћања имовине не споразуме да се враћање имовине изврши у другим стварима и правима.

Новчана противвредност из става 1. овог члана одређује се према прометној вредности имовине у време враћања имовине.

Члан 100.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе: Закон о задругама („Службени лист СФРЈ”, бр. 3/90 и 24/94) и Закон о земљорадничким задругама („Службени лист СР БиХ”, број 41/98 и „Службени гласник Републике Српске”, број 32/94).

Члан 101.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

Број: 01-593/99
14. јула 1999. године

Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН

О РЕВИЗИЈИ ЈАВНОГ СЕКТОРА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

Овим законом утврђује се ревизија јавног сектора Републике Српске, оснивање Главне службе ревизије, избор и опозив главног ревизора и заменика, делокруг рада, овлашћења за прикупљање информација ради обављања функције главне ревизије, тајност и осигурање квалитета ревизије.

Члан 2.

Овим законом формира се Главна служба за ревизију јавног сектора Републике Српске (у даљем тексту: Главна служба за ревизију).

Главну службу за ревизију сачињавају главни ревизор, заменик главног ревизора и служба.

Седиште Главне службе за ревизију јавног сектора РС је у Бањој Луци.

Члан 3.

Функција службе за ревизију је да омогући главном ревизору обављање функције главне ревизије.

Члан 4.

Главну службу за ревизију сачињавају постављена или изабрана лица у складу са правилником о систематизацији радних места Главне службе за ревизију на који даје сагласност Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада).

Члан 5.

Средства за Главну службу за ревизију се обезбеђују у Буџету Републике Српске.

Министар финансија обезбеђује пренос средстава из става 1. овог члана на рачун Главне службе за ревизију.

Члан 6.

Главни ревизор дужан је до 31. марта доставити Народној скупштини Републике Српске (у даљем тексту: Скупштини) извештај о пословању Главне службе за ревизију за протеклу годину.

Члан 7.

Главног ревизора именује Скупштина на предлог Владе.

Главни ревизор се именује на период од 5 година, без могућности поновног именовања.

У време именовања главни ревизор не може бити старији од 60 година.

Главни ревизор може бити разрешен дужности пре истека мандата:

- кад сам поднесе писмену оставку Скупштини,
- кад је трајно неспособан за обављање функције главног ревизора,
- кад је осуђен за кривично дело које га чини неподобним за обављање функције главног ревизора,
- кад Скупштина оцени негативно извештаје о ревизијама обављеним по јавним рачунима.

Именовање и разрешење дужности главног ревизора објављује се у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Члан 8.

Главни ревизор Републике Српске је члан Координационог одбора за ревизију у Босни и Херцеговини. У одсуству главног ревизора састанцима Координационог одбора може присуствовати његов овлашћени представник.

Плата и остале накнаде главног ревизора утврђује се прописом којим се утврђује плата и друга примања републичких функционера и не може бити мања од плате држављанина РС који врши дужност вицегувернера Централне банке.

Члан 9.

При спровођењу својих функција, главни ревизор подлеже само контроли у складу са овим законом.

Члан 10.

Скупштина на предлог Владе, а уз сагласност главног ревизора именује заменика главног ревизора.

Одредбе овог закона о избору и разрешењу дужности главног ревизора примењују се на избор и разрешење дужности заменика главног ревизора.

Члан 11.

Заменик главног ревизора врши дужности главног ревизора:

- кад постоји упражњено радно место главног ревизора,
- у време када је главни ревизор одсутан са дужности, или је из било којег разлога спречен да обавља своју дужност.

Вршење дужности не може трајати дуже од 6 месеци.

Вршилац дужности главног ревизора има сва права и обавезе главног ревизора.

Лице које обавља дужност главног ревизора има право на исту плату и накнаду која се даје за функцију главног ревизора.

Члан 12.

У обављању својих дужности по овом закону и по другим законима главни ревизор обезбеђује:

- да сва лица која обављају послове на које се ревизија односи поштују законске и друге прописе,
- да се предузму све мере предострожности за осигурање убирања и чувања јавних прихода и да се придржава закона, инструкција, упутстава који се на њих односе,
- да се исплате јавних прихода, укључујући и ванбуџетска средства врше по одговарајућем овлашћењу и у сврхе за које је дато овлашћење,
- да се предузму све мере осигурања прихватања, чувања, издавања, правилног коришћења робних резерви и да се придржава упутстава у вези с њима.

Поред дужности из претходног става, главни ревизор упозорава ресорног министра о свим очигледним недостацима економичности, ефикасности и успешности у:

- прикупљању и старању о јавним приходима,
- трошењу и коришћењу јавних прихода укључујући и ванбуџетска средства и робне резерве.

Члан 13.

Главни ревизор може у писменој форми пренети било које од овлашћења главног ревизора по било којем закону, било којем од службеника за ревизију или лицима ангажованим по уговору.

Главни ревизор ни у ком случају не може пренети своје одговорности при извршавању овим пренесених овлашћења.

Службеник или лице ангажовано по уговору мора поступати у складу са свим упутствима главног ревизора.

Члан 14.

Главни ревизор врши годишњу ревизију јавних рачуна свих министарстава, судова, свих других органа Владе, органа општина, јавних фондова и других јавних институција.

Тамо где се не дозволи или онемогући приступ за ревизију, главни ревизор о томе извештава Владу.

Функција главног ревизора у вези са јавним рачунима укључује:

- а) предузећа, компаније или организације делимично или потпуно у власништву Републике Српске, контролисане или финансиране из Буџета Републике Српске или других фондова или за које дају гаранције Влада или општине,
- б) организације које добијају буџетска средства или средства која се осигуравају као зајам или неповратна средства из Буџета Републике Српске и општине.

Главни ревизор по јавним рачунима из претходних тачака овог члана извештава:

- да ли су рачуни испостављени у складу са важећом законском регулативом и да ли су наменски коришћени,
- да ли годишњи обрачуни одражавају тачан и истинит приказ пословања током године и стање на крају године,
- о ефикасности и успешности којом су организације користиле своја средства у обављању својих функција.

Главни ревизор подноси свој извештај Скупштини, а такође шаље копију сваког извештаја министру финансија и ресорним министрима.

Члан 15.

Органи и организације из члана 14. овог закона чији се финансијски обрачуни ревидирају на њен захтев, дужна је да плати накнаду за ревизију, на основу ценовника који утврди главни ревизор и одобри Комисија за привреду и финансије Скупштине.

Накнада се плаћа у року од 30 дана након издавања рачуна.

Рачуни за плаћање на рате могу се издати пре завршетка ревизије.

Главни ревизор може наплатити у име Владе, неплаћену накнаду путем надлежног суда.

Главни ревизор мора у годишњи извештај укључити детаљне информације о томе на основу чега су одређене накнаде за ревизију које су се примењивале током те пословне године.

Члан 16.

У погледу ефикасности и успешности главни ревизор може дати налог у било које време да се изврши преглед или испитивање одређеног аспекта пословања целе или дела организације чију ревизију главни ревизор има дужност да изврши у складу са овим законом.

Након завршетка ревизије из претходног става главни ревизор дужан је да у року од 30 дана од дана извршене ревизије поднесе извештај Скупштини.

Истовремено дужан је доставити извештај Министарству финансија и ресорном министру.

Члан 17.

Након припреме предложеног извештаја о извршеној ревизији главни ревизор даје копију предложеног извештаја функционеру дотичне организације где је извршена ревизија.

Ако прималац предложеног извештаја достави писмене примедбе главном ревизору у року од 15 дана од дана пријема предложеног извештаја, главни ревизор мора размотрити примедбе и образложити их у коначном извештају који доставља Скупштини.

Члан 18.

Главни ревизор у било које време извршиће посебне ревизије на захтев Скупштине или Владе, републичких органа и скупштине општине.

Главни ревизор може склопити споразум са било којим лицем или организацијом која има овлашћење за вршење ревизије за:

- а) вршење ревизије финансијских обрачуна органа и организација из члана 14.;
- б) провођење резултата ревизије;
- в) пружање услуга лицу или органу из делокруга уобичајних активности ревизора.

Члан 19.

Главни ревизор примењује стандарде ревизије које одреди координациони одбор и осигурава да те стандарде примењују сва лица која врше функцију ревизије по овом закону.

Члан 20.

Главни ревизор може уз писмено овлашћење упутити лице да учини све радње или део радњи која су у оквиру надлежности главног ревизора:

- пружити главном ревизору било коју информацију коју главни ревизор тражи;

- предочити главном ревизору било који документ које то лице чува или под његовом контролом изузев оних који су означени као државна тајна.

Главни ревизор може захтевати:

- да се информације или одговор на питања дају усмено или писмено;

- да информација или одговор на питања буду верификована као изјава.

Изјава или тврдња је изјава кад су информације или докази које лице даје истинити и да их могу користити главни ревизор или овлашћени представници.

Лице се мора понашати у складу са упутствима из овог члана.

Члан 21.

Главни ревизор или овлашћени представник:

- могу у било које време ући и остати у било којој просторији коју користи Влада, владина агенција, владино тело и друге републичке организације и органи;

- имају право на пун и слободан приступ, у било које време, било ком документу или другој имовини;

- могу прегледати, копирати или узети изводе било којег документа изузев оних који су обележени као државна тајна.

Овлашћени представник, значи било који представник кога главни ревизор овласти у писменој форми да извршава овлашћења или функције у складу са овим законом.

Овлашћени представник нема право ући или остати у просторијама ако на захтев њиховог корисника не предочи писмено овлашћење којим доказује своја овлашћења.

Члан 22.

Активности из члана 20. и 21. не ограничавају се ни по ком другом закону, осим до мере у којој други закон изричито искључује активности из члана 20. и 21.

Члан 23.

Ако лице добије информацију у току обављања функције главног ревизора, не сме ту информацију преносити, осим у сврху коју закон даје главном ревизору.

Осетљиве информације које се не дају у јавном извештају су:

- ако главни ревизор сматра да су те информације поверљиве информације, и

- ако надлежни функционер изда главном ревизору потврду у којој изјављује да су те информације, по мишљењу функционера органа или организације, поверљиве информације.

Јавни извештај значи извештај који ће се презентирати Скупштини, док поверљиве тј. осетљиве информације значе било које информације чије би објављивање било у супротности с јавним интересима у смислу сигурности, одбране, међународних и унутрашњих односа или које прејудуцирају заштитене економске интересе било којег појединца или органа, какви су усвојени у уобичајеној економској пракси.

Члан 24.

Комисија за привреду и финансије Скупштине контролише јавне извештаје.

Члан 25.

Комисија за привреду и финансије Скупштине може именовати независног контролора квалитета који врши преглед рада Главне службе за ревизију да би утврдио да ли је тај рад у складу са законом, одобреним стандардима ревизије и међународно прихватљивим квалитетом ревизије.

Контролор квалитета именован по овом члану може бити међународно призната организација или појединац са стручношћу у раду Главне службе за ревизију. Да би обављао свој рад, контролор квалитета може прегледати документацију и материјале које има главни ревизор, разговарати са особљем за ревизију, пратити их при обављању ревизије или проводити неке друге истражне радње које буде сматрао неопходним.

Комисија за привреду и финансије Скупштине има иста овлашћења прикупљања информација и подлеже истим одредбама о тајности које се примењују на главног ревизора.

Члан 26.

Контролор квалитета након извршене контроле квалитета:

- доставља комисији за привреду и финансије извештај о контроли квалитета послова ревизије који садржи закључке и препоруке за деловање,

- у сваком извештају, осим првог, контролор квалитета даје коментар о томе у којој мери су проведене препоруке из ранијих извештаја о контроли квалитета,

- доставља главном ревизору извештај у форми нацрта, при чему главни ревизор може дати у року од 15 дана своје примедбе на тај извештај, које контролор треба узети у обзир при изради коначног извештаја.

Комисији за привреду и финансије доставља коначни извештај о контроли квалитета Скупштини.

Члан 27.

За непридржавање одредби датих у члановима 19, 20. и 22. овог закона одговорном лицу изреће се за прекршај новчана казна од 500 КМ до 10.000 КМ.

Члан 28.

Сви извештаји које главни ревизор презентира Скупштини у складу са одредбама овог закона требају бити објављени у билтену Главне службе за ревизију.

Члан 29.

Обавештајне или агенције за заштиту, успостављене у складу са законом, затим компаније које се воде у сврхе обавештајних или агенција за заштиту, основане у складу са законом подлежу контроли која је прописана посебним законима.

Члан 30.

Влада може донети прописе и мишљења која регулишу питања која се овим законом захтевају и допуштају, и чије прописивање је неопходно или од користи за провођење или омогућавање провођења овог закона.

Члан 31.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 01-601/99
15. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

485

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН О СУДСКИМ ТАКСАМА

1 - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

У поступку пред судовима плаћају се судске таксе (у даљем тексту: таксе) по одредбама овог закона и Таксена тарифа која је његов саставни део.

Члан 2.

Таксе прописане овим законом плаћају лица по чијем предлогу или у чијем интересу се предузимају радње у овом поступку, за који је овим законом утврђено плаћање таксе.

За поднеске и за записнике који замењују поднеске таксу је дужно да плати лице које их подноси, односно лице на чији захтев се саставља записник.

За одлуку првостепеног суда таксу је дужан да плати тужилац, односно предлагач, а за судско поравнање таксу су дужне да плате обе стране, уколико у поравнању није другачије уговорено.

За одлуку другостепеног суда и за одлуку по ванредном правном средству, судску таксу је дужан да плати подносилац жалбе, односно лице у чијем интересу је покренут поступак по ванредном правном средству.

Када су, у складу са одредбама овог закона, таксу дужна да плате два или више лица заједно, њихова обавеза је солидарна.

Лица из ст. 1. до 5. овог члана су таксени обвезници у смислу овог закона.

Члан 3.

Обавеза плаћања таксе (у даљем тексту: таксена обавеза) настаје:

1) за поднеске (тужбе, одговоре на тужбе, жалбе и друга правна средства) - када се предају суду, односно када се изврши обрачун таксе, ако њен износ зависи од вредности предмета спора, а за поднеске предате на записник - када је записник састављен;

2) за судске преписе - када се затраже од суда;

3) за судске одлуке - када се објаве, а ако странка није присутна објављивању или ако одлука није јавно објављена - када се странци или њеном заступнику достави препис одлуке;

4) судска поравнања - када се закључе;

5) за паушалну таксу у поступку расправљања заоставштине - када решење о наслеђивању постане правоснажно;

6) у поступку принудног поравнања, ликвидације и стечаја - када решење којим се одобрава закључење поравнања, односно одлука о деоби у поступку ликвидације, тј. одлука о главној деоби у поступку стечаја постану правоснажним;

7) за остале радње - када се затражи њихово предузимање.

Члан 4.

Такса се плаћа најкасније у року од 15 дана од дана настанка таксене обавезе, ако овим законом није другачије одређено.

Члан 5.

За поднеске и одлуке у управним споровима у стварима пензијског, инвалидског и здравственог осигурања, дечијег додатка, старатељства, усвојења и социјалне помоћи, такса се плаћа само ако тужба буде правоснажно одбијена или одбачена.

Таксена обавеза из става 1. овог члана настаје даном правоснажности одлуке којом је тужба одбијена или одбачена.

Члан 6.

Таксе предвиђене Таксеном тарифом плаћају се у судским таксеним маркама или у готовом новцу.

Таксене марке лепе се на поднеску или на судском спису и поништавају се игличастим штамбиљем који буши таксену марку тако да на њој пише: „поништено” или округлим штамбиљем суда.

Такса у износу до 500 КМ по правилу се плаћа у судским таксеним маркама, а може се платити и у готовом новцу, док се такса у износу преко 500 КМ, увек плаћа у готовом новцу.

Таксени обвезник таксу у готовом новцу плаћа тако што износ таксе уплаћује на прописани рачун и потврду о уплати прилаже уз поднесак за који је такса плаћена. Када се подноси потврда о плаћеној такси за судску одлуку, таксени обвезник је дужан да на њој означи број одлуке за коју се такса плаћа.

Члан 7.

Недовољно плаћена или неплаћена такса не задржава ток судског поступка, ако овим законом није другачије одређено.

Ако таксени обвезник захтева, суд је дужан да прими поднеске који нису таксирани или су недовољно таксирани.

У случајевима из ст. 1. и 2. овог члана такса се уплаћује у складу са одредбама члана 37. овог закона.

Члан 8.

Наплата таксе застарева у року од три године по истеку календарске године у којој је настала таксена обавеза.

II - ОСЛОБАЂАЊЕ ОД ПЛАЋАЊА ТАКСЕ

Члан 9.

Од плаћања таксе ослобођени су Република Српска, државни органи, органи територијалне и локалне самоуправе, организације Црвеног крста, као и издржавана лица у поступцима у вези законског издржавања.

Таксе за поднеске и радње не плаћају лица која Републици Српској, социјално-хуманитарним, научним или културним организацијама, установама или фондацијама поклањају своју имовину или се у њихову корист одричу права својине на непокретности или им без накнаде уступају друга стварна права на непокретности.

Страна држава је ослобођена плаћања таксе ако је то предвиђено међународним уговором или под условом узајамности.

У случају сумње о постојању узајамности мишљење даје Министарство правде.

Члан 10.

Суд може ослободити таксеног обвезника од плаћања таксе ако би плаћањем таксе, имајући у виду висину средстава из којих се обвезник и чланови његовог домаћинства издржавају, та средства била у толикој мери умањена да би тиме била угрожена њихова социјална сигурност.

Одлуку из става 1. овог члана доноси првостепени суд на предлог таксеног обвезника. Пре доношења одлуке, суд ће оценити све околности, а нарочито ће узети у обзир вредност меродавну за наплату таксе, укупан приход таксеног обвезника и чланова његовог домаћинства, број лица која таксени обвезник издржава.

Под домаћинством се, у смислу овог закона, подразумева заједница живота, привређивања и трошења остварених прихода.

Издржавана лица, у смислу овог закона су:

1) малолетна лица, односно усвојеници,

2) лица, односно усвојеници на редовном школовању или на ванредним студијама, ако су незапослени - до навршене 26 године живота,

3) унуци, без родитеља и ако живе у домаћинству са обвезником,

4) брачни друг, и

5) родитељи, односно усвојиоци.

Члан 11.

Висину прихода таксеног обвезника суд утврђује на основу уверења надлежног органа, односно других доказа које таксени обвезник поднесе о свом имовном стању.

Уверење из става 1. овог члана садржи податке о висини прихода таксеног обвезника и чланова његовог домаћинства, као и о другим изворима прихода и уопште о имовном стању лица коме се издаје уверење.

Уверење из става 1. овог члана служи као доказ за ослобађање од плаћања таксе само ако од његовог издржавања до подношења предлога за ослобађање није протекло више од шест месеци.

Уверење из става 1. овог члана подноси таксени обвезник уз предлог за ослобађање од плаћања таксе.

Суд може по службеној дужности прибавити и проверити потребне податке о имовном стању таксеног обвезника и чланова његовог домаћинства, а може о томе саслушати и противну странку.

Против решења суда којим се усваја предлог за ослобађање од плаћања таксе није дозвољена жалба.

Члан 12.

Страни држављанин ослободиће се од плаћања таксе ако је то предвиђено међународним уговором или под условом узајамности.

У случају сумње о постојању узајамности мишљење даје министарство надлежно за послове правде.

Члан 13.

Ослобађање од плаћања таксе дато у парничном, ванпарничном и кривичном поступку, као и у поступку у управним споровима важи и у поступку извршења одлука донетих у тим поступцима, ако се извршење захтева у року од три месеца по правоснажном окончању поступка.

Ослобађење од плаћања таксе у ванпарничном и извршном поступку важи и у парничном поступку који настане у току и поводом ванпарничног и извршног поступка.

Члан 14.

Решење о ослобађању од плаћања таксе односи се на све таксе по одговарајућем предмету без обзира када је настала таксена обавеза.

Уколико је покренут поступак за наплату таксе за поднеске, радње и исправе за које је таксена обавеза настала пре доношења решења из става 1. овог члана, поступак ће се обуставити, а такса која је била наплаћена ће се вратити.

Члан 15.

Суд може у току поступка укинути решење о ослобађању од плаћања таксе ако утврди да је таксени обвезник у стању да плати таксу, а том приликом ће одлучити да ли ће обвезник у потпуности или делимично платити таксе од којих је био раније ослобођен.

Члан 16.

Ако судски поступак траје дуже од две године лице ослобођено од плаћања таксе дужно је да по истеку друге и сваке следеће године трајања поступка поднесе ново уверење о свом имовном стању.

Члан 17.

Старалац одсутног лица чије је боравиште непознато, старалац имовине чији је сопственик непознат, као и привремени заступник странке кога суд постави у поступку, нису дужни да плаћају таксе за лице које заступају.

Наплата таксе у случајевима из става 1. овог члана врши се из имовине лица које је заступано.

Неплаћене таксе суд ће уносити у попис такса и по завршетку поступка поступиће као у случају из члана 37. став 3. овог закона када лице не присуствује судској радњи за коју је дужно да плати таксу.

Члан 18.

Ослобађење од плаћања таксе користи само лицу коме је то ослобађење признато.

Када више лица заједнички предају поднесак или заједно предузму радњу у поступку, а једно или више њих је ослобођено од плаћања таксе, лице које није ослобођено дужно је да плати таксу као да нема ослобођених од плаћања таксе, осим у случајевима формалног супарничарства.

Члан 19.

Ако у парничном, извршном или кривичном поступку по приватној тужби лице ослобођено од плаћања таксе успе у поступку, таксе коју би оно било дужно да плати да није било ослобођено, платиће странка која не ужива ослобађање и то у сразмери у којој је ослобођена странка успела у поступку.

Ако се између странке ослобођене од плаћања таксе и странке која није ослобођена закључи поравнање, таксу коју би требало да плати ослобођена странка платиће странка која није ослобођена.

Члан 20.

Када у поступку пред судом учествују на једној страни лице које је ослобођено од плаћања таксе, а на другој лице које није ослобођено, суд је дужан да води попис такса које би требало да плати ослобођено лице.

Попис такса се закључује по завршетку поступка. Ако се поступак заврши на начин предвиђен чланом 19. овог закона суд ће сходно члану 37. овог закона издати налог за плаћање таксе који се доставља лицу да плати таксу одмах по окончању поступка.

III - УТВРЂИВАЊЕ ВРЕДНОСТИ РАДИ НАПЛАТЕ ТАКСЕ

1. У парничном поступку

Члан 21.

У парничном поступку таксе се плаћају према вредности предмета спора.

Ако овим законом није другачије одређено, одредбе прописа о парничном поступку на основу којих се утврђује вредност спора ради одређивања стварне надлежности и састава суда примењују се и приликом одређивања вредности спора ради наплате таксе.

Вредност предмета спора ради наплате таксе утврђује се према вредности коју предмет спора има у време подношења тужбе.

Под вредношћу предмета спора у смислу става 2. овог члана подразумева се вредност гласног захтева.

Члан 22.

Ако се једном тужбом обухвати више захтева против туженог, без обзира да ли се сви захтеви заснивају на истом чињеничном и правном основу или не, вредност предмета спора ради наплате таксе одређује се према збиру вредности свих захтева.

У случају формалног супарничарства - ако више лица поднесе једну тужбу или ако је више лица тужено једном тужбом, а предмет спора су захтеви, односно обавезе исте врсте који се заснивају на битно истоврсном чињеничном и правном основу, вредност предмета спора ради наплате таксе одређује се према вредности сваког појединог захтева.

Члан 23.

Ако тужилац једном тужбом обухвати два или више тужених и тражи да тужбени захтев буде усвојен према следећем туженом за случај да не буде усвојен према ономе који је у тужби наведен пре њега или ако према сваком од њих поставља исти захтев или ако према појединим од њих истиче различите захтеве који су у међусобној вези, вредност предмета спора ради наплате таксе одређује се према захтеву чија је вредност већа.

Члан 24.

Ако је предмет спора право на законско издржавање или потраживање појединих износа законско издржавања, вредност предмета спора ради наплате таксе рачуна се према збиру давања за три месеца, ако се издржавање не тражи за краће време.

Члан 25.

Ако је предмет спора наследно право на целој заоставштини, као вредност предмета спора узима се вредност чисте заоставштине, а ако је предмет спора само један део заоставштине или одређена ствар из заоставштине, као вредност предмета спора узима се чиста вредност тог дела, односно ствари.

Члан 26.

Вредност предмета спора у својинским и државинским споровима о непокретностима и у споровима о праву коришћења непокретности, одређује се према тржишној вредности непокретности која је предмет спора, али не може бити мања:

1) за земљиште: од троструког износа катастарског прихода са земљишта;

2) за зграде или посебне делове зграда - од трогодишњег износа станарине, односно закупнине, а ако не постоји уговор којим се утврђује висина станарине, односно закупнине, та висина ће се утврдити према висини станарине, односно закупнине сличне зграде или посебног дела зграде у месту у коме се налази зграда.

Члан 27.

Као вредност предмета спора ради наплате таксе узима се:

1) у деобним парницама - вредност оног дела имовине који тужилац тражи да му се издвоји деобом из заједничке имовине;

2) у парницама у којима је предмет спора извршење какве радње или трпљење или нечињење или изјава воље или утврђење да постоји или не постоји неко право или правни однос или да се утврди истинитост или неистинитост какве исправе - износ који је тужилац означио у тужби али тај износ не може бити мањи од 50 КМ;

3) у парницама за поништење пресуде изабраног суда - износ који је странци досуђен, а ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност коју је тужилац означио у тужби, која не може бити мања од 50 КМ;

4) у парницама за проглашење престанка важности уговора о изабраном суду - износ од 50 КМ;

5) у споровима о отказу уговора о најму или закупу ствари, о отказу уговора о коришћењу стана или подстанарског уговора и у споровима за иселење из става - износ од 50 КМ;

6) у споровима о отказу уговора о закупу пословних просторија или по тужби за иселење из пословних просторија - једногодишњи износ закупнине - 50 КМ;

7) у споровима због сметања поседа - износ од 500 КМ;

8) у споровима ради утврђивања или оспоравања очинства - износ од 50 КМ;

9) у споровима ради утврђивања постојања или непостојања брака, поништења или развода брака - износ од 100 КМ;

10) у споровима о стварним и личним службеностима и о доживотној издржавању - износ од 100 КМ;

11) у споровима о утврђивању реда првенства потраживања у извршном поступку - висина потраживања, а највише 500 КМ.

Ако се заједно са бракоразводним спором или спором ради утврђивања очинства расправља и захтев за издржавање детета или брачног друга, наплаћиваће се само једна такса и то према вредности према којој се наплаћује такса за бракоразводни спор, односно за спор за утврђивање очинства.

Ако се у неком од поступака тражи обезбеђење доказа пре покретања парнице као вредност меродавна за наплату таксе узима се износ од 50 КМ.

Члан 28.

Ако се по одредбама чл. 21. до 27. овог закона не може утврдити вредност предмета спора, као вредност се узима износ од 50 КМ, без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

Члан 29.

Износ таксе коју је таксени обвезник дужан да плати обрачунава, у складу са одредбама овог закона, лице које одреди председник суда.

Контролу обрачунате и наплаћене таксе врши судија - председник већа који води поступак, односно овлашћено лице које предузима радње.

Контрола из става 2. овог члана врши се на тај начин што је суд дужан да по пријему тужбе на брз и погодан начин утврди вредност означену у тужби, као и на основу ње одређени износ таксе. Испитивање вредности спора суд ће предузети најкасније на припремном рочишту, а ако оно није одржано, на првом рочишту за главну расправу, пре почетка расправљања о главној ствари. Ако утврди да у тужби није означена одговарајућа вредност спора или ако утврди да такса није правилно обрачуната и наплаћена суд ће решењем одредити износ таксе, коју је таксени обвезник дужан да плати.

Када се ради о наплати таксе и тужени може поднети приговор да је у тужби вредност предмета спора превисоко одређена и тада ће суд решењем одредити вредност меродавну за наплату таксе и износ таксе коју је таксени обвезник дужан да плати.

Приговор из става 4. овог члана тужени може истаћи најкасније до завршетка припремног рочишта, а ако оно није одржано на првом рочишту за главну расправу, док се суд није упустио у расправљање.

Против решења из става 3. и 4. овог члана није дозвољена посебна жалба.

2. У извршном поступку

Члан 30.

У извршном поступку плаћа се такса према вредности захтева који треба извршити или обезбедити.

При утврђивању вредности захтева за наплату таксе сходно се примењују одредбе чл. 21. до 28. овог закона.

Парнични трошкови, односно трошкови поступка и споредна тражења узимају се у обзир само ако су сами за себе предмет захтева који треба извршити или обезбедити.

Ако је у извршном поступку претходила парница о истом захтеву, као вредност захтева за наплату таксе у извршном поступку узео се вредност предмета спора утврђена у парници, ако се не захтева мањи износ.

Члан 31.

Када поверилац не назначи вредност меродавну за наплату таксе, нити се она може утврдити на основу члана 30. овог закона, као вредност узима се износ од 50 КМ.

Члан 32.

У поступку извршења примењиваће се сходно одредбе члана 29. овог закона.

3. У управним и управно-рачунским споровима

Члан 33.

У управним и управно-рачунским споровима плаћа се такса према вредности предмета спора, ако је предмет спора проценљив.

Вредност проценљивог спора утврђује се сходно одредбама члана 21. до 28. овог закона.

Ако предмет спора није проценљив, као вредност се узима износ од 50 КМ.

Члан 34.

У поступку у управним и управно-рачунским споровима сходно се примењују одредбе члана 29. овог закона.

4. У осталим поступцима

Члан 35.

Када је у ванпарничном поступку, у земљишнокњижном поступку, у стечајном поступку и у поступку принудног поравнања за плаћање таксе меродавна вредност захтева, за њено утврђење ће се сходно примењивати одредбе члана 21. до 28. овог закона, ако у Таксеној тарифи није другачије одређено.

5. Према вредности у току поступка

Члан 36.

Првобитно утврђена вредност остаје као основ за плаћање таксе, без обзира да ли се та вредност променила у току поступка.

Ако се у смислу члана 29. овог закона утврди нова вредност, као основ за плаћање таксе узима се та нова вредност и то од дана када се решење суда о томе саопшти странкама.

Када се вредност промени због преиначења захтева или због тога што је захтев делимично решен, као вредност за плаћање таксе узима се промењена вредност и то за све поднеске и радње учињене после такве промене.

Ако је изјаву о промени вредности странка дала у поднеску и такса за тај поднесак плаћа се по промењеној вредности.

Ако се правним леком, односно приговором против платног налога или решења о извршењу одлука побије само у једном делу, за плаћање таксе за правни лек, односно приговор узима се вредност само побијаног дела.

Ако правни лек улажу обе странке, такса за правни лек одређује се посебно за сваку странку према вредности оног дела одлуке који се правним леком побија.

У статусним споровима, у споровима за утврђивање и у споровима у којима се тужбени захтев не односи на новчани

износ, за плаћање таксе за правни лек, меродавна је вредност према којој је плаћена такса за тужбу.

За правни лек који се улаже само против одлуке о трошковима поступка или одлуке о споредним тражењима, такса се плаћа само према износу трошкова поступка или износа споредних тражења.

IV - ПОСТУПАК ЗА НАПЛАТУ НЕПЛАЋЕНЕ ТАКСЕ

Члан 37.

Ако странка присуствује судској радњи за коју је дужна да плати таксу, а не плати је одмах, суд ће је упозорити да је дужна да таксу плати у року од 15 дана и упозориће је на последице неплаћања таксе (члан 40.). На судском спису ће се назначити да је извршено ово упозорење.

На начин из става 1. овог члана поступиће се и када странка предаје непосредно суду поднесак који није таксиран или је недовољно таксиран, а на поднеску и на судском спису ће се назначити да је странка упозорена на последице неплаћања таксе у року.

Ако странка не присуствује судској радњи за коју је дужна да плати таксу, суд ће јој послати налог да плати таксу коју дугује у року од 15 дана од дана доставе налога и упозориће је на последице неплаћања таксе у року.

За поднесак примљен преко поште, а за који такса није плаћена или је плаћена недовољно, суд ће подносиоцу послати опомену да плати таксу у року од 15 дана од дана доставе опомене и упозориће је на последице неплаћања таксе у року.

Уколико странка у поступку има пуномоћника, налог, односно опомена за плаћање таксе из ст. 2, 3. и 4. овог члана доставиће се њеном пуномоћнику.

Члан 38.

Ако укупан износ такса које је таксени обвезник дужан да плати премашује 1/3 његових месечних примања, суд може, на захтев таксеног обвезника, решењем одредити да таксену обавезу измири у ратама и то највише у три месечне рате.

Члан 39.

Када је таксу дужно да плати лице које има пребивалиште или боравиште у иностранству, без обзира да ли је држављанин Републике Српске или страни држављанин, или ако је таксу дужно да плати правно лице које има седиште у иностранству, а таксу није платило у тренутку настанка таксене обавезе, суд ће водити попис неплаћених такса и по завршетку поступка издаће налог за плаћање таксе у смислу члана 37. став 3. овог закона, с тим да рок за плаћање таксе не може бити краћи од 30 ни дужи од 90 дана.

Члан 40.

Ако таксени обвезник не плати таксу у року одређеном у члану 37. овог закона, суд ће у даљем року од 15 дана о неплаћеној такси обавестити орган надлежан за послове јавних прихода на подручју на коме се налази пребивалиште, односно седиште таксеног обвезника, ради наплате таксе принудним путем, а на спису ће забележити да је наведени орган обавештен о неплаћеној такси. Уз обавештење суд је дужан да приложи доказ о томе да је обвезнику упућен налог, односно опомена о плаћању таксе.

Ако се ради о неплаћеној такси у смислу члана 39. овог закона, суд ће обавештење из става 1. овог члана доставити органу надлежном за послове јавних прихода на подручју на коме се налази било каква имовина таксеног обвезника.

По пријему обавештења у смислу ст. 1. или 2. овог члана надлежни орган ће донети решење којим ће таксеном обвезнику наложити да у року од 15 дана од дана пријема решења плати дуговану таксу као и износ од 50% висине те таксе на име казнене таксе. Ако таксени обвезник у датом року не плати дуговану и казнену таксу, приступиће се принудној наплати.

Казнена такса из става 3. овог члана не може бити мања од двоструког износа најниже таксе прописане Таксеном тарифом.

Члан 41.

Када је таксени обвезник предузеће или друго правно лице суд ће решењем утврдити износ неплаћене таксе и износ казнене таксе и решење ће ради извршења доставити служби надлежној за послове платног промета код које се води рачун таксеног обвезника.

Против овог решења из става 1. овог члана предузеће или друго правно лице може изјавити жалбу у року од 15 дана од дана достављања решења. Жалба не задржава наплату таксе.

Није дозвољена жалба ако је решење из става 1. овог члана донео Врховни суд.

Члан 42.

Ако износ неплаћене таксе у једном предмету по извршењу свих радњи, односно по правоснажности предмета не прелази износ најниже таксе која се плаћа за тужбу у парничном поступку, суд неће покретати поступак за принудну наплату таксе.

V - ПОВРАЋАЈ ТАКСЕ

Члан 43.

Лице које је платило таксу коју уопште није било дужно да плати или је платило таксу у износу већем од прописаног, као и лице које је платило таксу за судску радњу, а та радња из било ког разлога није извршена, има право на повраћај таксе.

Лице које је платило таксу за судску радњу која није извршена има право да тражи повраћај таксе за неизвршену радњу, али не и за поднесак којим је захтевало њено извршење.

Члан 44.

Захтев за повраћај таксе подноси се суду који је решавао у првом степену и то у року од 90 дана од дана када је такса погрешно плаћена, односно од дана сазнања да судска радња није извршена, а најкасније у року од годину дана од дана када је такса плаћена.

Члан 45.

Захтев за повраћај таксе, заједно са својим мишљењем и потребним списима суд ће доставити органу надлежном за послове јавних прихода.

Надлежни орган из става 1. овог члана доноси решење о повраћају таксе плаћене у готовом новцу, као и решење о повраћају таксе плаћене у таксеним маркама.

Члан 46.

Ако у поступку у управним и управно-рачунским споровима управни акт по тужби буде поништен или ако у истом поступку одлука првостепеног суда по жалби буде преиначена или укинута, или ако се дозволи обнова поступка, такса за тужбу, односно жалбу ће се вратити странци на њен захтев, а у случају преиначења на захтев, странки ће се вратити и остале таксе плаћене у том спору.

Захтев за повраћај таксе подноси се у року од 90 дана од дана достављања одлуке из става 1. овог члана.

У случају повраћаја таксе из става 1. овог члана примењиваће се одредбе члана 43. до 45. овог закона.

Члан 47.

У поступку за повраћај таксе не плаћа се такса.

Члан 48.

Таксене марке издају се у апоенима од 5, 10, 20, 50 и 100 КМ.

Таксена марка израђује се на специјалној белој бездрвеној хартији у линијској заштити.

Величина таксене марке заједно са белим рубом износи 24 мм са 38 мм, а отисак марке има димензије 19 мм са 33 мм.

Члан 49.

Таксене марке имају следећи изглед:

1. У средњем делу отиска марке налази се грб Републике Српске, уоквирен стилизованом розетом, испод грба ознака вредности марке, а лево и десно од ознаке вредности - скраћеница за вредност „КМ”.

2. У горњем делу отиска марке одштампан је текст: „Република Српска, судска таксена марка“, ћирилицом.

3. Таксене марке јединствене емисије штампају се у плавој боји.

Министар правде даје одобрење организацији за штампање судских таксених марака.

VI - МАЛОПРОДАЈА ТАКСЕНИХ МАРАКА

Члан 50.

Малопродају таксених марака врше предузећа и друга правна лица као и физичка лица која самостално обављају делатност (у даљем тексту: овлашћени продајци), који су од Министарства правде, након подношења захтева, добили овлашћење за продају.

Члан 51.

Овлашћење из члана 50. овог закона садржи обавезе овлашћених продаваца у малопродаји таксених марака, посебно у односу на место, време и начин продаје.

Овлашћени продавац је дужан да малопродају таксених марака врши у складу са издатим овлашћењем.

Ако овлашћени продавац врши продају супротну ставу 2. овог члана министар правде доноси решење о престанку важења овлашћења за малопродају.

Члан 52.

Овлашћеном продавцу припада провизија од 5% од номиналне вредности износа купљених таксених марака.

VII - НАЧИН КОРИШЋЕЊА ДЕЛА СРЕДСТАВА ОД НАПЛАЋЕНИХ СУДСКИХ ТАКСА

Члан 53.

Све наплаћене таксе представљају буџетски приход.

VIII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 54.

За поднеске, радње и исправе по којима је таксена обавеза настала до дана ступања на снагу овог закона, а такса није плаћена, плаћаће се такса у складу са прописима и тарифом који су важили до његовог супања на снагу.

Ако је до ступања на снагу овог закона плаћена такса за радњу која ће се извршити после његовог ступања на снагу неће се плаћати нова такса по овом закону, нити ће се враћати више наплаћена такса.

Уколико по ступању на снагу овог закона виши суд укине одлуку нижег суда која је донета пре ступања на снагу овог закона, неће се плаћати такса за нову одлуку нижег суда.

Ако је у поступку, који до ступања на снагу овог закона није окончан, таксени обвезник ослобођен плаћања таксе, дато ослобађање важи и после ступања на снагу овог закона.

Члан 55.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о судским таксама („Службени лист СР БИХ”, бр. 21/77, 5/88, 4/89 и 22/90 и „Службени гласник српског народа у БиХ”, број 11/92) и Уредба о валоризацији судских такса („Службени гласник Републике Српске”, број 7/97).

Члан 56.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-594/99
15. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

ТАКСЕНА ТАРИФА

I - ПАРНИЧНИ И ИЗВРШНИ ПОСТУПАК

1. Поднесци

Тарифни број 1.

1. За тужбу, за противтужбу и за предлог за понављање поступка плаћа се према вредности предмета спора следећа такса:

- до 100 КМ вредност 10 КМ, преко 100 КМ до 1.000 КМ вредност 100 КМ;

- преко 1.000 КМ до 5.000 КМ вредност 300 КМ;

- преко 5.000 КМ до 50.000 КМ вредност 500 КМ;

- преко 50.000 КМ до 500.000 КМ, 1.000 КМ и 1% на сваких 1.00 КМ, али не више од 5.000 КМ.

2. За тужбу у споровима издржавања плаћа се такса у износу од 10 КМ.

3. За тужбу за утврђивање и оспоравање очинства плаћа се такса у износу од 10 КМ.

4. За тужбу којом се тражи развод брака, поништај брака, утврђивање постојања и непостојања брака и утврђивање да је брак закључен плаћа се такса од 100 КМ.

5. За тужбу због сметања поседа плаћа се такса у износу од 50 КМ.

6. За тужбу због иселења из стана и за отказ уговора о коришћењу стана плаћа се такса у износу од 50 КМ.

7. За тужбу због отказа уговора о најму или закупу ствари, за тужбу о отказу уговора о закупу пословних просторија плаћа се такса у износу од 100 КМ.

8. За предлог да се дозволи извршење или обезбеђење или изда привремена мера, за приговор против платног налога, за предлог за повраћај у пређашње стање или за предлог за обезбеђење доказа, за одговор на тужбу или ревизију, плаћа се половина из тачке 1. овог тарифног броја.

9. За жалбу или ревизију против пресуде и за жалбу против решења у споровима због сметања поседа, плаћа се двострука такса из става 1. овог тарифног броја.

10. За жалбу или ревизију против решења, плаћа се такса из става 1. овог тарифног броја.

Напомена:

1. За тужбу у којој је стављен предлог за издавање платног налога плаћа се половина таксе из тачке 1. овог тарифног броја.

2. За поднесак примљен на записник код суда, као и за поднесак примљен на записник у току расправе, плаћа се такса предвиђена за односни поднесак.

Не плаћа се посебна такса за преписивање из тарифног броја 29. ове тарифе, ако је записник требало саставити у више примерака.

3. Кад је већ у тужби стављен предлог за издавање привремене мере, односно наредбе или када се у жалби стави предлог за повраћај у пређашње стање, плаћа се, поред таксе на тужбу, односно жалбу и такса за односни предлог.

4. За предлог да се дозволи извршење или обезбеђење или да се изда привремена мера, односно наредба, плаћа се једна такса и кад се предлози истовремено или накнадно више средстава извршења, односно обезбеђења.

5. Ако је у ком од поднесака наведених у овом тарифном броју стављен захтев за упис у земљишне књиге, неће се наплаћивати и такса предвиђена за поднесак којим се тражи упис у земљишну књигу.

6. За предлог за поравнање плаћа се такса.

7. За предлог којим се даје отказ уговора о закупу пословних просторија, плаћа се половина таксе из става 1. овог тарифног броја.

8. За предлог да се призна одлука иностраног суда у статусним стварима, односно утврди да је одлука страног суда подобна за извршење плаћа се такса у износу од 100 КМ, а на жалбу против решења донесеног 100 КМ.

9. За жалбу против решења првостепеног суда плаћа се такса само ако се жалбом побија решење које подлеже плаћању таксе по тарифном броју 2.

10. За жалбу против решења којим се усваја или одбија предлог за повраћај у пређашње стање плаћа се половина таксе из става овог тарифног броја, али не више од 200 КМ.

11. За поднеске који нису наведени у овом тарифном броју, као и за прилоге уз поднеске, не плаћа се такса.

2. Одлуке

Тарифни број 2.

1. За првостепену пресуду плаћа се такса према таксеној основици из става 1. тарифног броја 1.

2. За пресуду због изостанка као и за пресуду на основу признања донесену најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу, ако припремно рочиште није одржано, плаћа се половина таксе из става 1. овог тарифног броја.

3. За решење о одбацивању тужбе које се доноси по члану 228. став 2. Закона о парничном поступку или у току првостепеног поступка, плаћа се половина таксе из става 1. овог тарифног броја, али највише до 200 КМ.

4. За решење о издавању платног налога, плаћа се половина таксе из става 1. овог тарифног броја.

5. За решење о предлогу за дозволу извршења или обезбеђења за решење о издавању привремене мере, односно наредбе, плаћа се половина таксе из става 1. овог тарифног броја.

6. Ако је у току парнице донесена делимична пресуда плаћа се такса према вредности захтева у коме је одлучено.

7. Такса за коначну одлуку плаћа се према вредности остатка спорног предмета који није обухваћен делимичном пресудом.

8. Такса за издавање платног налога урачунава се у таксу за одлуку суда која буде донесена поводом приговора против платног налога, односно у таксу за поравнање ако се спор не заврши пресудом.

9. Такса за одлуку по предлогу за издавање привремене мере односно наредбе, као и такса за одлуку поводом жалбе у којој је стављен предлог за издавање платног налога (члан 446. и 447. Закона о парничном поступку) плаћа се приликом подношења предлога, односно тужбе.

10. Такса из тачке 3. овог тарифног броја не плаћа се за решење о одбацивању тужбе које се донесе у току претходног испитивања тужбе (члан 383. Закона о парничном поступку).

11. За пресуду суда првог степена која је донесена у вези са противтужбом плаћа се такса као да је о противтужби посебно расправљано.

12. Ако је више парница спојено ради заједничког расправљања, такса за пресуду плаћа се посебно за сваку парницу, као да не постоји спајање више парница.

Напомена:

1. Обавеза плаћања таксе за првостепену одлуку не зависи од тога да ли је одлука постала правоснажна.

2. За одлуке које нису наведене у овом тарифном броју не плаћа се такса.

3. Ако виши суд укине одлуку и предмет упути на ново расправљање, плаћена такса за укинуту одлуку урачунава се у таксу за нову одлуку или за поравнање. Исто тако, урачунава се такса плаћена за првостепену одлуку која је укинута поводом усвајања предлога за повраћај у пређашње стање или предлога за понављање поступка у таксу за нову одлуку која буде донета после повраћаја у пређашње стање, односно понављања поступка. У случају урачунавања, ако је такса плаћена за прву одлуку већа од таксе коју треба платити за другу одлуку или за поравнање неће се враћати разлика између ових такса.

4. За допуноску пресуду или решење неће се плаћати такса ако је за одлуку која је допуњена плаћена такса према пуној вредности спора. Такође се неће плаћати такса за доношење одлуке којом се врши накнадна исправка раније донете одлуке.

5. Ако је у току парнице донета међупресуда, плаћа се такса на пуни износ вредности предмета спора. У таквом случају неће се плаћати такса за коначну одлуку која буде донета после међупресуде.

6. Ако је у току парнице донета делимична пресуда, плаћа се такса према вредности захтева о коме је одлучено. За коначну одлуку плаћа се такса према вредности остатка спорног предмета који није обухваћен делимичном пресудом.

7. Такса за платни налог урачунава се у таксу за одлуку суда која буде донета поводом приговора против платног

налога већа од таксе за плаћену одлуку по предлогу за издавање платног налога, односно налога за иселење из пословних просторија, наплатиће се разлика, а ако је мања, разлика се неће враћати.

8. Такса за одлуку по предлогу за извршење, односно обезбеђење, као и такса за одлуку поводом тужбе у којој је стављен предлог за издавање платног налога, плаћа се приликом подношења предлога, односно тужбе.

9. За решење о извршењу или обезбеђењу, плаћа се једна такса, без обзира да ли је одлучено о више средстава извршења, односно обезбеђења и без обзира да ли је истовремено или накнадно.

10. За првостепену пресуду која је донета у вези са противтужбом плаћа се такса као да је о противтужби посебно расправљано.

11. Ако је више парница спојено ради заједничког расправљања, такса за пресуду плаћа се посебно за сваку парницу, као да не постоји спајање више парница.

12. У споровима из радног односа запослени плаћа таксу по овом тарифном броју само ако се захтев односио на новчано потраживање.

3. Судско поравнање

Тарифни број 3.

За судско поравнање у току првостепеног поступка плаћа се такса у вредности од 10 КМ, без обзира на вредност спора.

Напомена:

1. Ако је међу пресудом одлучено о основу захтева, а по том се закључи поравнање о износу захтева не плаћа се такса за поравнање.

2. За први препис записника о поравнању који се издаје странки, на њен захтев, не плаћа се такса.

3. Ако је предмет поравнања непроцењив, за поравнање се плаћа износ од 100 КМ.

II - ВАНПАРНИЧНИ ПОСТУПАК

А - Опште одредбе

Тарифни број 4.

За предлог којим се покреће поступак у ванпарничној ствари плаћа се такса у износу од 10 КМ.

Напомена:

1. Такса из овог тарифног броја плаћа се у ванпарничним поступцима који нису предвиђени у тарифним бројевима 7-12 ове таксене тарифе.

2. У свим ванпарничним поступцима сходно се примењују одредбе из напомене број 5. и 11. уз тарифни број 1.

Тарифни број 5.

1. За одлуку суда у ванпарничној ствари плаћа се такса у износу од 10 КМ.

2. У свим ванпарничним поступцима примењиваће се сходно одредбе напомена 1, 2. и 3. уз тарифни број 2.

3. Ако се одлука односи на лице нестало у рату не плаћа се такса за одлуку суда, као ни такса из тарифног броја 4.

Тарифни број 6.

За судско поравнање у свим ванпарничним стварима не плаћа се такса.

Тарифни број 7.

1. За жалбу против одлуке суда првог степена у ванпарничној ствари уколико наредним ставом овог тарифног броја није за поједине ванпарничне ствари другачије одређено плаћа се 10 КМ.

2. За жалбу против:

- одлуке о предлогу да се проведе деоба заједничке имовине, плаћа се износ од 50 КМ,

- одлуке о предлогу за уређење међа плаћа се износ од 50 КМ.

Напомена:

1. Одредбе напомене 1. и 3. уз тарифни број 2. примењиваће се сходно и у ванпарничном поступку.

Б-Посебне одредбе за поједине врсте ванпарничног поступка**1. Поступак за расправљање заоставштине****Тарифни број 8.**

На расправљање заоставштине плаћа се такса према вредности чисте заоставштине и то:

- до 5.000 КМ вредности 50 КМ,
- преко 5.000 КМ до 20.000 КМ вредности 100 КМ,
- преко 20.000 КМ до 100.000 КМ вредности 500 КМ,
- преко 100.000 КМ до 500.000 КМ вредности 1.000 КМ,
- за сваких започетих 1.000 КМ преко 500.000 КМ још 1%, а највише 3.000 КМ.

Напомена:

1. Такса се плаћа само ако је поступак за расправљање заоставштине завршен доношењем решења о наслеђивању.

2. Таксу плаћају наследници у сразмери наследних делова.

3. Приликом утврђивања чисте вредности заоставштине одбиће се оставиочеве дугови, трошкови сахране оставиоца, легати и други терети, трошкови пописа и процене заоставштине и други трошкови.

4. Не плаћа се посебна такса за деобу наследства ако наследници споразумно предложе деобу и споразум о деоби буде унесен у решење о наслеђивању.

5. За забележбу првенственог реда и укњижбу уступања првенства као и за остале забележбе заоставштине плаћа се такса.

2. Састављање и чување тестаментa**Тарифни број 9.**

1. За састављање судског тестаментa плаћа се такса у износу од 50 КМ.

2. За чување тестаментa у суду и за опозивање тестаментa пред судом плаћа се такса у износу од 20 КМ.

3. За враћање тестаментa који се налази на чувању у суду, плаћа се такса у износу од 10 КМ.

Напомена:

1. Такса из тачке 1. и 2. овог тарифног броја плаћа се без обзира да ли је тестамент састављен, односно опозван у судској згради или изван судске зграде.

2. За враћање тестаментa који се замењују плаћа се такса по тачки 3. овог тарифног броја.

3. Не плаћа се такса по овом тарифном броју:

- за чување тестаментa, када се врши замена тестаментa који се чува,
- за чување исправа о усменом тестаменту,
- за узимање изјава сведока усменог тестаментa о вољи завештаоца,
- за опозивање тестаментa пред судом ако се каснијим тестаментом опозове ранији и уједно саставља нови тестамент.

3. Поступак за деобу**Тарифни број 10.**

За предлог да се проведе деоба заједничке имовине плаћа се такса у износу од 50 КМ.

4. Поступак за уређење међа**Тарифни број 11.**

За предлог за уређење међа плаћа се такса у износу од 50 КМ.

5. Оверивање потписа, рукописа, преписа и превода**Тарифни број 12.**

1. За поднесак којим се тражи овера потписа, рукописа и преписа плаћа се такса у износу од 5 КМ.

2. За оверу сваког потписа (рукознака) плаћа се такса у износу од 10 КМ.

3. За оверу преписа плаћа се такса за први полутабац 5 КМ, а за сваки следећи полутабац износ од 1 КМ.

4. За оверу рукописа плаћа се такса за први полутабац 5 КМ, а за сваки следећи нови полутабац износ од 1 КМ.

5. За оверу потписа судског тумача на преводима плаћа се такса у износу од 10 КМ.

6. За оверу потписа на пуномоћју плаћа се такса у износу од 10 КМ.

7. За оверу потписа на уговорима о промету непокретности плаћа се такса у износу од 100 КМ, а осталих уговора у износу од 50 КМ.

8. За поднесак, односно оверу продужења рока важења уговора плаћа се 50% од износа таксе из тачке 2. овог тарифног броја.

Напомена:

1. Потпис на исправи коју издаје државни орган, потписи овлашћених лица за потписивање фирми или правног лица сматра се као један потпис, ако су прописима или правилима овлашћена за потписивање два или више лица.

2. За поднесак којим се тражи овера потписа (рукознака) на исправи плаћа се једна такса, без обзира колико се потписа (рукознака) на исправи оверава.

3. Када странка преда суду, у току поступка, прост препис исправе на којој радник суда својим потписом потврди да је видео изворник, за такву потврду не плаћа се такса.

4. За оверу потписа (рукознака) и печата плаћа се једна такса.

5. Ако се једним поднеском тражи овера потписа (рукознака) на више исправа плаћа се такса на поднесак онолико пута колико има исправа или рукописа.

6. Под полутабаком подразумева се лист хартије од две стране нормалне канцеларијске величине. Започети полутабац рачуна се као цели.

7. Када је вредност уговора процењива или није у уговору означена, за оверу потписа на уговору плаћа се двострука такса из тачке 7. овог тарифног броја.

8. Ако се оверава потпис исправе писан на страном језику, плаћа се двострука такса из тачке 3. овог тарифног броја.

9. За оверу потписа на пуномоћју, односно уговору плаћа се једна такса, без обзира да ли се оверава један или више потписа.

10. За поднесак којим се тражи оверивање исправа потребних за остваривање права из социјалног осигурања у иностранству, као и за оверивање тих исправа, плаћа се такса у износу од 10 КМ.

III - ЗЕМЉИШНО-КЊИЖНИ ПОСТУПАК**1. Поднесци****Тарифни број 13.**

За поднесак којим се тражи упис права власништва, упис или брисање укњижбе, забележбе или предбележбе као и упис права управљања или права коришћења на некретностима у државној својини, плаћа се такса у износу од 50 КМ.

Напомена:

1. Ако се једним поднеском тражи упис или брисање права код више судова или кад у случају заједничког заложног права, треба провести уписе и у споредним улошцима и код разних судова, без обзира што странке у свом поднеску изричито не траже те уписе, плаћа се такса онолико пута колико има судова код којих упис и брисање треба извршити.

2. Не плаћа се такса из овог тарифног броја у стварима наведеним у напомени 6. ал. 3, 6, 7, 9, 12, 13. и 14. уз тарифни број 14.

2. Упис**Тарифни број 14.**

1. За укњижбу или за предбележбу права власништва, ако правни посао или основ стицања непокретности на основу чега се има извршити упис не подлеже порезу на промет непокретности права, плаћа се такса у износу од 100 КМ.

2. За укњижбу или предбележбу права власништва по основу уговора о поклону и стварног права стеченог по основу уговора о поклону и стварног права стеченог по основу доспелости плаћа се такса у износу од 50 КМ.

3. За укњижбу или предбележбу стварних права и њима једнаких права, изузев права из тач. 1. и 2. овог тарифног броја, плаћа се на име таксе:

- ако је предмет права процењив 50 КМ,
- ако је предмет права непроцењив од 25 КМ,
- за упис права управљања на зградама и другим непокретностима од 10 КМ.

4. За забележбу принудне управе и дозволу принудне продаје, ако за исту тражбину већ није уписано založno право на непокретностима, плаћа се на име таксе 25 КМ.

5. За забележбу првенственог рада и укњижбу уступања првенства, као и за остале забележбе плаћа се такса у износу од 10 КМ.

Напомена:

1. Таксу за упис дужно је платити лице у чију се корист врши упис. Ако упис тражи лице чије се право ограничава, оптерећује, укида или преноси на друго лице, јамчи и ово за плаћање таксе солидарно са лицима у чију се корист упис врши.

2. Такса за уписе плаћа се и кад се упис врши по службеној дужности, ако се не ради о упису који је ослобођен од таксе.

3. Ако се на основу једног захтева уписује више права у корист једног лица код истог суда, такса се плаћа онолико пута колико се уписа тражи.

4. Такса за упис плаћа се и кад се упис врши у току парничног, ванпарничног или извршног поступка.

5. За забележбу првенственог реда и укњижбу уступања првенства, као и за остале забележбе, измене, враћа се и на захтев целокупно плаћена такса, односно њен сразмерни део.

6. Не плаћа се такса из овог тарифног броја за:

- упис оправдања предбележбе,
- потпуно или делимично брисање неког уписаног права,
- службене радње у поступку уређења, оснивања и исправљања земљишних књига, осим ако је грешка настала кривичном титулара права, у поступку усклађивања земљишних књига са фактичким стањем, као и у поступку за обнављање земљишних књига уколико се веродостојном исправом утврди да је упис пре био проведен,
- за поновни упис делимично угашеног права услед парничног или извршног поступка у корист истог лица, осим на вишак вредности, ако је вредност поново уписаног права већа,

- упис истог права и делимично угашеног, на више непокретности који се воде по књигама једног или више судова за пренос истог права с једне стране непокретности на другу непокретност истог власника, за ограничење или сужавање истог права, и на друге непокретности истог власника, за проширење заједничког јамства на поједина земљишно-књижна тела. Ово ослобађање важи само ако нису наступиле промене у погледу обима права или овлашћеног лица,

- спровођење деоба права власништва или права служности уживања ако су деобничари били уписани као сувласници тих права, као и у случају деобе кућних задруга на задругаре, ако је задруга била уписана као власник у земљишним књигама,

- упис на основу решења о наслеђивању,

- упис zaloжног права на непокретности јамца, ако је то право већ уписано и на непокретности главног дужника под условима да је за тај упис плаћена такса,

- упис у корист општина, градова и Републике Српске,

- за забележбу привремене управе одређене у току поступка принудне јавне продаје, као и за забележбу принудне управе одређене уместо принудне јавне продаје,

- накнадни упис сувласника супруга на основу судске одлуке, ако је један од супруга уписа као власник у земљишним књигама, као и за упис којим се означава идеални део сваког супруга на непокретности које су у њиховом сувласништву,

- упис права власништва на бившим кметским селиштима лица и њихових наследника и који су односно земљиште решења кметских односа,

- упис у земљишне књиге права у корист грађана на основу Закона о аграрној реформи и колонизацији („Службени лист СР БиХ”, бр. 2/46, 18/46, 29/47 и 37/49), Закона о пољопривредном земљишном фонду друштвене својине и додељивању земље пољопривредним организацијама („Службени лист СФРЈ”, бр. 22/53 и 10/65), Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта („Службени лист СФРЈ”, бр. 52/58 и 3/59),

- упис у корист грађана размене земљишта у сврху арондације,

- као и на основу Закона о експропријацији („Службени гласник Републике Српске”, број 8/96),

- упис zaloжног права банкарских и штедно-кредитних организација, предузећа и других правних лица и других зајмодаваца за зајмове радницима и пензионерима за изградњу, адаптацију или куповину стамбених зграда и станова,

- упис у земљишне књиге новосаграђених стамбених зграда и станова.

3. Изазивачки поступак**Тарифни број 15.**

За решење поводом приговора повериоца против отцепљења дела непокретности или размене земљишта у изазивачком поступку по правилима о земљишно-књижним деобама, отписима и преносима, плаћа се такса у износу од 10 КМ.

Напомена:

Таксу из овог тарифног броја плаћа лице које је покренуло поступак за бестеретни отпис дела земљишног дела.

IV - КРИВИЧНИ ПОСТУПАК ПО ПРИВАТНОЈ ТУЖБИ**1. Поднесци****Тарифни број 16.**

1. За приватну тужбу и противтужбу плаћа се такса у износу од 50 КМ.

2. За предлог за повраћај у пређашње стање плаћа се такса у износу од 25 КМ.

3. За захтев за понављање кривичног поступка плаћа се такса у износу од 25 КМ.

Напомена:

За накнадни поднесак којим се кривични поступак проширује на друга кривична дела истог окривљеног, која се гоне по приватној тужби, плаћа се такса по тачки 1. овог тарифног броја.

2. Одлука**Тарифни број 17.**

За пресуду суда и за решење којим се изриче судска опомена, плаћа се такса у износу од 50 КМ.

Напомена:

1. Такса на пресуду плаћа се само једанпут, без обзира на број приватних тужилаца и број кривичних дела која су обухваћена једном пресудом.

2. Ако су за више кривичних дела једног лица услед раздвајања поступка донесене посебне пресуде суда, плаћа се такса за пресуду само једанпут.

3. Ако је пресудом одбијена тужба због ненадлежности суда, урачунаће се плаћена такса за ову пресуду уз таксу за пресуду надлежног суда. Ако је такса која се урачунава већа, вишак се неће плаћати. Ако су пресуде услед жалбе, предлога за повраћај у пређашње стање или понављање кривичног поступка укине, урачунаће се такса плаћена за укинуту пресуду у таксу на нову пресуду.

4. За одлуке суда које нису наведене у овом тарифном броју не плаћа се такса.

V - ТАКСЕ У ПОСТУПКУ ПРИНУДНОГ ПОРАВНАЊА, РЕДОВНЕ ЛИКВИДАЦИЈЕ И СТЕЧАЈА

1. Поднесци

Тарифни број 18.

1. За предлог да се отвори поступак принудног поравнања, редовне ликвидације и стечаја, плаћа се такса у износу од 50 КМ.

2. За пријаву поверилаца у поступку редовне ликвидације и стечаја, плаћа се такса према вредности потраживања:

- до 5.000 КМ 50 КМ,
- преко 5.000 КМ 100 КМ.

2. За пријаву поверилаца у поступку принудног поравнања плаћа се половина таксе из претходног става.

3. За жалбу против одлуке стечајног већа у стечајном поступку и поступку редовне ликвидације, односно већа поравнања у поступку за принудно поравнање, плаћа се такса 50 КМ.

Напомена:

1. Као основ за плаћање таксе на пријаве поверилаца узима се износ тражбине коју поверилац пријављује. При томе ће се узимати да условљена тражбина није условљена. Ако један поверилац пријави више тражбина такса се плаћа на укупан износ тих тражбина. Ако поверилац накнадно снизи тражбину, такса се плаћа према висини снижене тражбине од тренутка снижења.

2. Такса се плаћа:

- за поднеске стечајног управника,
- за поднеске који нису означени у овом тарифном броју и за предлог уз поднеске.

Такса по овом тарифном броју и тарифном броју 19. плаћа се у поступку стечаја, редовне ликвидације и поступку принудног поравнања.

2. Паушална такса

Тарифни број 19.

1. У стечајном поступку, поступку редовне ликвидације и поступку принудног поравнања од збира износа који су употребљени или стоје на располагању за подмирење дугова стечајне масе од 100 КМ до 1.000 КМ.

Напомена:

1. Паушална такса се сматра трошковима стечајног поступка и одређује је суд по окончању поступка, а дужан је платити стечајни управник након правоснажности решења о главној или накнадној деоби. Аналогно важи и за поступак ликвидације.

2. Паушалну таксу за принудно поравнање плаћа правно лице у чију корист је одобрено принудно поравнање.

3. Паушална такса по овом тарифном броју плаћа се у року од 15 дана од доставе налога за плаћање таксе по члану 37. став 3. овог закона.

VI - УПИС У СУДСКИ РЕГИСТАР

1. Поднесци

Тарифни број 20.

За сваку пријаву у судски регистар плаћа се такса у износу од 50 КМ.

Напомена:

1. Такса по овом тарифном броју не плаћа се за поднесак којим се пријављује упис стечајног поступка и упис који се врши по службеној дужности.

2. Ако се једном пријавом тражи више уписа за исти субјекат уписа, плаћа се само једна такса из овог тарифног броја.

2. Упис у судски регистар

Тарифни број 21.

1. За решење о упису оснивања предузећа или другог правног лица, чија је делатност на територији РС, плаћа се 500 КМ.

2. За решење о упису оснивача делова предузећа, плаћа се 250 КМ.

3. За решење о упису оснивања других субјеката уписа који нису наведени у ставу 1. и 2. овог тарифног броја плаћа се такса у износу од 200 КМ.

4. За решење лица овлашћеног за заступање субјеката уписа плаћа се такса у износу од 50 КМ.

5. За решење о упису промене фирме и за решење о упису промене седишта субјеката уписа, плаћа се 160 КМ.

6. За решење о упису сваке настале промене података код субјеката уписа који је значајан за правни промет плаћа се 100 КМ.

7. За решење о упису права вршења спољнотрговинског промета плаћа се 1.000 КМ, поред износа из тачке 1. овог тарифног броја.

8. За решење о сталним врстама уписа који нису наведени у претходним тачкама овог тарифног броја плаћа се 200 КМ.

9. За жалбу на решење донето у поступку уписа из тачке 1. до 8. овог тарифног броја плаћа се 200 КМ.

10. За захтев за брисање уписа из судског регистра плаћа се 100 КМ.

11. За решење по захтеву за брисање уписа, плаћа се 100 КМ.

Напомена:

1. Када се више предузећа спајају у једно поред таксе за поднесак плаћа се и такса из тачке 6. овог тарифног броја, а за упис новооснованог предузећа плаћа се такса из тарифног броја 20. и 21.

2. За упис одлуке о отварању стечајног поступка, одлуке о покретању поступка редовне ликвидације, одлуке о одобрењу принудног поравнања, као и одлуке о забрани обављања одређене делатности, односно послова субјекта уписа, не плаћа се такса.

3. Ако се једним поднеском тражи више уписа, плаћа се такса за сваки упис посебно.

4. За упис промене лица овлашћеног за заступање плаћа се само такса из тачке 6. овог тарифног броја.

3. Објављивање

Тарифни број 22.

За достављање уписаних података ради објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”, плаћа се 50 КМ.

Напомена:

За објављивање података чије је уписивање тражено једним поднеском, плаћа се само једна такса из овог тарифног броја.

VII - ПОСТУПАК У УПРАВНИМ И УПРАВНО-РАЧУНСКИМ СПОРОВИМА И ПОСТУПАК ЗА СУДСКУ ЗАШТИТУ

1. Поднесци

Тарифни број 23.

1. За тужбу против управног акта, односно за тужбу против решења надлежног органа којим се покреће управно-рачуњски спор плаћа се 200 КМ.

2. За тужбу против акта којим се покреће управни спор плаћа се 100 КМ уколико овим законом и тарифом није другачије одређено.

2. Одлуке

Тарифни број 24.

За пресуду у поступку у управном спору плаћа се:

1. Кад је предмет спора проценив од вредности спорног предмета 1%, а највише 50 KM.

2. Кад је предмет спора непроценив 70 KM.

Напомена:

1. Такса из тачке 1. овог тарифног броја не може бити мања од 25 KM.

2. Ако је предмет спора делимично проценив такса се плаћа као да је предмет проценљив.

Кад се ради о споровима из здравственог, пензијског и инвалидског осигурања, старатељства, усвајања и социјалне помоћи такса за пресуду плаћа се у износу од 10 KM.

VIII - ПОСЕБНИ СЛУЧАЈЕВИ

1. Судска заштита у прекршајном поступку

Тарифни број 25.

1. За захтев којим се тражи судска заштита пред редовним судом против правоснажног решења донесеног у прекршајном поступку плаћа се 25 KM.

2. На одлуку по захтевима за судску заштиту против решења у прекршајном поступку плаћа се 10 KM.

2. Судска уверења и потврде

Тарифни број 26.

1. За поднесак којим се тражи издавање уверења плаћа се 5 KM.

2. За уверења плаћа се 10 KM.

Напомена:

1. Ако се једним уверењем посведочава више чињеница, особина, односа или околности, плаћа се једна такса.

2. За потврду да је такса издата у облику уверења, плаћа се такса по овом тарифном броју. Не плаћа се такса ако се издаје само признаница о плаћеној такси.

3. Не плаћа се такса из овог тарифног броја за потврде које су издате странци, сведоку, вештаку или тумачу да су присуствовали рочишту, ако су они били обавезни да присуствују или ако им та потврда служи искључиво ради правдања изостанка са посла.

4. За потврду о правоснажности или извршности који се ставља на судски отправак плаћа се такса у износу од 5 KM.

5. Такси из става 1. овог тарифног броја подлежу и телефонски поднесци као и сваки накнадни поднесак којим се допуњава или мења првобитни поднесак.

6. Такса за уверење лепи се на самом поднеску којим се тражи издавање уверења.

7. Ако се уверење издаје у два или више примерака за други и сваки даљи примерак, плаћа се половина таксе из овог тарифног броја.

3. Пуномоћ

Тарифни број 27.

1. За издавање усмене пуномоћи пред судом плаћа се 10 KM.

2. За усмено опозивање или отказ пуномоћи пред судом плаћа се 10 KM.

3. За судску обавест о опозиву или отказ пуномоћи плаћа се 5 KM.

Напомена:

1. Ако више лица овлашћених за потписивање правног лица издаје пуномоћ једном заступнику, плаћа се такса за једну пуномоћ.

2. Такса по овом тарифном броју лепи се на судски записник.

3. За издавање усмене пуномоћи по ставу 1. овог тарифног броја, плаћа се једна такса и кад више лица истовремено издају пуномоћ једном или већем броју лица.

4. Разматрање списка

Тарифни број 28.

За писмени поднесак за разматрање завршених судских списка плаћа се 5 KM.

Напомена:

1. Не плаћа се такса за разматрање списка по којима је поступак у току ако списе разматра странка или њен заступник, односно њен пуномоћник.

5. Преписи

Тарифни број 29.

1. За писмени или усмени захтев да се изврши преписивање судског акта, плаћа се 5 KM.

2. За преписивање судских аката као и за преписивање аката из збирке исправа које је суд извршио на захтев странке, плаћа се од сваке започене странице оригинала 5 KM.

3. Ако се истовремено судски препис оверава плаћа се посебна такса за оверавање 5 KM.

Напомена:

1. Такса за захтев и препис лепи се на захтеву којим се тражи преписивање, а у случају усменог захтева на спису.

2. Ако се преписивање врши на страном језику, плаћа се двострука такса из овог тарифног броја.

3. За препис расправног записника који је израђен истовремено са састављањем самог оригинала (путем индига) плаћа се половина таксе из става 1. овог тарифног броја.

6. Извод из судског регистра

Тарифни број 30.

За изводе из судског регистра које воде основни судови ако се издају на захтев странке, плаћа се од странице 5 KM.

Напомена:

1. Кад је извод сачинила сама странка и поднела га суду на потврду плаћа се половина таксе из овог тарифног броја.

2. За писмени или усмени захтев странке да јој се изда извод не плаћа се такса.

7. Изводи из јавних књига

Тарифни број 31.

За изводе из земљишних књига или других јавних књига које води суд ако се издају на захтев странке плаћа се такса у износу од 5 KM.

Напомена:

1. Кад је извод саставила сама странка и поднела га суду на потврду плаћа се половина таксе из овог тарифног броја.

2. За писмени или усмени захтев странке да јој се изда извод не плаћа се такса.

8. Судски депозит

Тарифни број 32.

За чување (депозит) новца, ствари и папира од вредности на захтев странке, плаћа се годишње за сваких започетих 10 KM вредности 1%.

Напомена:

1. Ова такса не плаћа се на депозит који се полаже на захтев државних органа ако се подигне у року.

2. Такса се плаћа за прву годину унапред, а за остале године приликом подизања депозита. Започета година рачуна се као цела. У случају преноса депозита из једног у други суд на захтев депонента, за пренос се плаћа износ једногодишње таксе.

3. Ако се вредност ствари не може проценити по њиховој природи, извршиће се процена од стране вештака о трошку депонента.

9. Протести

Тарифни број 33.

1. За молбу за протест меница, чека и других исправа или уговора због неакцептирања, неисплате или неиспуњења, плаћа се такса у износу од 5 KM.

2. За протест плаћа се такса према вредности и то:

- до 50 KM вредности 5 KM,

- преко 50 KM до 500 KM вредности 25 KM,

- преко 5.000 KM вредности 50 KM.

Напомена:

1. Такса из овог тарифног броја плаћа се на протесте који се доносе по прописима о меници и чеку, као и за замене протеста.

2. Ако се једном молбом тражи више протеста односно замена протеста плаћа се једна такса за молбу, али се у том случају плаћа посебна такса за сваки протест, односно замену протеста.

10. Правна помоћ

Тарифни број 34.

1. За поднесак који се предаје усмено на записник пред судом плаћа се такса предвиђена у тарифи за односни поднесак.

2. За састављање пред судом уговора о земљишно-књижним стварима плаћа се према вредности назначеној у уговору следећа такса:

- до 500 KM 25 KM,
- преко 500 KM до 5.000 KM вредности 50 KM,
- преко 5.000 KM вредности 100 KM.

Ако је вредност уговора непроцењива плаћа се такса у износу од 100 KM.

Напомена:

1. Поред таксе из тачке 2. овог тарифног броја плаћа се и такса за односни поднесак, као и такса за упис у земљишну књигу ако се истовремено са састављањем уговора тражи и упис.

2. При састављању уговора по тачки 2. овог тарифног броја не плаћа се такса за оверу потписа по тарифном броју 12.

3. За тачку 2. овог тарифног броја важи напомена 7. уз тарифни број 12.

11. Остали уписи

Тарифни број 35.

1. За предлог странке да суд постави судију или председника изабраног суда (члан 475. став 1. и 2. Закона о парничном поступку) плаћа се 25 KM.

2. За предлог о изузећу судије изабраног суда (члан 477. Закона о парничном поступку) плаћа се такса 25 KM.

3. За састављање потврде о правоснажности и извршности пресуде изабраног суда, плаћа се 25 KM.

Напомена:

Не плаћа се такса из става 1. овог тарифног броја ако је предлог за постављање председника изабраног суда поднео изабрани судија (члан 475. став 2. Закона о парничном поступку).

Тарифни број 36.

За опомену којом се таксени обвезник позива да плати таксу коју је био дужан да плати и без опомене плаћа се такса у износу од 10 KM.

Тарифни број 37.

Не плаћа се такса за поднеске и одлуке суд у свим судским поступцима, а које покреће породица као последицу смрти борца Војске Републике Српске или породице цивилних жртава.

Не плаћа се такса на поднеске и одлуке суда у поступку који се води за решавање статуса породице погинулог борца Војске Републике Српске.

Не плаћа се такса на поднеске и одлуке суда којим ратни војни инвалиди воде поступак за остваривање права из инвалидско-борачке заштите.

Не плаћа се такса за поднесак којим се тражи издавање уверења ради остваривања права из здравственог, инвалидског или пензијског осигурања, у којем се тражи издавање уверења потребног за заснивање радног односа, као и поднесак који подноси породица погинулог борца. У наведеним случајевима такса се не плаћа ни за уверење.

486

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН

О ЈАВНИМ КОРПОРАЦИЈАМА ОСНОВАНИМ ПРЕМА АНЕКСУ 9. ОПШТЕГ ОКВИРНОГ СПОРАЗУМА ЗА МИР У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

Члан 1.

Јавне корпорације према Анексу 9. су за заједничку добробит и Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске, а имају једнак статус на својим територијама без обзира на место у коме се налази седиште.

Члан 2.

Јавна корпорација према Анексу 9. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини оснива се и руководи споразумом (у даљем тексту: Споразум) који су закључиле Владе Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске, као и статутом, подзаконским актима и другим текстовима које ће касније усвојити управни одбор или нека друга надлежна тела корпорације у складу са Споразумом.

Члан 3.

Споразум и/или статут Корпорације мора да садржи сва темељна правила којима се руководи Корпорација укључујући, без ограничења, детаљне одредбе о намени и овлашћењима Корпорације, њезином месту или местима на којима обавља посао, управљању, буџету и финансијским извештајима (укључујући распоређивање добити и губитака), капиталу и власништву имовине, вези са органима власти у Ентитетима или компанијама које функционишу у истом подручју деловања, права и обавезе оснивача и процедуру која се односи на решавање спорова.

Члан 4.

По потписивању Споразума, потписнице предузимају следеће кораке:

а) објављивање Споразума свака у свом службеном листу;

б) регистрацију Јавне корпорације у Специјални регистар за јавне корпорације отворен код судова у Сарајеву и Бањој Луци према члану 6. доле. Та регистрација, путем депоновања Споразума код тих судова, постаје конститутивни чин Корпорације.

Члан 5.

Чим се нека Јавна корпорација региструје, по одредбама члана 4. горе у судовима у Бањој Луци и Сарајеву, постаје правно лице у оба Ентитета и има сва овлашћења за функционисање у складу са споразумом путем кога је основана. Пословодни одбор те корпорације има обавезу да промптно региструје код горе наведених судова статуте, подзаконска акта, одлуке које се односе на састав управног или пословодног одбора као и остале темељне текстове везане за корпорацију. Регистрације се врше код два суда без обзира на место седишта корпорације. Документе који се односе на регистрацију код тих судова чува с дужном пажњом секретар корпорације.

Члан 6.

Следећи судови отвориће Специјални регистар, који ће се користити за регистрацију јавних корпорација основаних према Анексу 9:

- у Бањој Луци,
- у Сарајеву.

Члан 7.

Уколико другачије није утврђено Споразумом оснивања јавне корпорације или све измене и допуне истога или одлукама које донесе управни одбор корпорације у оквиру

својих овлашћења, чланови особља корпорације (укључујући чланове пословног одбора), задржаће права и именовања у јавним компанијама или службама јавне управе Ентитета из којих су пребачени или које их плаћају за рад у корпорацији, укључујући и право да наставе да учествују у свакој пензионој или било којој другој социјалној шеми која постоји. Јавна корпорација ће бити дужна да исплати све износе потребне за покривање односних трошкова које треба да сноси послодавац и плаћаће те износе телу у Ентитету на које се то плаћање односи. Особље корпорације директно запослено од стране корпорације подлегаће режиму запошљавања који је на снази у Ентитету у коме је особље ангажовано. Корпорација, уз асистенцију Влада Ентитета, подузеће адекватне мере (финансијске и остале) да омогући кретање особља без обзира да ли их запошљава директно или индиректно - од места посла у једном Ентитету до места посла у другом Ентитету.

Члан 8.

Корпорација као таква, не подлеже порезу на приход ни у једном од Ентитета. Међутим, део од добити алоциран оснивачима у складу са Споразумом или статутом корпорације подлежу опорезивању под условима које прописује сваки од Ентитета.

Члан 9.

Након ступања овог закона на снагу, Владе Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске ће у року од 30 дана наставити, по одредбама члана 4. б горе, са процесом регистрације јавних корпорација које су већ основане по Анексу 9.

Овај једнообразни закон ће ступити на снагу осмог дана од дана објављивања у службеним гласницима Ентитета.

Број: 01-603/99
15. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

487

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О МИНИСТАРСТВИМА

Члан 1.

У Закону о министарствима („Службени гласник Републике Српске”, бр. 3/97 и 10/98), у члану 30. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Републичка управа царина Републике Српске је у саставу Министарства финансија”.

Члан 2.

У члану 31. после става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Републичка финансијска полиција је у саставу Министарства финансија”.

Члан 3.

У члану 33. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Републички девизни инспекторат је у саставу Министарства финансија”.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-590/99
14. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

488

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 14. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О УНУТРАШЊИМ ПОСЛОВИМА

Члан 1.

У Закону о унутрашњим пословима („Службени гласник Републике Српске”, број 21/98) у члану 7. став 1. иза речи: „и други радници” текст се мења и гласи: „чији се број и структура утврђује Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији”.

У ставу 2. истог члана иза речи: „носе” додати речи: „употребе”.

Члан 2.

У члану 12. став 2. мења се и гласи:

„О основаности захтева, начину и обиму пружања помоћи у смислу става 1. овог члана, одлучује начелник станице јавне безбедности, а на подручју у којем је седиште центра јавне безбедности одлучује начелник центра”.

Члан 3.

У члану 25. став 1. иза речи: „руководиоцу” додаје се реч: „унутрашње”.

У ставу 2. истог члана иза речи: „руководилац” додаје се реч: „унутрашње”.

У ставу 3. и 4. истог члана иза речи „руководилац” додаје се речи: „основне”.

Члан 4.

У члану 39. додаје се став 5. који гласи:

„Изузетно од одредби става 2. и 3. овог члана, на послове овлашћеног службеног лица и радника на одређене послове може се примити лице старије од прописане старосне доби, ако се ради о дефицитарном стручном кадру о чему одлучује министар”.

Досадашњи став 5. постаје став 6.

Члан 5.

Став 47. мења се и гласи:

„Министар може, због потребе службе, преместити овлашћено службено лице и радника на одређеним пословима у организациону јединицу у другом месту, док та потреба траје”.

Члан 6.

Члан 48. мења се и гласи:

„Раднику премешћеном по одредби члана 47. овог закона у место рада удаљено више од 60 км од места пребивалишта припада месечна накнада према важећим прописима”.

Члан 7.

Члан 50. мења се и гласи:

„Овлашћено службено лице, радник на одређеним пословима и други радник Министарства унутрашњих послова који не извршава обавезу на радном месту или који својим укупним понашањем штети угледу службе или ако то налажу интереси службе, Министар може распоредити на друго радно место унутар МУП-а или тог радника оставити нераспореденог.

Статус нераспореденог радника из става 1. овог члана може трајати до 6 месеци, о чему одлучује министар.

За то време радник задржава плату и друга права утврђена решењем министра.

Ако радник из става 1. овог члана по истеку рока из става 2. овог члана не буде распоређен или ако одбије да буде распоређен на послове и задатке по решењу министра, престаје му радни однос у МУП-у.”

Члан 8.

У члану 55. став 1. број: „25” се мења бројем: „20”.

У ставу 3. истог члана број: „25” на свим местима овог става замењује се бројем: „20”, број „67,5%” замењује се бројем: „55%”, број „75%” замењује се бројем: „57,5%”.

Члан 9.

У члану 65. став 2. број: „5%” замењује се бројем: „20%”.

Члан 10.

У члану 66. став 2. број: од 15%-30%” замењује се бројем: 30%”.

Члан 11.

У члану 69. став 3. мења се и гласи:

„Председник и заменик председника дисциплинске комисије, у правилу треба да буду правно-безбедносног смера и високог или вишег степена образовања”.

Члан 12.

У члану 70. став 3. мења се и гласи:

„Председника, чланове и одређен број заменика другостепене дисциплинске комисије именује Влада из реда радника Министарства. Председник и заменик председника другостепене дисциплинске комисије именује се на предлог министра”.

Члан 13.

У члану 72. став 1. мења се и гласи:

„Дисциплинска мера због лакше повреде радне обавезе и дужности не може се изрећи по истеку рока од 3 месеца, од дана када је повреда учињена”.

Члан 14.

Члан 76. мења се и гласи:

„Радник Министарства удаљиће се привремено са послова и задатака које врши или из Министарства и када је против њега покренут кривични или дисциплински поступак ако се с обзиром на природу кривичног дела, односно теже повреде радне дужности, околности под којима су они извршени и друге околности, може основано закључити да би било штетно по интерес службе да радник и даље остане на пословима и задацима које обавља, односно у Министарству.

Раднику коме је у складу са одредбама овог закона одузет сертификат за рад, престаје радни однос у МУП-у.

Решење о мери привременог удаљења по одредбама из става 1. овог члана доноси руководилац основне организационе јединице.

Удаљење радника са послова и задатака или из Министарства може трајати до окончања дисциплинског, односно кривичног поступка, а за то време раднику се одузима службено оружје, службена легитимација и забрањује ношење униформе.

Против решења о удаљењу радник може поднети приговор министру у року од 15 дана од дана уручења решења.

Приговор не одлаже извршење решења”.

Члан 15.

Члан 79. мења се и гласи:

„Министарство се стара о школовању, стручном оспособљавању и усавршавању радника за своје потребе.

У Министарству постоји Школски центар за образовање кадрова унутрашњих послова (у даљем тексту: Школски центар).

Делатност вишег образовања у Школском центру врши Виша школа унутрашњих послова (у даљем тексту: Виша школа).

Стручно оспособљавање и усавршавање радника путем редовне обуке, семинара, курсева и других облика образовања, врши се у Полицијској академији Школског центра (у даљем тексту: Полицијска академија)”.

Члан 16.

Члан 83. мења се и гласи:

„Полицијска академија обавља делатност стручног усавршавања и оспособљавања кандидата за вршење послова овлаштеног службеног лица - полицијца, са завршеном средњом стручном спремом по посебном наставном плану и програму у трајању од 12 месеци.

Укупан број полазника стручног оспособљавања и усавршавања (курса) у Полицијској академији утврђује Министарство у зависности од својих потреба”.

Члан 17.

Иза члана 87. додају се нови чланови 87а. и 87б. који гласе:

„Члан 87а.

Школски центар уписује се у регистар васпитно-образовних организација који води надлежно министарство из области образовања, науке и културе.

Министарство и други заинтересовани органи, државни органи, предузећа и друга правна лица могу се споразумети да се у Школском центру врши стручно оспособљавање и усавршавање кадрова за послове обезбеђења за своје потребе.

Члан 87б.

Статутима Више школе, Полицијске академије ближе се уређује обављање делатности школовања, стручног оспособљавања и усавршавања, начин руковођења, управљања као и поступак за промену њиховог статуса у складу са овим законом и важећим законима из области вишег и средњег образовања”.

Члан 18.

У члану 88. став 4. мења се и гласи:

„Трошкове лекарског прегледа сnose лица из става 2. овог члана”.

Члан 19.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-597/99
15. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

489

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН

О ДОПУНАМА ЗАКОНА О АКЦИЗАМА И ПОРЕЗУ НА ПРОМЕТ

Члан 1.

У Закону о акцизама и порезу на промет („Службени гласник Републике Српске”, бр. 25/98 и 40/98), после члана 70. додаје се нови члан 70а. који гласи:

„Члан 70а.

Влада Републике Српске ради отклањања поремећаја на тржишту и спровођењу мера економске политике може посебним актом привремено изменити поједине одредбе овог закона које се односе на висину акциза и стопа пореза на промет.

Измена одредаба овог закона у складу са ставом 1. овог члана врши се за период који је неопходан да би се остварили циљеви због којих се измене врше, а најдуже на период од 6 месеци.

О изменама одредаба овог закона у складу са ставом 1. овог члана Влада је обавезна да обавести Скупштину Републике Српске на њеној првој наредној седници.”

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

Број: 01-602/99
15. јула 1999. године

490

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН**О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ХАРТИЈАМА ОД ВРЕДНОСТИ**

Члан 1.

У члану 84. став 1. Закона о хартијама од вредности („Службени гласник Републике Српске”, број 24/98), мења се и гласи:

„Комисију чине председник, заменик председника и три члана које на предлог Владе именује Народна скупштина”.

Члан 2.

Члан 117. мења се и гласи:

„Влада Републике Српске дужна је предложити Скупштини Републике Српске именовање председника, заменика председника и чланове Комисије у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона”.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

Број: 01-599/98
15. јула 1999. године

491

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН**О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАТНОМ ПРОМЕТУ**

Члан 1.

У Закону о платном промету („Службени гласник Републике Српске”, број 15/96), члан 7. мења се и гласи:

„Платни промет обављају овлашћене организације, банке и друге финансијске организације, које испуњавају посебне услове за обављање услуга платног промета, које је прописала Агенција за банкарство Републике Српске”.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

Број: 01-598/99
15. јула 1999. године

492

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН**О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРИВАТИЗАЦИЈИ ДРЖАВНОГ КАПИТАЛА У БАНКАМА**

Члан 1.

У Закону о приватизацији државног капитала у банкама („Службени гласник Републике Српске”, бр. 24/98 и 5/99) у члану 10. речи: „дана ступања на снагу овог закона” замењују се речима: „15. јула 1998. године”.

Члан 2.

У члану 11. став 3. после речи: „путем лицитације” додају се речи: „или тендер продаје”.

Члан 3.

У члану 14. реч: „деоница” замењује се речју: „акција”.

У члану 15. реч: „деоница” замењује се речју: „акција”.

Члан 4.

У члану 19. став 2. речи: „дана ступања на снагу овог закона” замењују се речима: „27. марта 1999. године”.

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

Број: 01-595/99
15. јула 1999. године

493

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 14. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН**О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О РЕДОВНИМ СУДОВИМА**

Члан 1.

У Закону о редовним судовима („Службени гласник Републике Српске”, број 22/96), у члану 15. речи: „Граду Српско Сарајево”, замењују се речима: „Бањој Луци”.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

Број: 01-587/99
14. јула 1999. године

494

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН**О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ПРИВРЕДНОЈ КОМОРИ**

Члан 1.

У Закону о Привредној комори („Службени гласник Републике Српске”, број 20/92), став 1. члана 2. мења се и гласи:

„Седиште Коморе је у Бањој Луци”.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 01-589/99
15. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

495

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 14. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ШУМАМА

Члан 1.

Члан 6. и 7. Закона о шумама („Службени гласник Републике Српске“, бр. 13/94, 21/94, 8/96, 10/97 и 23/98), бришу се.

Члан 2.

У члану 13. став 1. мења се и гласи:

„Државним шумама и шумским земљиштима обухваћеним шумскопривредним подручјима, у Републици Српској, управља и газдује Јавно предузеће шумарства преко шумских газдинстава која су у његовом саставу“.

Члан 3.

Члан 25. мења се и гласи:

„Ради рационалнијег управљања и газдовања шумама, шумским земљиштем и другим потенцијалним шума, у Републици Српској формирају се шумскопривредна подручја.

Шумскопривредна подручја формирају се према природним, станишним, еколошким, биолошким, географским, економским и другим условима, којима се обезбеђује општекорисна функција шума, јединственост и целина подручја, прогресивна и динамична трајност приноса и прихода шума и шумске производње, репродукције шума и оптимална отвореност шума.

У Републици Српској, поред шумскопривредних подручја, могу се законом формирати и национални паркови.

Статус, начин управљања и коришћења наведених националних паркова утврђује се посебним законом“.

Члан 4.

Иза члана 25. додају се нови чланови 25а. и 25б.

„Члан 25а.

Формирање шумскопривредних подручја и промена њихових граница врши се на основу економско-техничке документације која нарочито садржи:

- опис граница и прегледну карту размере 1:50.000 са упртаним вањским границама шумскопривредног подручја, границама унутрашње поделе шума, господарским јединицама и оделима, шумским комуникацијама и другим објектима од важности за газдовање шумама,

- стање дрвних маса по врсти дрвећа и дебљинској структури, по господарским јединицама и категоријама шума,

- просечни годишњи прираст по врсти дрвећа, господарским јединицама и категоријама шума,

- просечни годишњи етет по врсти дрвећа, господарским јединицама и категоријама шума,

- податке о приходима расхода газдовања шумама.

Код промене граница шумскопривредних подручја, економско-техничка документација треба да садржи поред података из става 1. овог члана и податке о површинама, дрвним масама, једногодишњем запреминском прирасту и једногодишњем етеу у шумскопривредном подручју након извршених примена.

Влада Републике Српске доноси одлуку о формирању шумскопривредног подручја и врши промене њихових граница на предлог ресорног министарства, а на основу економско-техничке документације.

Члан 25.б

Шумама једног шумскопривредног подручја управља и газдује једно шумско газдинство, а у саставу Јавног предузећа“.

Члан 5.

У члану 39. иза речи: „у тржишним ценама“ додаје се реч: „франко камионски пут“.

Члан 6.

У члану 48. став 1. иза речи: „жигосе“, додаје се реч: „обројчи“.

Члан 7.

У члану 61. став 1. мења се и гласи:

„Узгајањем, заштитом, ловљењем и коришћењем дивљачи у државним шумама, у складу с ловнопривредним основама бави се корисник ловишта, коме је ловиште дато на коришћење“.

Члан 8.

У члану 89. уводна реченица мења се и гласи:

„Управљач шума или друго правно лице казниће се за прекршај, новчаном казном у износу од 1.000 до 10.000 КМ ако:“

Иза тачке 17. додаје се нова тачка: „17.а“ која гласи:

„не поступи по одредбама члана 46. став 1.“

Став 2. мења се и гласи:

„За прекршај из претходног става казниће се и одговорно лице у Јавном предузећу шумарства, односно шумском газдинству или друго правно лице новчаном казном у износу од 100 до 1.000 КМ.“

Члан 9.

У члану 90. уводна реченица мења се и гласи:

„Управљач шума или друго правно лице казниће се за прекршај новчаном казном у износу од 500 до 5.000 КМ ако:“

У тачки 8. иза речи: „жигосања“ додаје се реч: „обројчавања“.

У тачки 9. иза речи: „жигосано“ додаје се реч: „необројчено“.

Иза тачке 26. додаје се нова тачка: „26.а“ која гласи:

„не поступи у одређеном временском року по решењу шумарског инспектора (члан 87. став 1.)“.

Став 2. мења се и гласи:

„За прекршај из претходног става казниће се и одговорно лице у Јавном предузећу шумарства, односно шумском газдинству или друго правно лице новчаном казном у износу од 50 до 500 КМ“.

Члан 10.

У члану 91. уводна реченица мења се и гласи:

„Новчаном казном у износу од 70 до 700 КМ казниће се за прекршај појединац ако:“.

У тачки 4. иза речи: „жигосања“ додају се речи: „и обројчавања“.

Члан 11.

Члан 94. став 4. мења се и гласи:

„Шумскопривредна подручја ће се одредити одговарајућим подзаконским актима.

До доношења подзаконског акта важе све одредбе послојевог закона“.

Члан 12.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 01-592/99
14. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

496

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 14. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН**О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКОМ ФОНДУ ЗАЈЕДНИЧКИХ РЕЗЕРВИ****Члан 1.**

Закон о Републичком фонду заједничких резерви („Службени гласник Републике Српске”, бр. 20/92 и 15/96) престаје да важи.

Члан 2.

Удружена средства у Републичком фонду заједничких резерви неће се вратити удруженицима.

Корисници средстава Републичког фонда заједничких резерви дужни су вратити кориштена средства и то за финансирање реселовања прихватних центара у Републици Српској.

Обавезе и потраживања правних лица насталих по основу удружених средстава регулисаће се посебним упутством министра финансија.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-578/99
14. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

497

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 14. јула 1999. године, донела је

ЗАКОН**О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ЗАКОНА О АРОНДАЦИЈИ****Члан 1.**

Закон о арондацији („Службени гласник СР БиХ”, број 6/78) престаје да важи.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-591/99
14. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

498

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ОДЛУКУ**О УСВАЈАЊУ ГОДИШЊЕГ ОБРАЧУНА ЗА 1998. ГОДИНУ****Члан 1.**

Овом одлуком усваја се годишњи обрачун са оствареним јавним приходима и јавним расходима за 1998. годину у износу од 494.231.793,00 КМ.

Члан 2.

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-609/99
15. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

Табела 1.

I - ЈАВНИ ПРИХОДИ

КМ

Р.Б.	Врста прихода	Остварено 01.01.-31.12.1998.
1	2	3
1.	Порез на промет производа и услуга	66.326.117
2.	Посебан порез за финансирање ВРС	24.054.964
3.	Порез на плату	33.074.092
4.	Порез на добит	1.428.743
5.	Порез на доходак	7.261.378
6.	Акциза	67.267.979
7.	Царине	93.320.714
8.	Посебне таксе на облу и резану грађу	4.333.665
9.	Таксе	67.289.540
10.	Новчане казне	3.992.226
11.	Остали приходи	80.018.813
12.	Порез на железницу	15.072.741
13.	Порез за обнову и изградњу УКУПНО:	463.440.972
14.	Средства Међународне заједнице УКУПНО СРЕДСТВА:	30.790.821 494.231.793

II - ЈАВНИ РАСХОДИ

КМ

Р.Б.	Расходи	Остварено 01.01.-31.12.1998.
1	2	3
1.	Средства за плате	69.687.138
2.	Средства за материјалне трошкове	126.679.728
3.	Средства за посебне намене - распуштање колективних центара	4.418.639
4.	Средства за одбрану	60.458.469
5.	Допунска сред. јавним фондовима-пензије	31.118.260
6.	Средства за основно образовање	47.492.140
7.	Средства за средње образовање	16.552.359
8.	Средства за високо образовање	9.404.866
9.	Обнављање робних резерви	8.414.999
10.	Средства за борачко-инвалидску заштиту	49.574.103
11.	Средства за отплату доспелих кредита	30.057.144
12.	Текућа буџетска резерва	14.098.720
13.	Стална буџетска резерва	366.667
14.	Средства за одржавање жел. саобраћаја	12.186.292
15.	Трошкови банкарских услуга	1.677.241
16.	Суфинансирање Буџета БиХ	5.593.989
17.	Средства за социјалну помоћ	5.538.628
18.	Девизни део пореза за развој општине УКУПНО:	912.411 494.231.793

499

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ОДЛУКУ**О ЗАКЉУЧИВАЊУ СУПСИДИЈАРНОГ СПОРАЗУМА ПО КРЕДИТУ „ПРОЈЕКАТ ОСНОВНОГ ЗДРАВСТВА“ СА МЕЂУНАРОДНОМ АСОЦИЈАЦИЈОМ ЗА РАЗВОЈ - СВЕТСКА БАНКА****Члан 1.**

Даје се сагласност за закључивање супсидијарног споразума по кредиту „Пројекат основног здравства“ од Међународне асоцијације за развој.

Члан 2.

Кредитна средства су намењена за финансирање примарне здравствене заштите базиране на моделу породичне медицине и јавног здравства.

Члан 3.

Међународна асоцијација за развој одобрава кредит Републици Српској у износу од USD 3,3 милиона под стандардним условима:

Рок отплате:	35 год.
Период одгоде:	10 год.
Камата:	0%
Сервисни трошкови:	0,75%
Комисиона провизија:	0,5%

Члан 4.

Овлашћује се председник Владе Милорад Додик, да у име Републике Српске потпише супсидијарни кредитни споразум.

Члан 5.

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство здравља и социјалне заштите и Министарство финансија.

Члан 6.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 01-606/99
15. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

500

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ОДЛУКУ**О ЗАКЉУЧИВАЊУ ПРОЈЕКТНОГ СПОРАЗУМА ПО КРЕДИТУ „ПИЛОТ ПРОЈЕКАТ ЛОКАЛНОГ РАЗВОЈА“ СА МЕЂУНАРОДНОМ АСОЦИЈАЦИЈОМ ЗА РАЗВОЈ - СВЕТСКА БАНКА****Члан 1.**

Даје се сагласност за закључивање Пројектног споразума по кредиту „Пилот пројекат локалног развоја“ са Међународном асоцијацијом за развој.

Члан 2.

Кредитна средства су намњена за кредитирање кредитно способних општина на подручју Републике Српске у сврху финансирања капиталних инвестиција.

Члан 3.

Међународна асоцијација за развој одобрава Републици Српској кредит у износу од SDR 3.440.000 (DEM 8.500.000) под стандардним условима:

Рок отплате:	35 година
Грејс период:	10 година
Камата:	0,00%
Сервисни трошак:	0,75%
Комисиона провизија:	0,50%

Члан 4.

Република Српска ће кредитна средства „Пилот пројекат локалног развоја“ преко Фонда локалног развоја пласирати пословним банкама на период од 10 година, грејс периодом од 1 године, и каматном стопом ЛИБОР + 1% (максимално 4%), а банке ће општинама пласирати средства по каматној стопи од 9% годишње, грејс периодом од 1 године, и максималним роком отплате од 10 година.

Члан 5.

Овлашћује се председник Владе Милорад Додик, да у име Републике Српске потпише Пројектни споразум „Пилот пројекат локалног развоја“.

Члан 6.

За реализацију ове одлуке задужује се Министарство финансија Републике Српске.

Члан 7.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 01-607/99
15. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

501

На основу члана 130. Устава Републике Српске, Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ОДЛУКУ**О ИЗБОРУ СУДИЈА ПОРОТНИКА ОСНОВНОГ СУДА У ВЛАСЕНИЦИ****I**

За судије поротнике Основног суда у Власеници бирају се:

1. Драгиша Дивовић, Шековићи,
2. Саво Меденица, Шековићи,
3. Вера Милановић, Милићи,
4. Бранко Цвјетковић, Милићи,
5. Бошко Настић, Власеница,
6. Љубисав Вуковић, Власеница,
7. Момчило Видовић, Власеница,
8. Јелисије Миловановић, Власеница,
9. Данило Илић, Власеница,
10. Раде Калибарда, Власеница,
11. Ђорђо Трифуновић, Власеница,
12. Владо Ђурић, Власеница,
13. Миладин Ребић, Власеница,
14. Радомир Деурић, Власеница,
15. Милош Годоровић, Власеница,
16. Рајко Бачић, Власеница,
17. Марко Мајсторовић, Власеница,
18. Драгиша Панчић, Власеница,
19. Неђо Зорановић, Власеница,
20. Раде Божовић, Власеница,
21. Данило Крезовић, Власеница,
22. Стево Вулиновић, Власеница,
23. Љубо Башић, Власеница,
24. Јован Комљеновић, Власеница,
25. Драго Крчо, Власеница,
26. Данило Вуковић, Власеница,
27. Боро Милаковић, Власеница,
28. Радослав Станишић, Власеница,
29. Милан Ђокић, Власеница,
30. Радомир Јовичић, Власеница,

31. Ђорђо Лакић, Власеница,
32. Илија Драгић, Власеница,
33. Боса Павловић, Хан Пијесак,
34. Драга Петрушић, Хан Пијесак, и
35. Драгомир Петрушић, Хан Пијесак.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-617/99
15. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

503

На основу члана 130. Устава Републике Српске, Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ОДЛУКУ

О ИЗБОРУ СУДИЈА ПОРОТНИКА ОСНОВНОГ СУДА
У ТРЕБИЊУ

I

За судије поротнике Основног суда у Требињу бирају се:

1. Љиљана Шпуран-Кнежевић, Требиње,
2. Жарко Кучинар, Требиње,
3. Бранко Анђелић, Требиње,
4. Мирко Краљ, Требиње,
5. Радомир Вучинић, Требиње,
6. Нада Чучковић, Требиње,
7. Жељка Бошњак, Требиње,
8. Оливера Крунић, Требиње,
9. Бранка Зубац, Требиње,
10. Борка Калем, Требиње,
11. Мара Васковић, Требиње,
12. Божана Вукашиновић, Требиње,
13. Милена Судар, Требиње,
14. Зора Ђук, Требиње,
15. Ковиљка Вучинић, Требиње,
16. Загорка Дутина, Требиње,
17. Владимир Гргуревић, Требиње,
18. Мира Ђук, Требиње,
19. Милева Вујевић, Требиње,
20. Милена Манигода, Требиње,
21. Госпава Бајчетић, Требиње,
22. Мила Тица, Требиње,
23. Дара Голуб, Требиње,
24. Анђелко Денда, Требиње,
25. Винко Комненић, Требиње,
26. Милан Пикић, Требиње,
27. Рајка Кебељић, Требиње,
28. Мирко Јањић, Требиње,
29. Брано Јанковић, Невесиње,
30. Анђелко Шаренац, Невесиње,
31. Слободан Жерајић, Невесиње,
32. Бранка Авдаловић, Невесиње,
33. Борис Вујовић, Требиње,
34. Драгица Кулић, Србиње,
35. Јово Станковић, Србиње,
36. Душан Шкипина, Србиње,
37. Војка Леро, Србиње,
38. Милутин Тијанић, Србиње,
39. Славко Пудар, Требиње,
40. Мирјана Бакоч, Требиње,
41. Милка Јанковић, Требиње,
42. Бера Дретић, Требиње,
43. Љиљана Перовић, Требиње, и
44. Стево Вукомановић, Требиње.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-614/99
15. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

502

На основу члана 130. Устава Републике Српске, Народна скупштина Републике Српске, на Седмој седници одржаној 15. јула 1999. године, донела је

ОДЛУКУ

О ИЗБОРУ СУДИЈА ПОРОТНИКА ОСНОВНОГ СУДА
У СРБИЊУ

I

За судије поротнике Основног суда у Србињу бирају се:

1. Јово Вуковић,	34. Виде Вуковић,
2. Ђорђо Матовић,	35. Едита Вукадин,
3. Зора Ковач,	36. Мира Ковачевић,
4. Радован Калајџић,	37. Јованка Кнежевић,
5. Срето Костовић,	38. Симо Мојевић,
6. Драгица Рудинац,	39. Алекса Лечић,
7. Спасенко Нинковић,	40. Свето Војводић,
8. Вељко Вилић,	41. Весо Тадић,
9. Раде Кулић,	42. Урош Кувелја,
10. Мирко Антуновић,	43. Милица Радовић,
11. Владе Аврам,	44. Лазар Стављак,
12. Јагош Мићевић,	45. Млађе Јањић,
13. Слободан Перишић,	46. Влатко Кајевић,
14. Богдан Кнежевић,	47. Ратомир Савић,
15. Данило Кулић,	48. Милош Јањић,
16. Славко Пљеваљчић,	49. Драгица Катана,
17. Тодо Перишић,	50. Слободан Станић,
18. Младен Вуковић,	51. Александар Вујовић,
19. Павле Елез,	52. Ратко Голијанин,
20. Гојко Војиновић,	53. Митар Вујичић,
21. Петар Сарић,	54. Душан Тимотија,
22. Војка Леро,	55. Ратко Бјелица,
23. Милена Максимовић,	56. Миломир Бјековић,
24. Марко Матовић,	57. Милева Влашки,
25. Тодор Филиповић,	58. Петко Регоје,
26. Вујо Шолаја,	59. Даница Ђелкић,
27. Милутин Вујичић,	60. Јован Бозало,
28. Зоран Ђосовић,	61. Радмило Ђеранић,
29. Драгица Ђуричић,	62. Милосав Вујичић,
30. Бранко Пржуљ,	63. Радосав Жмукић,
31. Петар Михајловић,	64. Васо Аврам,
32. Светозар Врећо,	65. Гордана Лаловић, и
33. Перо Вујадиновић,	66. Живанка Ступић.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-615/99
15. јула 1999. године

Председник
Народне скупштине,
Петар Ђокић, с.р.

САДРЖАЈ

478	Закон о матичним књигама	357	493	Закон о изменама Закона о редовним судовима	407
479	Закон о здравственом осигурању	360	494	Закон о измени Закона о Привредној комори	407
480	Закон о здравственој заштити	367	495	Закон о изменама и допунама Закона о шумама	408
481	Закон о рачуноводству	374	496	Закон о престанку важења Закона о Републичком фонду заједничких резерви	409
482	Закон о банкама	375	497	Закон о престанку важења Закона о арондацији	409
483	Закон о земљорадничким задругама	383	498	Одлука о усвајању годишњег обрачуна за 1998. г.	409
484	Закон о ревизији јавног сектора Републике Српске	391	499	Одлука о закључивању супсидијарног споразума по кредиту „Пројекат основног здравства” са Међународном асоцијацијом за развој - Светска банка	410
485	Закон о судским таксама	393	500	Одлука о закључивању Пројектног споразума по кредиту „Пилот пројекат локалног развоја” са Међународном асоцијацијом за развој - Светска банка	410
486	Закон о јавним корпорацијама основаним према Анексу 9. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини	404	501	Одлука о избору судија поротника Основног суда у Власеници	410
487	Закон о изменама и допунама Закона о министарствима	405	502	Одлука о избору судија поротника Основног суда у Србињу	411
488	Закон о изменама и допунама Закона о унутрашњим пословима	405	503	Одлука о избору судија поротника Основног суда у Требињу	411
489	Закон о допунама Закона о акцизама и порезу на промет	406			
490	Закон о измени Закона о хартијама од вредности	407			
491	Закон о изменама и допунама Закона о платном промету	407			
492	Закон о изменама и допунама Закона о приватизацији државног капитала у банкама	407			